שינויי נוסחאות וגרסאות

לספר משנה תורה או יד החזקה (הרמב"ם)

דפוס אמשטרדם תס"ב,

על פי כתב יד ישן נושן ויקר עד מאד, אשר טיבו ועניננו ומקריו מבוארים בההקדמה האשכנזית מאת מוציאם לאורה ומשם תדרשם.

פראנקפורט א׳ מ׳
בבית מסחר הספרים של י. קויפמאנן
תר"נ לפ"ק

3/vi P.M. 18.000

Very rare

cf B.E.S III/981 no 795

פרק שני

עקר הצווי בע"ז שלא לעבד אחד מכל הבראים לא
מלאך ולא גלגל ולא כוכב ולא אחד מארבע יסודות
או ולא אחד מכל הנבראים מהם ואע"פ שהעובד יודע
שיי' הוא האלהים והוא עובד הנברא הזה על דרך שעב'
אנוש ואנשי דור תחלה הרי זה עובד ע"ז׳ ועל ענין זה
הוא שהזהירה עליו תורה ואמרה ופן תשא עיניך הש'
השמימה וגו' אשר חלק יי' אלהיך לכל העמים תחת
כל השמים׳ כלומר שמא תשוט בעין לבך ותראה
שאלו הן המנהיגים את העולם והם שחלק יי' לכל העמ'
להיותם חיים והווים ונפסדים כמנהגו של עולם ותט
ותאמר שראוי להשתחוות להן ולעבדן ובענין זה
צוה ואמר השמרו לכם פן יפתה לבבכם כלומ' שלא
תטעו בהרהורי הלב לעבד אלו להיותם סרסור ביניכם
ובין הבורא׳ ספרים הרבה חברו עובדי ע"ז בעב'
היאך עקר עבדתה ומה משפטה ומעשיה צונו
הקב"ה שלא לקרות בספרים כלל ולא להרהר בה ולא
בדבר מדבריה ואפלו להסתכל בדמות הצורה אסור
שנ' אל תפנו אל האלילים ובענין זה נאמר ופן תדרש
לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה שלא תשא'
על דרך עבדתה היאך היא ואע"פ שאין אתה עובד
שדבר זה גורם לך להפנות אחריה ולעשות כמו שהן
עושין שנ' ואעשה כן גם אני וכל הלאוין הללו בענין
אחד הן והוא שלא יפנה אחר ע"ז וכל הנפנה אחריה
בדרך שהוא עושה בו מעשה הרי זה לוקה׳ ולא
ע"ז בלבד הוא שאסור להפנות אחריה במחשבה אלא
כל מחשבה שגורמת לו לאדם לעקר עקר מעקרי
התורה מוזהרין אנו שלא להעלותה על לבנו ולא נסיח
דעתנו לכך ונחשב ונמשך אחר הרהורי הלב מפני
שדעתו של אדם קצרה ולא כל הדעות יכולין להשי'
אמת על בריו ואם ימשך כל אדם אחר מחשבות
לבו נמצא מחריב את העולם לפי קוצר דעתו׳
כיצד פעמים יתור אחר ע"ז ופעמים יחשב ביחוד
הבורא שמא הוא שמא אינו מה למעלה ומה למטה
מה לפנים ומה לאחור ופעמים בנבואה שמא היא
אמת שמא אינה אמת ופעמים בתורה שמא היא
מן השמים שמא אינה ואינו יודע המדות שידון
בהן עד שידע האמת על בריו ונמצא יוצא לידי מינות
ועל ענין זה הזהירה תורה ואמ' ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם וגו' כלומ' אל ימשך כל אחד מכם
אחר דעתו הקצרה וידמה שמחשבתו משגת האמ'
כך אמרו חכמים אחרי לבבכם זו מינות ואחרי עיניכם
זו זנות ולאו זה אע"פ שהוא גורם לאדם לטרדו מן
העולם הבא אין בו מלקות׳ מצות ע"ז מנגד כל
המצות כלן הוא שנ' וכי תשגו ולא תעשו את כל המצ'
האלה אשר צוה יי' אליכם ביד משה׳ ומפי השמוע'
למדו שבע"ז הכתו' מדבר הא למדת שכל המודה בע"ז
כפר בכל התורה כלה ובכל הנביאים ובכל מה שנצטו
הנביאים מאדם ועד סוף העולם שנ' מן היום אשר צוה
יי' והלאה לדורתיכם׳ וכל הכופר בע"ז מודה בכל התור'
כלה והיא עקר כל המצות כלן׳ ישראל שעבד ע"ז הרי
הוא כגוי לכל דבריו ואינו כישראל שעבר על עברה שיש
בה סקילה ומשומד לע"ז הרי הוא משומד לכל התורה
כלה׳ וכן המינין מישראל אינן כישראל לדבר מן הדברי'
ואין מקבלין אותן בתשובה לעולם שנ' כל באיה לא
ישובון ולא ישיגו ארחות חיים והמינים הן התרים אחר
מחשבות לבם בסכלות בדברים שאמרנו עד שנמצאו
עוברים על גופי תורה להכעיס בשאט בנפש ביד רמה
ואומ' שאין בזה עון ואסור לספר עמהן ולהשיב עליהן
תשובה כלל שנ' אל תקרב אל פתח ביתה ומחשבת מין ל
לע"ז׳ כל המודה בע"ז שהיא אמת אע"פ שלא עבדה
הרי זה מחרף ומגדף את השם הנכבד והנורא ואחד
העובד ע"ז ואחד המגדף את השם שנ' והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יי' הוא מגדף ל
לפיכך תולין ע"ז כמו שתולין למגדף ונסקלין שניהם׳
ומפני זה כללתי דין המגדף בהלכות ע"ז ששניהם
כופרין בעקר הם ואלו הן דיני המגדף׳ אין המגדף חיב
סקילה עד שיפרש את השם המיוחד על ארבע אותיות
שהוא אדני ויברך אותו בשם מן השמות שאינן נמחקי'
שנ' ונקב שם יי' על השם המיוחד חיב סקילה ועל
שאר הכנויין באזהרה ויש מי שמפרש שאינו חיב אלא
על שם יוד הא וו הא ואני אומ' שעל שניהם הוא נסקל
אזהרה של מגדף מבין שנ' אלהים לא תקלל בכל
יום ויום דנין את העדים בכנוי יכה יוסי את יוסי נגמר
הדין מוציאין את כל האדם לחוץ ושואלין את הגדול
שבעדים ואומ' לו אמור מה ששמעת בפרוש והוא
אומ' והדיינין עומדין על רגליהן וקורעין ולא מאחין וה'
והעד השני אומ' אף אני שמעתי כמהו ואם היו העדים
רבים צריך כל אחד ואחד מהן לומר כזה שמעתי׳
מגדף שחזר בו בתוך כדי דבור אינו כלום אלא כיון שגד'
בעדים נסקל מי שגדף את השם בשם ע"ז קנאין פוגעי'
בו והורגין אותו ואם לא הרגוהו קנאין ובא לבית דין אינו
נסקל עד שיברך בשם מן השמות המיוחדין׳ כל
השומע ברכת השם חיב לקרוע ואפלו על ברכת כנוי
חיב לקרוע והוא שישמענה מישראל ואחד השומע ע'
או השומע מן השומע אבל השומע מן הגוי אינו חייב
לקרוע ולא קרעו אליקים ושבנא אלא מפני שרבשקה
משומד היה׳ כל העדים והדיינין סומכין ידיהם
אחד אחד על ראש המגדף ואומ' לו דמך בראשך ש'
שאתה גרמת לך ואין בכל הרוגי ב"ד מי שסומכין עליו
אלא מגדף בלבד שנ' וסמכו כל השומעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אותו׳

פרק שלישי

כל העובד ע"ז ברצונו בזדון חיב כרת ואם היו עדים
והתראה חיב סקילה ואם עבד בשגגה מביא חטאת
קבועה׳ עבודות הרבה קבעו עובדי ע"ז לכל צלם

שינויי נוסחאות וגרסאות

לספר משנה תורה או יד החזקה (סרמנ"ס)

Abweichungen

zwischen Handschrift und gedrucktem Text der

Jad hachasaka.

ABWEICHUNGEN

des gedruckten Textes der

JAD HACHASAKA

(Amsterdamer Ausgabe 1702),

von einer Handschrift aus Anfang des XIV. Jahrhunderts,

die aus der Sammlung des

Marchese Carlo Trivulzio

in Mailand

in den Besitz von **Julius Hamburger** in Frankfurt a. M.

übergegangen ist.

(Nebst **Facsimile** einer Seite des M. S. S. in 1/3 Grösse).

Frankfurt a. M.

Verlag von J. Kauffmann

1889.

שינויי נוסחאות וגרסאות

לספר משנה תורה או יד החזקה (הרמב"ם)

דפוס אמשטרדם תס"ב,

על פי כתב יד ישן נושן ויקר עד מאד, אשר טיבו וענינו ומקריו מבוארים בההקדמה האשכנזית מאת מוציאם לאורה ומשם תדרשם.

פראנקפורט א׳ מ׳

בבית מסחר הספרים של י. קויפמאנן

תר"נ לפ"ק

Druck von M. Slobotzky, Frankfurt a. M.

Vorrede.

Die Handschrift, womit der gedruckte Text von 1702 verglichen ist, stammt aus der Sammlung des Marchese Carlo Trivulzio aus Mailand u. ist wahrscheinlich dieselbe, welche Don Isaak Abarbanel, Minister von Spanien, laut Korath Ha-Ittim S. 125 für 30000 Ducaten kaufte. Sie ist im Anfange des XIV. Jahrh. geschrieben und deuten die Illustrationen auf maurische Einflüsse hin. Die Handschrift ist auf 461 Blättern Pergament, grosses Folio, 45×31 Centimeter, in doppelten Colonnen geschrieben, hat breiten Rand, worauf Bemerkungen sowohl im XIV. wie im XVI. Jahrh. gemacht wurden und ist vorzüglich erhalten. Die ersten 41 Seiten sind mit Randleisten, Miniaturen etc. illustrirt, welche trotz der 500 Jahre eine grosse Frische zeigen. Die Miniaturdarstellungen sind alle dem sie umgebenden Texte entsprechend in Gold und Farben gemalt und die Personen in damaligen Trachten. Am Schlusse des Manuscripts ist die Unterschrift des Censoren „Revisus p me Laurentiũ Franguellũ die 15. decembris 1574“. Auf den Schlussblättern folgen dann einige Kaufbriefe in hebr. Sprache vom 9. Adar 1351 (5111), vom 2. Adar 1373 (5133) und vom 6. Kislef 1548 (5308), alle in bindenden Formen abgefasst; der letztere Kaufbrief ist hier beigedruckt. Er erklärt die Handschrift als fehlerfrei und, im Falle ein Fehler vorgefunden würde, den Vertrag als gelöst; woraus hervorgeht, dass diese Handschrift mit grosser Sorgfalt geschrieben sein muss. Den Kaufbriefen folgen Familiennotizen und Verzeichnisse von 50 hebr. Büchern, die wohl einem der Besitzer des Manuscripts gehörten.

Sr. Ehrwürden Herr Rabbiner Dr. M. Horovitz, der die Wichtigkeit der Varianten sofort erkannt hat, veranlasste mich, die genaue Vergleichung und den Auszug der Varianten Herrn J. Feigenbaum zu übertragen.

Julius Hamburger.

Copie von einem der Kaufbriefe, durch den die Handschrift für die Familie Abarbanel zurückerworben wurde.

Vor uns Zeugen, hier unterschrieben, heute am 6. Tage im Monate Kislef, welches der 18. November ist im Jahre (1548) 5308 der Welterschaffung, hier in Ferrara kam vor uns der weise und gelehrte Herr Abraham, Gott beschütze ihn, Sohn des Herrn Menachem Maranik gesegneten Andenkens und sprach zu

uns: Seiet Zeugen und vollziehet diesen Akt, durch Berührung dieses Tuches (Kinjan sudar). Vollziehet denselben in vollgültiger Form und unterschreibt ihn für die Herrn Excellenzen Gebrüder Don Jacob und Don Jehuda, Gott beschütze sie, Söhne des gerechten, frommen, weisen und vollkommenen excellenten Herrn Don Samuel Abarbanel, das Andenken des Gerechten sei gesegnet, denen ich dieses Buch am heutigen Tage aus eigenem Willen verkauft habe, welches Buch ist die Mischnah Thora, die 14 Bücher, verfasst von unserm grossen Lehrer Moses Sohn Maimons, sein Andenken sei gesegnet. Dieses Buch habe ich also den Herren Don Jacob und Don Jehuda, Gott beschütze sie, die oben erwähnt wurden, durch einen rechtsgültigen Akt verkauft und habe dafür 300 Ducaten in Gold empfangen und bestätige ich desshalb kein Recht mehr auf dieses Buch zu haben, um es aus den Händen dieser Brüder wegzunehmen. Dieses mag ihnen gegen Jeden gelten, wer von allen vier Weltgegenden kommen sollte, ein Mann oder eine Frau, ein Jude oder ein Araber, um etwa Einwendungen gegen diesen Verkauf zu machen. Ich bestätige zugleich, dass in diesem Buche kein Fehler vorhanden ist; sollten die früher genannten Herrn, Gott beschütze sie, dennoch einen Fehler finden, so erkläre ich unsern Vertrag für gelöst unter der Verpflichtung den erhaltenen Betrag denselben zurückzuerstatten.

Dieses alles wurde in einer Weise geschrieben, wie es die heiligen Rabbiner uns vorgeschrieben haben und haben wir auch des weisen Herrn Abraham, der oben erwähnt ist, Tuch berührt, für die Excellenzen Don Jacob und Don Juda Abarbanel, Gott beschütze sie, die oben erwähnt sind. Dies geschah im Jahr, Monat und Tag wie oben angegeben. Um dies zu bekräftigen, unterschreiben wir uns hier unten und alles ist bekräftigt.

Asiel, Sohn des Herrn Baruch Chasak,
das Andenken des Gerechten in der zukünftigen Welt sei gesegnet.
Mosche Jaâbez.
Ich Abraham, Sohn des Menachem,
das Andenken des Gerechten sei gesegnet,
bekenne, bekräftige und bestätige alles Obige.

הלכות יסודי התורה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	העקר הגדול שהכל	העקר שהכל
	ברוך שמו	ברוך הוא

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	האלו	אלו
	עומדת	עומד
	אני מבאר	אבאר
ה׳	הווים	נהוים
	שהן	שהם
ו׳	זה שאמרנה למטה ממעלתו של חברו אינה מעלת מקום כמו אדם שיושב למעלה מחברו	זה שאמרנה״ למעלה (בגליון״ ס״א למטה) ממעלתו אינה מעלת המקום כמו שיושב אחד למעלה מחברו
ח׳	בעילה	בעלה
י׳	בהוייתו	בהויתו לו
י״א	דברים אלו שאמרנו	בדברים שאמרנו

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שבו כוכב צדק	יש בו צדק
ב׳	כמו הגלגל התשיעי החוזר ממזרח למערב וכו׳	כגלגל התשיעי החוזר וכולם אין ביניהם מקום פנוי
ד׳	הן עגולין	כולו הם עגולים
ה׳	שמנה	שמנה עשר
ו׳	טלה שור תאומים סרטן ארי׳ בתולה מאזנים עקרב קשת גדי דלי דגים	ט׳ ש׳ ת׳ ס׳ א׳ ב׳ מ׳ ע׳ ק׳ ג׳ ד׳ ד׳
ט׳	בעלי נפש	בעלי שכל
י״א	באור ענין	ענין

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	שנטבע בהן	שנקבע בהן
ב׳	שהו אש בפני עצמו או מים בפני עצמן או ארץ בפני עצמה או רוח בפני עצמה אלא וכו׳	שהוא אש בפני עצמה או רוח בפני עצמה אלא וכו׳
ג׳	ויש מהן גופין שיהיה בהן חזקה מיסוד המים לפיכך יראה בהם הלח יתר	(ליתא)
ד׳	הואיל וכל הנפסד יפרד ליסודות אלו למה נאמר לאדם ואל עפר תשוב	הואיל וכל הנפרד לאלו יפרד למה נאמר ואל עפר תשוב
ה׳	וכן המים מקצתו הסמוך לרוח מתחיל משתנה ומתכנס ונעשה ארץ	(ליתא)
	(ליתא)	(בגליון וכן הרוח מקצתו הסמוך למים משתנה ומתכנס ונעשה מים)
	וכן הרוח מקצתו הסמוך לארץ משתנה ונעשה ארץ	(ליתא)
ה׳	וחוזרות חלילה לעולם	וחוזר חלילה
ו׳	ראוי׳	הראויה
ח׳	שאין להם גולם כמו המלאכים שהם צורה בלא גולם עד שידמה להן	שאין להן גולם עד שידמה להן
ח׳	בצלמנו כדמותנו	(ליתא)
ח׳	שלא יטעה אדם בהן	שלא תטעה
ט׳	הנשמה	הנפש
ט׳	לנפש	לנשמה
י״א	דעת רחבה	נפש רחבה
י״ב	כמו שאמרו ארבעה נכנסו	כמו ארבעה נכנסו
י״ג	לידע האסור	לידע ביאור אסור

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	כשיעמוד כותי	בשעה שיעמוד גוי
ב׳	שלש עברות	שלש מצות
ג׳	בשעת הגזרה	בשעת השמד
ג׳	ויגזור גזרה	ויגזור שמד
	(ליתא)	על כל פעם ופעם
ה׳	אינו חייב מיתה	אינו חייב
ו׳	עושין ומתרפאין	עושין לו ומתרפאין
ח׳	אסורי מאכל	אסור מאכל
ט׳	אין לו רפואה עד שתבעל לו ימות ואל תבעל לו אפילו וכו׳	אין לו רפואה עד שתבעל אפילו וכו׳

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
	(ליתא)	ואהיה
הלכה ג׳	ואע״פ שנתקדשו ואסור למחקם	וכיון שנתקדשו אסור למחקן
ו׳	הרי זה לוקה	הרי אין זה לוקה

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	בדעתו על יצרו	בדעתו ועל יצרו
ג׳	הפתרון בלבד	הפתרון
ז׳	ואע״פ שאפשר שהעידו בשקר	ואע״פ שהעידו בשקר

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	הי׳ צריך	צריך
ב׳	והוא עדים בדבר	והוא אחד בדבר
ב׳	ראיי׳ לחברו	ראייה על חברו
ב׳	שצוה משה בתורה	שצונו בתורה

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	בין מי האומות בין מישראל	בין מלך מישראל בין מאומות העולם
ג׳	וכן למדנו מחכמים הראשונים	וכן למדו חכמים הראשונים
ד׳	וכן אם עקר דבר מדבריהם מפי השמועה או	וכן אם עקר דבר מדבריהם או

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	אפילו על תנאי אינו חוזר ולא מצינו שחזר בדבר טובה אלא בחרבן ראשון כשהבטיח לצדיקים שלא ימותו עם הרשעים וחזר בדבריו וזה מפורש במסכת שבת הא למדת שבדברי הטובה בלבד יבחן הנביא	אפילו על תנאי אינו ח״זר הא למדת שבדברי הטובה בלבד יבחן הנביא
ד׳	וגו׳ הנביא אשר ידבר שלום בבוא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו ד׳ באמת	(ליתא.)
	(ליתא)	בריך רחמנא דסייען

הלכות דעות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שפל רוח ביותר	שפל רוח עד מאד
א׳	לב טהור מאד	טהור גוף ביותר
א׳	ולא יתאוה	לא יתאוה
ב׳	עד שנקבעה בלבו	עד שנקבעה
ד׳	שלם בנופו	שלם
ד׳	וכן שאר דעותיו	וכן כל שא״ר דעותיו

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שלמה	שלמה בחכמתו
ב׳	זמן מרובה	ימים רבים
ג׳	יתרחק מן הקצה האחד עד הקצה האחר	יתרחק עד הקצה האחרון
ג׳	ותהי רוחו נמוכה למאד	ותהי׳ נמוכה נפשו למאוד
ג׳	הקצה האחר	הקצה האחרון
ד׳	כל ימיו	מעולם
ה׳	לא ימהר	לא יבהל

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	כגון כהני עכו״ם	(ליתא)
	(ליתא	(בגליון ועל איזה נפש חטא זה על שציער עצמו מן היין ואמ׳ החכמים)
ג׳	וכדי לקיים את הזרע	ולקיים את הזרע

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	לפיכך	(ליתא)
ו׳	וקרושטומולין	וקרוסטמלין
	(ליתא)	כללו של דבר
ט׳	עד מאד	(ליתא)
י״ג	באים	באין עליו

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
	(ליתא)	פרש חגיכם
הלכה א׳	אלו הם שגינה	אלו שגינה
ד׳	עצבנים	עצבים
ו׳	חדר לפנים מחדר	חדר בחדר
ו׳	ונפנה	ונפנה שם
ו׳	כך נוהג בלילה	כך ינהוג בלילה
ח׳	לא ילך תלמיד חכם בקומה	לא ילך בקומה
ה׳	כמנהג משוגעים	ולא ינהג בשגעון
ח׳	הוא מודיע לכל על עצמו	מודיע לכל עצמו
ט׳	ולא ינעל מנעלים מטולאים טלאי על גבי טלאי	ולא ילבש״ במנעלים (בגליון״ בבגדים) מטולאים״ בבגד (ובגליון״ ס״א כגון) טלאי על גבי טלאי
י״ב	או ליהנות	ולא להתנאות
	(ליתא)	שמעין חרפתן ואינן משיבין

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	יוכיחנו	יוכיח
ח׳	כך	כאשר

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	שטוען דברים	שהוא טוען בדברים

הלכה ג׳ הורגת	הורגת אותן
ז׳ הנוקם מחברו	הנוקם את חברו
ז׳ [על מדותיו] על כל העולם	(ליתא)
ה׳ לימים	ולאחר זמן
ח׳ ולא יזכרנו כלל	ולא יזכרנו
בריך רחמנא דסייען	(ליתא)

הלכות תלמוד תורה

פרק ראשון

הלכה ד׳ רוצה	ראוי
ו׳ מאמתי אביו חייב ללמדו	מאמתי מתחיל אביו ללמדו
ז׳ ושמע ישראל	ופסוק ראשון מפרשת שמע
י״ג אלא הן מוצאות	והן״ מוציאין (בגליון״ אלא הן)

פרק שלישי

הלכה א׳ לכל ישראל	לכל
ו׳ הדבר	המלאכה
(ליתא)	עד שאקבץ ממון
ו׳ עד שאקנה	או עד שאקנה

פרק רביעי

הלכה ג׳ אעפ״י שלא הזכיר הרב שמו של חכם	אעפ״י שלא הזכיר החכם שמו

פרק חמישי

הלכה א׳ ויראתו	ויראתו ורבו
א׳ מורא	מורא יותר
ו׳ יתרחק לאחר רבו	יתרחק לאחריו
ח׳ בפני רבו	בפני הרב
י״ג תלמיד קטן	תלמיד חכם קטן

פרק ששי

הלכה ד׳ קרקע שלו	קרקע

פרק שביעי

הלכה ג׳ פלוני יהיה בשמתא	פלוני בשמתא

בדפוס	בכתב יד
ג׳ פלוני מוחרם	פלוני זה מוחרם
ה׳ מעט עסק	מעט
ה׳ מתיר הנידוי או החרם	מתיר הנידוי

הלכות ע״ז וחקות עכו״ם

פרק ראשון

בסדר המצות	
במנהגותם ובמלבושם	במעשיהם ובמלבושיהם
הלכה ג׳ שיש שם אלוה	שיש אלוה

פרק שני

הלכה ב׳ איכה יעבדו	איכה יעבדו הגוים האלה
ד׳ ובכל הנביאים וכל מה שנצטוו הנביאים מאדם ועד סוף העולם	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה י״ג פירות המחוברין שבתוכה מותרין	פירות דקלין שבתוכה מותרות
י״ג קבוץ לשריפה	קבוץ

פרק ששי

הלכה ב׳ מעשה הידעוני מניח עצם עוף ששמו ידוע בפיו	מעשה ידעוני מניח בפיו עצם עוף ששמו ידוע

פרק שביעי

הלכה י׳ בכלל השתים	בכלל השתים שנפלו

פרק שמיני

הלכה ח׳ אעפ״י שנעבד	אם נעבד
ח׳ דמי ע״ז	כדמי ע״ז
ה׳ כונס לתוך שלו	כונס לתוך שלו ארבע אמות

פרק תשיעי

הלכה ח׳ חגם	לפני אידהן

ד׳ נמחקה כולה מהצענזוריא

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	למין ממיני ע״ז שבאותו מקום אסור למכור	למין ממיני ע״ז אסור למכור

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	(ליתא)	כצדוק וביתוס ותלמידיהם שם רשעים ירקב

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	כמו שהיו עושין עובדי ע״ז	כמו שעושין עובדי ע״ז וכומריהן
ז׳	וחמש פאות יש בו	וחמשה פאות יש בזקן

הלכות תשובה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	הלואי לא עשיתי	כאילו לא עשיתי
ד׳	חטא אחד חטא	עשה חטא אחד

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ולהתודות בפיו מחטאיו	(ליתא)
ח׳	חטא גמור	וחטא גדול

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ס׳	שאין נקמה גדלה ממנה (ליתא)	שאין נקמה גדולה למטה ממנה יעשה למחכה לו (הג׳)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	הכרע כל הדברים	סייע הדברים
ב׳	מטלכיות	ממלכות הרשעה

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	הריני עושה	הריני עוסק ועושה
ד׳	אל תהי כעבדים המשמשים את הרב כו׳ אלא מפני וכו׳	אל תהי׳ כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל טובה אלא הי׳ כעבדים המשמשין את הרב על מנת שלא לקבל כלום אלא מפני וכו׳

הלכות קריאת שמע

פרק ראשון

הלכה ב׳	יחוד השם	צווי על יחוד השם
ב׳	זכירת	על זכירת
י׳	אנוס כגון שכור או חולה	שכור או אנוס או חולה

פרק שני

הלכה י׳	שיהא מבינה	שיהא מכירה
י״ז	בין הפרקים האלו שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל האדם	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה ג׳	(ליתא)	אבל מקום שבני אדם עומדין ערומים אסור לקרות בו ק״ש

פרק רביעי

הלכה ז׳	פנוי׳	מיושבת
ח׳	שנ׳ הלא כה דברי כאש נאם ה׳ מה אש אינה מקבלת טומאה אף דברי תורה אינם מקבלין טומאה	(ליתא)

הלכות תפלה וברכת כהנים

פרק שני

הלכה ה׳	ואם הי׳ שבת חותם בה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון	(ליתא)
י״ב	באחד בשבת	במוצאי שבת
י״ז	של יום ראשון של שמיני עצרת	של יום שמיני של עצרת

פרק שלישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ תפלה שבזמנה	תפלה אחרונה
ט׳ כצד טעה ולא התפלל שחרית ועבר חצי היום יתפלל מנחה שתים ראשונה תפלת מנחה והשנייה תשלומי שחרית	(ליתא)
י׳ עבר זמנה	עבר יומה

פרק רביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ (ליתא)	ואלו הן
ד׳ נגעו בה	נגעו בדבר זה
י״ח אלא מתוך דברי תורה	(ליתא)

פרק שביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ והמשקיע שינת תרדמה	(ליתא)
ח׳ (ליתא)	מהם פתוחים ומהם סתומים
י׳ גלוי וידוע לפני כסא כבודך	(ליתא)
י׳ בא״י המלמד תורה לעמו ישראל	בא״י נותן התורה

פרק עשירי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳ והתפלל של חול בשבת לא יצא	להתפלל של חול בשבת יצא
י״ד (עד „משלים תפלתו ואינו צריך לחזור" ליתא)	יש מי שהורה שאם נזכר קודם שומע תפלה מבדיל בשומע תפלה ואם נזכר אחר שומע תפלה משלים תפלתו ואינו צריך לחזור

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ ותשעה באב בלבד	ותשעה באב ובתעניות
י״ של כל השנה	שבכל שבוע ושבוע
י״ו ואין מוסיפין עליו	אבל מוסיפין עליו

פרק ארבע עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	וקופצים אצבעותיהם	ואחר כך כּפתין אצבעותיהם
ו׳	ואין הכהנים רשאין ליעקר ממקומן עד שיגמור ש״ץ שים שלום	(ליתא)

הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	זה החלק שממול השער נקרא קלף וזה שממול הבשר נקרא דוכסוסטוס	זה החלק שממול השער נקרא דוכסוסטו׳ וזה שממול הבשר נקרא קלף (עיין בכסף משנה חמל״ה)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כולן מעכבות	כולן מעכבות זו את זו

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ח	שלא יניחו תפילין בלילה	שלא יניחו תפילין עליהן

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	ושיהי׳ הריוח שבין פרשה לפרשה כמו תשע אותיות אשר אשר אשר	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שהפסיק	שהפסיק בריוח

ספר שמות

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ויאמר ה׳ אל משה אמור אל אהרן נטה ידך	(ליתא)
הלכה ג׳	ולא תחמוד כולן סתומות והן שש	לא תחמוד ולא ולא תחמוד כולן סתומות והן שבע
הלכה ג׳	הכל מאה וששים וארבעה פרשיות	הכל מאה וששים פרשיות

ספר במדבר

הלכה ג׳	בני ראובן	ויהיו בני ראשון

ספר דברים

הלכה ג׳	(ליתא)	כי יקום עד חמס
ג׳	חמשתן סתומות	ששתן סתומות
ג׳	הכל שש מאות וששים ותשעה	הכל שש מאות וחמשים ותשעה

צורת שירת האזינו

הלכה ג׳	בשבעים שטות	בשבע וששים שטין
ג׳	עם , ומחדרים , יונק, אשביתה	עם, גם, אשביתה,
ג׳	כל אלו התיבות שבראש	(ליתא)

שירת הים

הלכה ג׳	יתכון שתהיה אות סמוכה לחברתה ביותר ולא תדבק בה	יתכון שלא תהא אות סמוכה לחברתה ולא תדב׳ בה

הלכות ספר תורה

פרק תשיעי

הלכה ט׳	הוא אצבע הבינוני	והוא הבינוני
י׳	אלף ושלש מאות וששים וששה אצבעות	אלף ומאתים ושלש מאות וששים ושש אצבעות

הלכות ברכות

פרק שני

הלכה י״ח		(כל ההלכה ליתא בכת״י)

פרק שלישי

הלכה ג׳	ולאחריה ארבע ברכות	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	ולבסוף על המחיה ועל הכלכלה	(ליתא)
ט'	או בשמן	(ליתא)
י"ג	בברכה זו	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י'	ונשרף	או נשרף

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	ברוך אלקינו	ברוך הוא אלקינו
ו'	קטן	כל קטן
טו'	ובן מברך לאביו	בן" (בגליון" קטן שהגיע לחנוך) מברך לאביו

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	כל פת שהמלח בו	כל את המלח
י"ח	אין נוטלין מים לידים	אין נותנין לידים

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט'	(ליתא)	ולא את החתיכות
י"ג	מי שברך	הגדול שברך

הלכות ברכות

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ד	בשמים	מין בשמים

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	בורא מיני בשמים	בורא עצי בשמים
ד'	היו לפניו	הביאו לפניו

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	הרבה	(ליתא)
ח'	וכיצד מודה וכיצד מברך	וכיצד מודה
ט'	שהושלך בו חנניה מישאל ועזריה	(ליתא)

בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ה הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה	(ליתא)
י"ו זעל כל מה שברא	(ליתא)
כ"ה ותצעידיני לשלום	(ליתא)

הלכות מילה

פרק ראשון

בדפוס	בכתב יד
הלכה ו' ואם התנה עליו מתחלה	ואם התנה עמו מתחלה
י"ג ואין צפרניו שלימין כברייתן	ואין צפרניו מלאים בברייתן
ט"ו אינו דוחה את שני ימים טובים של ראש השנה	אינה דוחה לא את יום שני של ראש השנה
י"ו ומונין לו מעת שיבריא מחליו	ומונין אותו משעה שיחיה מחליו

פרק שני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ו' אינן דוחין	אינן מעכבין

פרק שלישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח' יתר על מצוה	יתר על כל מצוה
ט' כמה חמורה	כמה חביבה

סדר תפלות כל השנה

בדפוס	בכתב יד
ועיון תפלה וביקור חולים והשכמת בית המדרש והכנסת אורחים	(ליתא
מזמור לדוד ה' מי יגור באהליך ומי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק	(ליתא
צדקתינו מה כוחינו ומה גבורתינו	מה צדקינו ומה מעשינו
קדש את שמך הגדול והקדוש בעולמך	קדש את שמך בעולמך
אתה הוא ד' אלוקינו בשמים ממעל וכו' עד בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ה'	(ליתא)

בדפוס	בכתב יד
(ליתא)	ברוך מושיע ומרחם
ומבלעדיך אין אלקים ואין לנו מלך גואל ומושיע	ומבלעדיך אין לנו מלך גואל מושיע
ורוב רובי פעמים הטובות נסים וגבורות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים ממצרים	ורברבי רבבות פעמים הטובות שגמלתנו ושעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים ועד הנה ממצרים

נוסח ברכות התפלה וסידורן

בדפוס	בכתב יד
ושבע את העולם מברכותיך ורוה פני תבל בא"י מברך השנים	ושבע את העולם כלו מטובך ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך ושמרה והצילה ה' אלקינו את השנה הזאת ואת כל מיני פורענות ומכל מיני מ"ש ותן לה אחרית ותקוה שובע ושלים וברכה בשנים הטובות בא"י מברך השנים
(ליתא)	כי לישועתך קוינו כל היום
עננו אבינו עננו	עננו ה' אלוקינו עננו
משמוע בקשתנו	משמוע תפילתנו
וראה שוממותיה ונחמנה	ורחם שוממותיה ונחמה
כי באש הצתה	כי אתה ה' באש הצתה
נקדישך ונמליכך	נקדישך ונעריצך מלכנו
להעריצו לעומתם	(ליתא)
ברכה האמצעית של יוצר ישמח משה	ברכה האמצעית של שחרית שבת ישמח משה
(ליתא)	וכןהוא אומר ביום טוב מקרא קדש הזה ביום חג השבועות הזה לרחם בו עלינו
אבל אנחנו ואבותינו אשמנו בגדנו	אבל חטאנו אשמנו בגדנו
וע"ח ש"ל ביצר הרע	(ליתא)
ברצון ובדעת	ברצון
(בנוסחא אחרת ע"ש)	ע"ח שח"ע קרבן עולה ויורד, ע"ח שח"ע קרבן, ע"ח שח"ע אשם

	ודאי ואשם תלוי, ע"ח שח"ע מלקות ארבעים וארבע מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק של מצות עשה ועל מצות לא תעשה על מצות עשה גמור ועל מצות לא תעשה הנתק לעשה בין שיש בה קום עשה על הגלוים לנו ועל שאין גלוים לנו את הגלוים לנו כבר אמרנום לפניך ה' אלוקינו ושאינן גלוים חטאנו על כלם ואתה יודע כל הנסתרות

נוסח ברכת המזון

(ליתא)	הרחמן יפרנסנו בכבוד

המפטיר בנביא

מברך לפניה	מברך
ולעגומת נפש תושיע (ס"א תנקום נקם) מהרה בימינו ותבנה מהרה בא"י וכו'	ולעגומת נפש תקום נקם במהרה בימינו בא"י וכו'
בחמישית קומי אורי	חמישית רני עקרה
בששית רני עקרה	ששית קומי אורי
בשביעית שוש אשיש	בשביעית שוש אשיש בה' (כל הפסוק)

הלכות שבת

פרק ראשון

הלכות שבת חוץ לגבול	חוץ לתחום שבת
הלכה ה' אבל עשה	עשה
ז' כדי שלא יבקע	(ליתא)
ח' הרי זה ק"ו	קל וחומר
ח' ועשה דבר אחר	ונעשית מלאכה האסורה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	שבלא כוונה עשה שלא אסרה תורה אלא מלאכת מחשבת	שלא אסרה תורה אלא מלאכת מחשבת והרי הוא כמתעסק שהרי לא ידע בעת שלקט שעבר על מה שכתוב
י״א	אבל אם נתכון להדליק ראשונה	אבל אם היה נר אחד דולק ונר אחר כבה ונתכון להדליק ראשונה ולכבות שניה
ט״ו	כל מלאכה	וכן כל מלאכה
ט״ו	מרשות זו והניחו השני ברשות אחרת	מרשות זה והוציאו מרשות זה והוציאו השני מרשות אחרת
ט״ו	והוציאו מרשות לרשות	והוציאוה לרשות הרבים

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	קדחת	קידא
ד׳	ועושין לו כל צרכי רפואה	ועושין לו רפואה
י״ד	וביום הג׳ למילה בחמין	וביום השלישי להדיח בחמין
י״ט	מניחין אותו שם שכבר מת	מניחין אותו שכבר מת
הלכה כ׳	היתה חצר שיש בה גוים וישראלים אפילו ישראל אחד ואלף גוים וכו׳	היתה חצר שיש בה גוים ונפלה עליהן מפקחין על הכל. היה אחד ישראל ואלף גוים וכו׳
כ״ג	ובעיר הסמוכה	ובכפר הסמוכה
כ״ד	או נהר	או שטפה נהר
כ״ד	מפני הגוים או מפני נחש או דוב שהוא רודף	מפני גוים או מפני שהוא רודף

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	יחתה באש	יחתה בגחלים
ו׳	הנשארות בתנור	הנשארות
ז׳	שאינה גרופה וקטומה	שאינה גרופה
י״ד	עם חשיכה	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	דבר המוסיף הבל	דבר המוסיף
ח׳	שאינו מוסיף הבל	שאינו מוסיף
ג׳	שהרי משהין על גבי האש בשבת	(ליתא)

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	וקדירה על גבי מיחם ומיחם על גבי קדירה	(ליתא)
ו׳	לא בשביל שייחמו	(ליתא)

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	חייבין להיות בבתיהן נר דלוק בשבת אפילו אין לו וכו׳	חייבין להניח נר בבתיהן בשבת אין לו וכו׳
ה׳	ומשי	(ליתא)

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	והוא שלא יהא הדבר בפרהסיא	והוא שיהיה הדבר בפרסום בפניהם
י״א	שאמירה לגוי בשבת אסורה מדבריהם ומשום ישוב ארץ ישראל וכו׳	שאמירה לגוי שבות גזירה מדבריהן ומשום ארץ ישראל וכו׳
ט״ו	או באריסות נתן להן	או באריסות ירד להן
כ״א	מפני שאין שביתתו עלינו	(ליתא)

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	כל אלו המלאכות	כל אלו אבות מלאכות
ז׳	ואם באו עדים נסקל	ואם עדים התרו בו נסקל

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	וכן הזומר והוא צריך לעצים חייב משום קוצר ומשום נוטע	(ליתא)
י״א	הרי זה תולדות בורר או תולדות מרקד	הרי זה תולדות זורה או תולדות בורר או תולדות מרקד
י״ד	וכל השוחק תבלין	וכן השוחק תבלין

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ואחד נתן את הקדירה	(ליתא)
ו׳	תולדות מבשל וחייב	תולדות מבשל
ט״ו	אחר הטוה	כגון הטוה

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	הפותל חבלים	הפוצל חבלים

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	ולא נתכון לקלקל בלבד הרי זה תולדות קורע וחייב	ולא נתכון לקלקל בדבר הרי זה קורע על מנת לתקן
י"ב	או מילא גומא או גיא	או מלא גיא
י"ב	על גבי טיט	על גבי דימוס
י"ח	הצמר הלבן	הצהוב הלבן
י"ט	ונעל בפניו	ונעל עליו
י"ט	או שהבריח דג ועקרו מן הים	או שהבריח דג מן הים ועקרו מן הים
כ"א	אחד שמנה שרצים	רץ אחר שמנה שרצים

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט	ברשות הרבים	ברשות הרבים אחד

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	פיו מקום ארבע	פיו מקום
ג׳	מעל גבי מקום ד׳	מעל גבי מקום
ג׳	ופי אמה ברשות שנייה והשתין בה פטור	ופי אמה ברשות שניה פטור
ד׳	ולקח מן הפירות והוציא פטור	ולקח מן הפרות על גבי המים והוציא פטור

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ארבע רשויות וכו׳ עד „ומקום פטור"	(ליתא)
א׳	תל שגבוה	זה שגבוה

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שהיתה רובה בחוץ	שהיתה בחוץ
י"ג	אעפ"י שאין המחיצה מגעת	ואעפ"י שאין המים מגעת
י"ז	שזה משתמש ברשות הרבים	שזה משתמש
כ׳	לא ימלא אדם מים מן הים והוא בתוך הספינה	לא ימלא מן הספינה אלא אם כן עשה מקום ארבע׳ על ארבעה

הלכה כ׳	אא״כ עשה מקום ארבע על ארבע יוצא מן הספינה על הים בד״א כשהיה תוך עשרה	יוצא מן הספינה על הים בד״א בשהיה סמוך בתוך עשרה

פרק ששה עשר

הלכה כ׳	אם יש באורך רגלי הכפה	אם יש באורך הכפה
כ״ד	עד שיעמוד ברוח מצויה	עד שיעמוד ברוח

פרק שבעה עשר

הלכה ג׳	ויעשה רשות היחיד	ויעשה רוח רביעית רשות היחיד
ח׳	או בפס ארבעה ומשהו	או בפס ארבעה
י׳	ואינו צריך לנעול הדלתות בלילה	ואינו צריך לנעול הדלתות
כ״ב	ולחי שהוא נראה מבפנים	ולחי שהוא עומד מבפנים
ל״ג	בוקעין ועוברין בין הפסין	בוקעין ועולין בין הפסין

פרק שמנה עשר

הלכה ב׳	ואם היה קרוש בכוית	ואם היה קרוש בכלי

פרק תשעה עשר

הלכה ז׳	לא תצא אשה בקטלא	לא תצא בקטבלא
י׳	ואינן הוצין	ואין חוששין
י״י	שצבען בשמן	שצבען
כ״ג	המוציא תפילין בשבת ברשות הרבים	המוציא תפילין בשבת כיצד הוא עושה

פרק עשרים

הלכה י״ג	קרסטל בפי׳ בשבת	קלסתר בפי׳ בשבת
י״ד	הואיל וגר תושב עושה מלאכה לעצמו בשבת	הואיל וגר תושב אינו מצוה על השבת

פרק אחד ועשרים

הלכה י״ג	ואם להוציא מימיהן אסור	ואם להוציא מימיהן פטור
י״ח	הרי זה תולדות טוחן וחייב	הרי זה תולדות טוחן
כ״ס	קילור ששרה אותו מערב שבת מעבירו	קלור ששרה אותו במים מערב שבת מעבירין
ל״ד	ומותר לערב המורסן על	ומותר לערב את המורסן על דרך

	בדפוס	בכתב יד
	דרך זו בכל אחד ומחלק אותו בכלים הרבה ונותן לפני כל בהמה ובהמה ומערב בכלי אחד אפילו כור ואפילו כורים	זה בכלי אחד ואפילו כור ואפילו כורים
הלכה ל"ה	וכן מאכיל העוף בידו במקום שיכול להחזיר	(ליתא)
ל"ו	אבל לא יעמיד אותה על גבי דבר שהוקצה אבל עומד בפניה כדי שתחזור פניה לדבר המוקצה ותאכל ממנו וכן ביום טוב	אבל לא יעמיד אותה על גבי דבר העומד בפניה כדי שתחזיר פניה לדבר המוקצה וכן ביום טוב

פרק שנים ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	ויוצא ומשתטף	ומשתטף
ז'	ואם שתהו	ואם שרה
כ"ג	במוכין	במוראה
כ"ג	אבל מוכין שנשרו מן הכר	אבל אם נפלו מוכין מן הכר
כ"ט	וכן הפרוכת	וכן הפרוכת מותר לנטותה ומותר לפרקה

פרק שלשה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	שאם היה למטה מן השמרים	(ליתא)
ח'	הרי זה	שהרי זה
ט"ו	בשוגג יאכל ממה שהתקין במזיד לא יאכל עד מוצאי שבת ובין כך ובין כך תיקן את הפירות	בשוגג יאכל במזיד לא יאכל עד מוצאי שבת בין כך ובין כך יאכל ממה שתקן את הפירות
י"ו	או למעשר עני של ודאי	או למעשר שני ודאי

פרק חמשה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	אבל אינו מטלטלה כדי שלא תשבר ולא כדי	אבל לא בשביל שלא תתגנב וזהו בשביל עצמו ואם טלטל

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ה'	שלא תגנב וכן כל כיוצא בזה	אותה מן החמה כדי שלא תתבקע אינו מטלטלה כדי שלא תשבר וכדי שלא תגנב וכל כיוצא בזה
הלכה ו'	אם יש תורת כלי עליה	אם יש צורת כלי עליהן
ז'	אלא לעשות בו מלאכה	ואפילו לעשות בו מלאכה
ט'	וקורנס של בשמים	וקורנס של נפחים
י"ז	היתה בין החביות והאבן עליה מגביהה למקום אחר ומטה על צדה שם והאבן נופלת וכן השוכח מעות על הכר וצריך לכר נוער את הכר והן נופלות ואם צריך למקום הכר נוטל את הכר.	היתה בין החביות מגביהה למקום אחר והאבן עליה ומוטה על צדה שם והאבן נופלת וכן השוכח מעות על הכר וצריך למקום הכר נוער את הכר.
כ'	בשהיתה הטהורה	בשהיתה הטמאה
כ"א	נדבך של אבנים	מדבך של אבנים
כ"ג	אסור לבטל כלי מהיכנו מפני שהוא כסותר כיצד	אסור לבטל כלי מהיכנו כיצד

פרק ששה ועשרים

הלכה י"ט	שביא ישוה גומות	(ליתא)

פרק תשעה ועשרים

הלכה ד'	עד סוף יום שלישי	עד סוף יום רביעי
י'	ושכח ונטל ידיו קודם שיקדש הרי זה מקדש על הפת ואינו מקדש על היין אחר שנטל ידיו לסעודה ומצוה לברך על היין ביום השבת קודם שיסעוד סעודה שנייה	ושכח ונטל ידיו תחלה ומברך המוציא ואינו מקדש על היין ביום השבת קודם שיסעוד סעודה שנייה

הלכות ערובין

פרק שני

הלכה י"ב	שאינה שכירות	שאינה רשות

הלכה י"ו	אבל מבטל הוא רשותו לישראל הכשר	אבל מבטל הוא רשותו כישראל כשר

פרק שלישי

הלכה ח'	שלא יעלה באילן עשה אשרה	שלא יעלה באילן לא גזרו עליו בין השמשות עשה עצי אשרה.
י"ג	כגון הסל והספסל	כגון לוח והספסל
י"ד	וכן שני גזוזטראות	וכן שני גצוצטראות
י"ד	כגצוצטרא	כצוצטר'
כ"ד	שהרי נשאר להן פצימין	שהרי נשאר להן פסין

פרק חמישי

הלכה ה'	לענין סחורה	לשם סחורה
ה'	הרי אלו צריכין שיתוף אחר לענין שבת	הרי אלו צריכין להשתתף לענין שבת
י"ג	שלא לשכח לתינוקות תורת עירוב	שלא לשבח התינוקות
י"ז	שהוא יתר על בית סאתים	שהוא יתר על בית סאתים או פחות

פרק שביעי

הלכה ה'	ועמד במקום ידוע	ועמד במקום אחד

פרק שמיני

הלכה ט'	נאכל הערוב	ואכל הערוב
י"ה	להגיע לעירוב של יום השני ביום הראשון	להגיע לערוב של יום הראשון ביום השני

הלכות שביתת עשור

פרק ראשון

הלכה ו'	לעינוי	כל עניניו

פרק שני

הלכה ז'	מפני שמכשירי האוכל	מפני שמכשירי האוכל כאוכל הן

המעורבין עם האוכל הן חשובין חשובין	

פרק שלישי

הלכה ג׳ ונותנת פת לתינוק	ונותנת פת לבנה
ו׳ פני רבו או פני אביו	פני רבו

הלכות שביתת יום טוב

פרק ראשון

הלכה י״ט הואיל מאמש נגמרה	מאמש נגמרה

פרק שני

הלכה ח׳ מפני שהוא מוכן על גבי אמו	מפני שהיא מותר באכילה אגב אמו
ח׳ ואלו שחט אמו	ואלו היתה אמו שחוטה
ג׳ ובאות ולנות	ובאות
י״ד אפילו היו מכונסין שם מבערב	אפילו אין מוכנין שם מבערב

פרק רביעי

הלכה ט׳ אסרו להראות	אסרו לראות
י״ז שאר הטמאות	שאר המעלות
כ״ד אצל חנוני או רועה	אצל רועה

פרק ששי

הלכה י״ח וי״ג בנוסחא אחרת	כיצד מניח ערובי תבשילין ביום חמישי ואומר אם היום יום טוב ולמחר חול אין בדברי כלום ואם היום חול ולמחר יום טוב הריני מניח ערובי מעתה וכן בתרומה אם היו לו פירות תרומה שלא נתקנה מערב יום טוב מגביה התרומה ביום טוב ומתנה ואומר אם היום חול תהיה זו תרומה

על זו ואם היום קדש אין בדברי כלום ואם היום חול תהיה זו תרומה וקורא לה שם ומניחה כדרך שקרא עליה בראשון ומניח את זו שקרא עליה שם תרומה ואוכל השניה.

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	וטוחן אותן	(ליתא)
ג׳	ושולה פשתנו	ושורה פשתנו
ד׳	ומפקירין אותה	ומפסידין אותה

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ואם היתה שדה לחה	ואם היתה מטוננת
י״ו	יביא	יביאם
י״ז	אם לא נדוהו	(ליתא)

הלכות חמץ ומצה

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	בכדי אכילת שלשה ביצים	בכדי אכילת פרס שהוא שלש ביצים

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ח	או שבדק ומצא ככר או שהיו תשעה ציבורין של מצה וא׳ של חמץ ופירש ככר מהן ואין ידוע אם חמץ או מצה ובא עכבר ונטל הככר שפירש ונכנס לבית בדוק בכל אלו אינו צריך לבדוק פעם שנייה שאין כאן קבוע.	או שבדק ומצא ככר בכל אלו אינו צריך בדיקה פעם אחרת (עיין בכסף משנה)

פרק חמישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה כ"ג עד שיפלטו	(ליתא)

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה' מצה שלשה במי פירות יוצא בה ידי חובתו בפסח אבל אין לשין ביין וכו'	מצה שלשה במי פירות או שלשה במים ונקטפה במי פירות מותר באכילה בפסח· אבל אין לשין אותה בלילות הראשונים ביין וכו'

נוסח ההגדה

בדפוס	בכתב יד
ר' יוסי הגלילי אומר וכו' עד „ובמשה עבדו"	(ליתא)

הלכות שופר וסוכה ולולב

פרק ראשון

בדפוס	בכתב יד
הלכה ב' ולמה תוקעין	ולמה תוקעין במקדש

פרק רביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ז' ראש הדופן של סוכה	ראש הסוכה
ז' או שהגביה הדופן הסמוך לכותל מן הקרקע טפח	או שהגביה הכותל סמוך מן הקרקע טפח.
י"ד בנוסחא אחרת	בנה אצטבה מן הצד אם יש משפת האצטבא ולכותל ארבע אמות פסולה פחות מד' אמות כשרה בנה אצטבא באמצע אם יש משפת האצטבא ולכותל ד' אמות לכל רוח פסולה פחות מכן כשרה וכאלו מחיצות נוגעות באצטבא והרי הן מן האצטבא ועד הסכוך פחות מכן.

פרק חמישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג אם היה הסיכוך הרבה	אם היה הסכוך הרבה מהן צריך

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	מהן כשרה ואם לא היה הסיכוך שהיה מתחלתו כשר הרבה מהן צריך לנענע וכו׳	לנענע וכו׳
י״ג	סיכך	וסכך
י״ג	בין באמצע בין מן הצד	בין מן האמצע בין מן הצד

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ומציעות הנאות בסוכה וכלי שתיה כגון אשישות וכוסות בסוכה אבל כלי אכילה	ומצעות הנאות בסוכה אבל כלי אכילה

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	מברך תחלה על נטילת לולב	מברך על נטילת לולב

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ארבעה מינין האלו	ארבעה מינין שבלולב
ג׳	היה עקום לפניו שהרי שדו״ו כגב בעל חטוטרת פסול	(ליתא)
ד׳	גדלין שנים שנים	גדלין
ד׳	היו עליו אחת אחת מתחלת ברייתו ולא היה להם תיומת פסול	(ליתא)
ז׳	אתרוג שנקב נקב מפולש כל שהוא פסול ושאינו מפולש אם היה כאיסר או יתר וכו׳ (ועיין בהשגות הראב״ד ובכסף משנה)	(ליתא)

הלכות שקלים

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	בזמן שהיה מטבע וכו׳ עד „שני דינרין“	(ליתא)

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	והשאר מניחין אותו בלשכה וזה שבתוך הקופות הוא הנקרא תרומת הלשכה וזה שישאר שם יתר על מה שיש בקופות הוא הנקרא שירי הלשכה	והשאר מניחין אותו שם בלשכה וזהו הנקרא שירי הלשכה.
ה׳	עד שיכלו	עד שיכלו עד ראש חודש תשרי
ו׳	מן השלש קופות הגדולות בתשרי ומסתפקין מהן וכו׳	מן השלש הגדולות ופעם שלישית בראש חדש תשרי קודם יום טוב או אחריו ומסתפקין מהן וכו׳
ו׳	עד שלא הגיע	עד אשר הגיע
ח׳	ולשם שאר כל ארץ ישראל	ולשם שאר כל ישראל
ט׳	וכאלו הגיעו	וכאלו לא הגיעו

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	וכן הכהנים פטורין מן הקלבון והשוקל על יד הכהן פטור מן הקלבון	(ליתא)
ד׳	האחין והשותפין	האחין
ט׳	על הגבוי ועל העתיד לגבות	על הגבוי ועל האבוד ועל העתיד לגבות

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	מצותן שיבואו	מאותן שיצאו

הלכות קדוש החודש

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	של עיבור החדש	של עדות החדש

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט	וגנאי שלא תתקיים העדות	שלא תתקיים העדות

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	שבזמן שיש סנהדרין קובעין על פי הראייה ובזמן שם סנהדרין קובעין על פי החשבון זה שאנו מחשבין בו היום	שבזמן שיש סנהדרין קובעין חשבון שאנו מחשבין בו היום
י'	וכן רוב סוריא	וכן ארץ סוריא

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	שנה של לבנה	(ליתא)
י"א	סימן להם גו"ח י"א י"ד י"ט	(ליתא)
י"ד	תשע עשרה שנה עד תשרי של אותה שנה	תשעה עשרה שנה
ט"ו	וכשתוסיף על מרחשון	וכשמוסיף מולד מרחשון

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	לפיכך עושין חדשי הלבנה מהן חדש חסר ומהן חדש מלא חדש חסר תשעה ועשרים יום בלבד ואעפ"י שחדשה של לבנה יתר על זה בשעות וחדש מלא משלשים יום ואע"פ שחדשה של לבנה פחות מזה.	לפיכך עושים חדשי הלבנה מהם חדש חסר תשעה ועשרים יום ואעפ"י שחדשה של לבנה פחות מזה

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	של אותה השנה מן המחזור	של אותה שנה הראשונה באותו מחזור
ד'	אינה אלא בתשע שעות	אינה אלא או בשבע שעות

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ב	בכל גרעון וגרעון השמש והירח	בכל גרעון וגרעון

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	ועל דרך זה תכפול ותוציא מהלכה לכל מניין שתרצה וכן אם תרצה לעשות סימנין ידועים אצלך למהלכה	ועל דרך הזאת תכפל ותוציא מהלכה מנין לשני ימים ולשלשה ולארבעה עד עשרה תשעה וכן אם תרצה לידע לך סימנים ידועים מוכנים למהלכה

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	ואם יהי' תשעים מעלות תהיה מנתו מעלה אחת ותשעה והמישים חלקים	ואם יהי' תשעים מעלות תהיה מנתו מעלה אחת
ה'	תגרע אותו משלש מאות וששים ישאר מאה וששים מעלות וכבר הודענו שמנת מאה וששים מעלות שנים וארבעים חלקים	תגרע אותו משלש מאות וששים תשאר מאה וששים מעלות שנים וארבעה חלקים

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב'	ונמצא שארית מהלכו בעשרת אלפים עד „סימנם כבונו"	(ליתא)
ה'	(אצל תאומים) ט"ו חלקים	ל' חלקים

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	(בנוסחא אחרת)	ואם יהיה המרחק הכפול מל"ב מעלות עד שמנה ושלשים מעלות תוסיף על אמצע המסלול שש מעלות עד כ"א מעלות עד אמצע המסלול ז' מעלות
	ו' ב' מעלות	ג' מעלות
	ח' וי"א חלקים	וי"ח חלקים

פרק ששה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	היא הנקראת ראש והנקודה שממנה יתחיל הירח לנטות לדרום השמש	(ליתא)
ה׳	ושבע ושלשים שניות	ול״א שניות
י״ד	וזה הוא רוחב הירח בתחלת ליל זה והוא דרומי שהרי המסלול יתר על מאה ושמונים	(ליתא)
י״ט	ושלשים וששה חלקים ממזל שור	ומ׳ חלקים ממזל שור

הלכות תענית

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ועל המטר	ועל המצור

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שני וחמשי ושני	חמישי ושני וחמישי
ז׳	ונועלין את החנויות	ונועלין את המרחצאות
י׳	יחידים מתענין	מתענין

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	עד שיעבור התענית	עד התענית
כ״ו	מותר לכלה	מותר

הלכות מגילה וחנוכה

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	והיו מוקפין בימי יהושע קוראין בחמשה עשר	והיו מוקפין בימי יהושע
ה׳	(בנוסחא אחרת)	כפר שאין נכנסין בו בשני ובחמישי אין קוראין אותה אלא בארבעה עשר.

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	והקורא בה לא יצא	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	ומדלג ואומר מה אשיב לה׳ עד הללויה׳	(ליתא)

ספר נשים

הלכות אשות

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	אם רצה הוא והיא לישא אותה	אם רצה הוא והיא
ו׳	אם אביו וזו אין לה הפסק אלא אפילו אם אם אם אביו עד למעלה אסורה	אם אביו וזו אין לה הפסק אפילו אשת יעקב אבינו אלא אם אם אביו עד מעלה אסורה

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ט	בד״א כשנבדקו בתוך הזמן	כשנבדקו בתוך הזמן
כ״ג	אלא על פי שני אנשים כשרים להעיד	אלא על פי שני עדים כשרים להעיד

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ואם נתן הוא	נתן הוא
ו׳	שיהיה משמיעם	שיהיו ענינם
ו׳	הרי את עצורתי	הרי את אסורתי
י״ח	אם שליח האשה הוא שמקבל הקדושין אומר לו הרי פלונית ששלחה אותך	ואם שליח הוא שמקבל הקדושין אומר לה הרי את מקודשת פלנית ששלחה אותך
י״ח	ולא אמר דבר דיו והיא מקודשת	ולא אמר דבר דיו

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אבל האיש שאנסוהו עד שקידש בעל כרחו הרי זו מקודשת	אבל האיש שאנסוהו עד שיקדש בעל כרחו אינה מקודשת
י״ט	ולא יהא שוה פרוטה	ולא יהיה שוה כלום
כ׳	שמחמת קידושין הראשונים	שמחמת הראשנים

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	או מגירשת מיד	או מגורשת
ז׳	מקודשת מיד	מקודשת
ט׳	חוץ מבדבר שבממון שתנאו קיים	חוץ מבדבר שבממון
י׳	שאומרין לו בכסות ושאר שהוא תנאי שבממון	שאומרין לו בשאר כסות
ט״ו	הרי זו מקודשת מאלול	הרי זו מקודשת מכאן ואילך

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בית כור עפר	בית עפר
ד׳	שאראך משל עצמי דבר זה שאמרתי לך	שאראך שעמי לעצמי דבר זה שאמרתי לך
ז׳	לשער ראשה	משער ראשה
ט״ו	הרי זו מקודשת	הרי זו מקודשת מספק
י״ו	אחר שתלד ע״י אביה	אחר שתולד

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	אעפ״י שיש לומר שמא גדולה שבגדולות או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות הרי כלן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות שהיא לבדה	אעפ״י שיש לו גדולה שבגדולות

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	המקודשת וכן אם קידש בתו הקטנה אעפ״י שיש לומר שמא וכו׳	
ט״ו	קידשת את בתך והיא אומרת לא קידשת וכו׳ עד סוף ההלכה (עיין כסף משנה חמ״לה)	(ליתא)

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ויזכה בארבעה דברים	וזוכה בעשרה דברים
ג׳	ולהיות בנותיה ממנו ניזונות מנכסיו אחרי מותו עד שתתארסנה	ולהיות בנותיה ממנו ניזונות מנכסיו אחרי מותו
ט׳	לחקת משפט	לחקת משפט לדורותם
י׳	ובשר או דגים	בשר ודגים

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ובעשירות שלשים יום יקיים יתר על כן יתיר את נדרו או יוציא ויתן כתובה	(ליתא)
י״ח	כדי שתצא בו לבית אביה או לבית האבל	כדי שתצא לבית האבל

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	וכיצד מדירה	וכיצד מתירה
ח׳	כופין אותו לשעתו לגרשה	כופין אותו להוציא לשעתו

פרק חמשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ויוציא ויתן	וכשיוציא יתן
י״ד	נשאת לראשון	נשאת לאחר
י״ז	ומתוך שיחה ושמחה	ומתוך דברי שמחה

פרק ששה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ״ה	והבעל או יורשיו אומר	ויורשיו אומרין
כ״ז	ונשבע הוא שבועת הסת על התוספת	ונשבע הוא על התוספת

פרק שבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	ואם לאו תדחה	או תדחה

פרק שמונה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט״ו	ואם הוכר העובר	ואם לא הוכר העובר

פרק תשעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	חלוק ירושה בין הבנים בשוה	חלק ירושה בין הבנים
ו׳	כדי כל הכתובות דינר או יותר	כדי כל הכתובות
י״ח	במה דברים אמורים וכו׳ עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק אחד ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בפני אביו או בפני בנו	בפני אביו או בפני רבו
ח׳	או על הכלי או על השלחן	או על הכלי
י״ז	לא אתן לו מזונות	אינו נותן לו כלום

פרק שנים ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ״ט	אם היו המעות שלקחה בהן את הקרקע מבעל	אם היו המעות שלקחה בהן האשה מבעלה

פרק שלשה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ח	ויש מקומות שנהגו לכתוב שוה מנה מנה	ויש מקומות שנהגו לכתוב שוה בשוה

פרק ארבעה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	אעפ״י שכופין אותו ומוציא	אעפ״י שכופין אותו
ח׳	או שאבד אבד לה ואינו חייב לשלם	או שאבד אבד לה

פרק חמשה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	וראה בנים לבניך שלום על ישראל	(ליתא)

הלכות גירושין

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	אעפ"י שנכתב לשם גרושין אינו גט	אעפ"י שנכתב לשם גרושין

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ח	כל מי שתצא	כל זמן שתצא

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	ה"ק לה גיטה לרשותה ועבר בתוך רשותה שהיא עומדת בה ונפל חוץ לרשותה אעפ"י שעבר וכו׳	זרק לה גיטה לרשותה אעפ"י שעבר וכו׳

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט	וכן אם אמר בפני שנים	וכן אם אמר

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	ובהלכות תרומות	ובהלכות מתנות עניים (עיין בכסף משנה)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	הרי את מותרת לכל אדם חוץ מהפרת נדריך כלומר לא נשאר לי עליך שום אשות	הרי את מותרת לכל אדם חוץ וחזר שלא נשאר לי עליך שום אישות
ז׳	וזה שאמר אף לשמעון כלומר לכל אדם אף לשמעון או שמא התירה לכל	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ולא הותרה לכל נאסרה לכהונה	ולא הותרה לכל נתגרשה נאסרה לכהונה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט	ובעל סתם	ובעל אשתו
כ"א	אבל שנייה אם שנאה ישלחנה	אבל אם שנאה ישלחנה

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	פלוני בר פלוני עד פלוני בר פלוני עד	(ליתא)

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	שמא תסמוך דעתה	שלא תסמך על דעתה
י"ג	בד"א שלא היתה שם אמתלא אבל אם היתה שם אמתלא בשיחת הגוי שמא לא יתכוין וכו'	בד"א בשלא היה שם אמתלא בשיחת הגוי שמא לא יתכון וכו'

הלכות יבום וחליצה

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	ואעפ"י שהוא אמר בעלתי וגרשה	אעפ"י שהוא אומר בעלתי
כ'	ונשאה אחר שחלץ לה יבמה אין מוציאין אותה מידו אבל אם גירשה מן הנשואין וחזר ונשאה אחר שחלצה מוציאין אותה מידו וכו'	ונשאה אחר שחלצה מוציאין אותה מידו וכו'

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	ואם אחד מן השלשה גר פסול	(ליתא)
ה'	ואפילו היה אביו גר	ואם היה אביו גר

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	מן „המאמר וכו'" עד אמצע הלכה י"א „ויקח היבם מעליהן"	(ליתא)

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ליקוחין	קדושין
י״ד	האחת אסורה עליו משום ערוה	האחת אסורה על יבמה משום ערוה
כ״ד	שמת הנשוי נכרית ומת המגרש	שמת הנשוי נכרית

הלכות נערה בתולה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	אלא אם לא קיים עשה	אלא אם כן קיים עשה

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	אלא אם כן לא נשאה	אלא אם נשאה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ח	וכן אם אמר לא מצאתיה בתולה	וכן אם אמר לא מצאתיה בתולה פטור ומכין אותו מכות מרדות

הלכות סוטה

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ד	בד״א בשרננו העיר עליה	בד״א שנבוכה העיר עליה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	כדי שיראה על פני המים	(ליתא)
כ״ח	הואיל ולא צבתה בטנה ולא התחיל ירכה לנפול הרי זו מותרת אבל משהתחיל בטנה לצבות וירכה לנפול הרי זו אסורה וודאית	הואיל ולא צבתה בטנה ולא התחיל ירכה לנפול הרי זו אסורה ודאית

פרק רביעי

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה ט"ו	ואינה עולה כולה לאישים כמנחת זכרי כהונה מפני שיש לה חלק בה	(ליתא)

הלכות אסורי ביאה

פרק ראשון

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה ה'	במזיד הוא לוקה והיא	במזיד לוקה

פרק שביעי

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה י"ד		(כל ההלכה ליתא)

פרק שמיני

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה ח'	היה דרכה לראות יום עשרים	היתה דרכה לראות ביום חמשה עשר (עיין במגיד משנה שם)

פרק תשיעי

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה כ"ז	אף על פי שנמצא הכתם על התחתון לבדו תולה בדם הטבחי׳ לא עברה בשוק הטבחים וכיוצא בו (אף על פי וכו׳)	(ליתא)
ל"ג	היו כולן מעוברות כולן זקינות כולן מניקות כולן בתולות הרי כולן טמאות	היו כולן מעוברות כולן טהורות זקנות כולן מניקות כולן בתולות הרי כולן טמאות

פרק עשירי

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה י"ז	ואם יצא יבש בלא דם הרי זו טהורה	ואם יצא יבש הרי זו טמאה

פרק שנים עשר

הלכה	בדפים	בכתב יד
הלכה י"א	מכין אותו מכות מרדות מדברי סופרים	מכין אותו מכות מרדות

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ד	יצאה מכלל הגוים	יצאה מכלל עבדים

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ח	שלשם עבדות מטבילו	שלשם עבדות נשתחרר

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	מפני שצד ממזרות וצד כשרות מעורבין בו לפיכך אסור בשפחה ונמצאו בני' כמותו לעולם	מפני שצד ממזרות וצד עבדות מעורבין בו
ל"ג	והולד ספק	והולד ממזר

פרק ששה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	ומותרין לישא גיורת ומשוחררת ואפילו כהן שהוא פצוע דכא [מותר לישא גיורת ומשוחררת לפי שאינו בקדושתו	ומותרין לישא גיורת ומשוחררת שאינו בקדושתו

פרק שמונה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	או פצוע דכא וכרות שפכה או חלל	או פצוע דכא וכרות שפכה
י'	נאסרה עליו מספק	נאסרה עליו
י"ד	אבל אם היו רוב העוברים פוסלים אותה	אבל אם היו רוב העוברין פסולין פוסלין אותה
י"ד	אעפ"י שרוב המקים שבאו ממנה כשרים או שהיו רוב אנשי המקום פסולין אעפ"י שרוב העוברין שם כשרים חוששין לה	אע"פ שרוב המקום פסולין ואעפ"י שרוב העוברין שם כשרים חוששין לה

פרק עשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ח	וכן עד שאמר	וכן עד אחד שאמר .

פרק אחד ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	והדברים האלו	וכל הדברים האלו

הלכות מאכלות אסורות

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	הרי הוא חיה	הרי הוא ספק חיה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	יראה לי	נראה לי
ז׳	ולוקה מן התורה	ולוקה
ז׳	וכן ביצי העוף הטמא	וכן ביצי העוף

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ואעפ״י שאין בכולו בשר כזית	ואעפ״י שאין בבשר כזית

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	שמט אבר או מעכו או דכו	שמט אבר או מעכו
ח׳	אבל היה אותו בשר	אם היה אותו בשר
ח׳	או נתאכל	או שנתאכל

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ׳	ואם חתך בה רותח מותר	ואם חתך בה רותח אסור

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	טבח הנאמן למכור בשר	טבח הנאמן למכור בשוק

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	ואם בשלו עם בשר אחר	ואם בשלו עם דבר אחר
כ״ג	(ליתא)	(בגליון) דגים שנתבשלו בקערה שנתבשלו בה בשר אותן דגים מותר לאכלן בכותח ז״ה נמצ״א בספרי״י הר״ב שב״א מטצרי״ם

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ"ט	ואם לאו אסור	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	וקמחין שלהן והבציקות שלהן	וקמחין שלהן
ט"ו	וכן החולה	וכן הבריא
י"ז	שהטבל במיתה	שהטבל חטור שהוא במיתה

פרק חמשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט"ו	כגון תרומת הכליסין והחרובין	כגון הדולבין והחרובין
ל"ג	קולף ואוכל	קולף ואוכל עד שמגיע לדבר האסור

פרק ששה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז'	ועגלה ערופה באלף עגלות	ועגלה ערופה (בגליון שירדתה לנחל איתן אוסרתה שנתערב') באלף עגלות

פרק שבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג	ונשתתף במלאכת הפת הרי זה מותרת ואפילו לא זרק וכו'	ונשתתף במלאכת הפת או האש הרי זה מותרת לא זרק וכו'

הלכות שחיטה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	ומדיחו יפה יפה	(ליתא)
הלכה ד'	ומי הוא השוחט ועל כל הדברים האלו	ומי הוא השוחט ולמי שוחט ועל כל אלו הדרכים
ח'	(ליתא)	ובנקב משהו מטרפה שם

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אבל השוחט חולין בעזרה אותו הבשר טהור ואסור בהנייה כבשר בחלב	אבל השוחט חולין בעזרה או קדשי בדק הבית או קדשים בעלי מומין אותו הבשר טהור ואסור בהניה כבשר בחלב
כ׳	אבל השוחט לשם עולת נזיר אעפ״י שאינו נזיר שחיטתו פסולה	אבל השוחט לשם עולת נזיר שחיטתו פסילה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ט	(ליתא)	[עשאה גסטרא] כמו שנחתך חציה

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	למעלה מן הוושט אם נקב לחללו במה שהוא טרפה	ובין למעלה ובין למטה אם נקב לחללו במשהו טרפה
ז׳	נזייה שנמצאת במרה	קשיתא שנמצאת במרה
י״ג	ואם הי׳ ספק נוקב ספק אינו נוקב תבדק (עיין בכסף משנה חמל״ה)	ואם היה הוך שלשה ימים ספק נקב ספק אינו נקב תבדק
י״ט	אבל אם נבדק הדק כשרה	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שנפסק העור	שנפסק רוב העור

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	(ליתא)	(בגליון: או שנמצאת סירכא מן האוון ולבשר ולעצם שבצלעות והסרכא דבוקה בשתיהן או שנמצא סרכות מדולדלות מן הריאה אעפ״י שאינן דבוקות לא לדופן ולא למקום אחר) הרי אלו מתירין אותה

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	(ליתא)	או לורדא או בעצם לבדו מן הצלעות

ספר הפלאה (חלק שלישי)

הלכות שבועות

פרק ראשון

	ברפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ועל דבר שעתיד להיות שיעשה ושלא יעשה	ועל דבר שעתיד להיות שנעשה ושלא נעשה
ג׳	או שאכלתי והוא לא אכל שלא אכלתי ואכל	(ליתא)
ז׳	כגון שנשבע שלא יישן שלשת ימים לילה ויום רצופים	כגון שנשבע שלא ישן שלשה ימים

פרק שני

	ברפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ואחד המושבע מפי אחרים	ואחד מפי אחרים
א׳	בין לחייבו קרבן	בין לחייבו ממון
ח׳	ואומרין מוהא	ואומרין מותא

פרק שלישי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	ואם שבועת שקר היא כגון שנשבע שלא אכל ונזכר שאכל או שנשבע שלא יאכל ושכח ואכל	ואם שבועת שקר כגון שנשבע שלא יאכל וישכח ויאכל

פרק רביעי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	שהשתייה בכלל אכילה והואיל ופטר ואמר ושלא אשתה	ואעפ״י ששתיה בכלל אכילה הואיל ופרש ואמר שלא אשתה

פרק המישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ פטור משום שבועת בטוי	פטור משום שבועת שוא
כ׳ או שלא יאכל כלום שבעת ימים	או שלא יאכל כלום ששה ימים

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ שלא היה בדעתו בשעת השבועה וניחם בגללו	שלא היה בדעתו בשעת השבועה

פרק שמיני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ אילו הודה היה משלם בושת ופגם על פי עצמו	משלם בושת ופגם על פי עצמו

פרק עשירי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ ואפילו מפסולי עדות	מפסולי עדות

פרק אחד עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ הרי אלו שתי שבועות	הרי אלו השבועות
ח׳ והורו רבותי שאין משביעין שבועת הדיינין אלא בלשון הקודש	ואין הדיינין משביעין אלא בלשון הקודש

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ אעפ״י שאין כונתו אלא למי ששלח נביא זה או למי שצוה בכתב זה	אע״פ שאין כונתו אלא למי ששלח נביא זה
ו׳ ומתירין להם	ופוטרין להן
י״ח כיצד אמר ה׳ אומר ברוך הוא לעולם ועד	כיצד אומר אם הוציא שם אחד מן השמות אומר ברוך הוא לעולם ועד
י״ב ואין בזה דופי	ואין בזה עון

הלכות נדרים

פרק ראשון

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ או פירות אלו אסורין עלי	או פירות אלו אסורין עלי כל שלשים יום

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	כגון שיאמר הרי עלי להביא עולה או הרי עלי להביא שלמים או מנחה או הרי בהמה זו עולה או שלמים	כגון שיאמר הרי עלי להביא עולה או הרי עלי להביא שלמים
כ״ו	אמר כנדרי רשעים הריני והיה נזיר עובר לפניו	אמר כנדרי רשעים והיה עובר לפניו נזיר
כ״ו	כנדרי רשעים עלי חייב קרבן	כנדרי רשעים חייב בקרבן

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שהוא קבלת דברים	שהוא כענין אמן שהוא קבלת אסור
ב׳	אבל המתכון	המתכון
ג׳	בקרבן ונדר בנזיר בשבועה ונדר	בקרבן ונדר בשבועות
ד׳	ואם לא זכר התנאי	ואם לא זכר התנאי בשעת הנדר
ח׳	(ליתא)	מפני שהוא קרבן שהקדישו בידו כ״א כמעשר אסור
ט׳	הרי עלי כמעשר אם כמעשר בהמה אסור	הרי הן עלי כתרומה או כמעשר בהמה אסור
ט׳	ואם כמעשר דגן מותר	כמעשר ואם כמעשר דגן מותר
י״ד	בין במטלטלין בין בקרקעות	בין מטלטלין בין מעות
ט״ו	והקטנים כל הקודם והחזיק בהן זכה כשאר מטלטלין	והקטנים כל הקודם זכה בהן כשאר המטלטלין
י״ו	המפקיר את הקרקע כל הקודם והחזיק בהן זכה דין תורה וכו׳	והקרקעות כל הקודם והחזיק בהן זכה בהן דין התורה וכו׳

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	לפי שכל אחד מהם לא גמר בלבו	לפי שכל אחד מהן גמר בלבו

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הנאה המביאה לידי מאכלך אסורה עלי או הנאה המביאה לידי מאכלי אסורה עליך	הנאה המביאה לידי מאכלך אסורה עלי או אסורה עליך או הנאה המביאה מאכלך אסורה עלי או הנאה המביאה לידי מאכל אסורה עלי או אסורה עליך
ב׳	הרי שהיו במקום שאין נוטלין· שכר ושאל ממנו כלים שאין עושין בהן אוכל נפש כדי להראות בהן בפני אחרים עד שיהנה מהם או שבקש לעבור בארצו כדי שילך במקום שיהנה בו	הרי שהיה במקום שאין נוטלין מהן שכר ושאל ממנו כלים כדי לנאותם בהן בפני אחרים שיהנה מהן או שבקש לעבר בארצו כדי לילך אל מקום שיהנה בו

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אילו היתי יודע כן	אלו הייתי יודע
י״ח	האומר לחברו קונם לביתך איני נכנס	האוטר לחברו לביתך איני נכנס

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שאיני שותה חדש זה	נדר שאיני שותה יין חדש זה
ד׳	הרי זה אסור שנה תמימה מיום ליום מספק	הרי זה אסור מיום ליום מספק

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	הקדשו ונדרו נדר	הקדשו הקדש ונדרו נדר
י״ח	אביה ובעלה האחרון	אביה וארום האחרון

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט״ו	וזה שהתפים עצמו חייב	וזה שהתפים עצמו קיים.

הלכות נזירות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שאסרן הכתוב עליו	שאסרן הכתוב
י״ז	הרי זה עליו	הרי זה נזיר כשיהיה לו זכר

הלכה ב׳	כגון שיאמר הרי עלי להביא עולה או הרי עלי להביא שלמים או מנחה או הרי בהמה זו עולה או שלמים	כגון שיאמר הרי עלי להביא עולה או הרי עלי להביא שלמים
כ״ו	אמר כנדרי רשעים הריני נזיר והיה עובר לפניו	אמר כנדרי רשעים והיה עובר לפניו נזיר
כ״ו	כנדרי רשעים עלי חייב קרבן	כנדרי רשעים חייב בקרבן

פרק שני

הלכה א׳	שהוא קבלת דברים	שהוא כענין אמן שהוא קבלת אסור
ב׳	אבל המתכון	המתכון
ג׳	בקרבן ונדר בנזיר בשבועה ונדר	בקרבן ונדר בשבועות
ד׳	ואם לא זכר התנאי	ואם לא זכר התנאי בשעת הנדר
ח׳	(ליתא)	מפני שהוא קרבן שהקדישו בידו כ״א כמעשר אסור
ט׳	הרי עלי כמעשר אם כמעשר בהמה אסור	הרי הן עלי כתרומה או כמעשר בהמה אסור
ט׳	ואם כמעשר דגן מותר	כמעשר ואם כמעשר דגן מותר
י״ד	בין במטלטלין בין בקרקעות	בין מטלטלין בין מעות
ט״ו	והקטנים כל הקודם והחזיק בהן זכה כשאר מטלטלין	והקטנים כל הקודם זכה בהן כשאר המטלטלין
י״ו	המפקיר את הקרקע כל הקודם והחזיק בהן זכה דין תורה וכו׳	והקרקעות כל הקודם והחזיק בהן זכה בהן דין התורה וכו׳

פרק רביעי

הלכה ג׳	לפי שכל אחד מהם לא גמר בלבו	לפי שכל אחד מהן גמר בלבו

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הנאה המביאה לידי מאכלך אסורה עלי או הנאה המביאה לידי מאכלי אסורה עליך	הנאה המביאה לידי מאכלך אסורה עלי או אסורה עליך או הנאה המביאה מאכלך אסורה עלי או הנאה המביאה לידי מאכל אסורה עלי או אסורה עליך
ג׳	הרי שהיו במקום שאין נוטלין שכר ושאל ממנו כלים שאין עושין בהן אוכל נפש כדי להראות בהן בפני אחרים עד שיהנה מהם או שבקש לעבור בארצו כדי שילך במקום שיהנה בו	הרי שהיה במקום שאין נוטלין מהן שכר ושאל ממנו כלים כדי לנאותם בהן בפני אחרים שיהנה מהן או שבקש לעבר בארצו כדי לילך אל מקום שיהנה בו

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אילו הייתי יודע כן	אלו הייתי יודע
י״ח	האומר לחברו קונם לביתך איני נכנס	האומר לחברו לביתך איני נכנס

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שאיני שותה חדש זה	נדר שאיני שותה יין חדש זה
ד׳	הרי זה אסור שנה תמימה מיום ליום מספק	הרי זה אסור מיום ליום מספק

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	הקדשו ונדרו נדר	הקדשו הקדש ונדרו נדר
י״ח	אביה ובעלה האחרון	אביה וארוס האחרון

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט״ו	וזה שהתפיס עצמו חייב	וזה שהתפיס עצמו קיים.

הלכות נזירות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שאסרן הכתוב עליו	שאסרן הכתוב
י״ז	הרי זה עליו	הרי זה נזיר כשיהיה לו זכר

פרק שני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ בנוסחא אחרת וגם חסר ע״ש עד „לא הגיע אליהם״.	שנים שהיו מהלכין בדרך וראו אחד בא כנגדן ואמר אחד מן השנים זה ההולך כנגדנו שמעון הוא ואמר ואני הרי זה ספק שמא לא נתכו׳ להיות נזיר כמותו אלא לומר שאני אוהב כמותך וספק נזירות להקל שנים שהיו מהלכין בדרך וראו אחד בא כנגדן ואמר אחד מן השנים זה הבא כנגדנו שמעון הוא ואמ׳ חברו ראובן הוא ואמ׳ אחד הריני נזיר אם זה ראובן ואמר האחד הריני נזיר אם זה שמעון הגיע אליהן והרי הוא ראובן הרי זה נזיר ואם היה שמעון הרי חברו נזיר כמו שנדרו וכן כל כיוצא בזה לא הגיע אליהן וכו׳
י״ ודבר זה מפי הקבלה	ודבר זה מפי הקבלה הלכה למשה מסיני

פרק שלישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ ודבר זה הלכה מפי הקבלה	ודבר זה הלכה למשה מסיני
ו׳ מונה שלש מאות וארבע וחמישים נזירות ואם סתם מונה שלש מאות וארבע וחמישים נזירות שהרי בארנו שכל הנדרים הולכין אחר לשון בני אדם	מונה שלש מאות וארבע וחמישים נזירות שהרי בארנו בנדרים הלך אחר לשין בני אדם

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳ יצא והזה וטבל ומהר ומנה	יצא והזה וטהר ומונה

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״א	וסותר כל הימים הקודמים	וסופר כל הימים
י״ג	אינו מתחיל למנות עד שיביא חטאתו אבל עולתו ואשמו אין מעכבין אותו כמו שבארנו	אינו מתחיל למנות כמו שביארנו
י״ד	ולא להשליך שערו על האש ובין שגלח במדינה או במקדש שערו אסור בהנאה	ולא להשליך שערו במדינה או על האש וכיון שגלח שערו במקדש אסור בהנאה
ט״ו	ונטמא פעם שנייה אחר שהביא חטאתו	ונטמא פעם שניה אחר כך קודם שהביא חטאתו

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	ועל עצמות שהן רוב בניינו של מת	ועל העצמות שהן רוב מנין העצמות
ב׳	ועל אבר מן החי מאדם אחד	(ליתא)
ו׳	אם נטמא באחת משתים עשרה דברים הללו בגוש ארץ העמים	אבל אם נטמא בגוש ארץ העמים
ו׳	שהן מטמאין במגע ובאוהל	שהן מטמאין במגע ובמשא

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	ומותר החטאת	ומותר מעות החטאת
ט׳	על מנת שלא יהיה לבעל בהן רשות	על מנת שאין לבעלה בהן כלום
ט״ו	ואומר אם טמא הייתי העולה הראשונה נדבה וזו חובה ואם טהור הייתי העולה הראשונה חובה וזו נדבה וזה שאר קרבני ואין אחד משניהם מגלח תגלחת טומאה	ואומר אם טמא הייתי העולה הראשונה חובה וזו נדבה וזו נדבה וזו שאר קרבני ואין אחד משניהן מגלח תגלחת טומאה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ז	אינו מביא קרבן על פיהם שזה שאמר	אינו מביא קרבן אעפ"י שזה שאמר
י"ז	אינו מביא בטומאה (עיין בהגהות שבגליון הרמב"ם ד"א)	איני חייב בטומאה

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז'	עולה ראשונה נדבה וזו חובה	עולה ראשונה חובה וזו נדבה

הלכות ערכין וחרמין

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	הערכים הם נדר מכלל נדרי הקדש	הערכין הם מכלל נדרי הקדש
ז'	העבד נערך ועורך כשאר ישראל	העבד נערך ועורך כפי שניו כשאר ישראל

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	כיצד אם נמכר הוא כולו יהיה שוה חמישים	כיצד אם נמכר חוץ מידיו הוא ישוה כלו חמישים

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	ומניין שהוא נותן	שהוא נותן
י"ג	אלא פחות מכדי שני ערכין	אלא פחות משני ערכין

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	הוא הנקרא סלע בלשון חכמים	הוא הנקרא בלשון חכמים מעה
ט'	אלא אם רצה הפודה ליתן ג' שקל	אלא אם רצה ליתן חמישים שקל
י'	הרי זו מקודשת	אינה מקודשת

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	ויקחו אותן כמו שבארנו	ויקחו אותן מתרומה חדשה כמו שבארנו בשקלים

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	הרי אלו אינן מוחרמין	הרי אלו מוחרמין

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אחד הכסף ואחד שאר מטלטלין ששוין כסף ואפילו סובין	ואחד שאר המטלטלין ששוין בכסף ואפילו סובין
ד׳	המקדיש ולא המתפים	המקדיש המתפים

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ובודקין עליהן ודורשין וחוקרין ופודים את ההקדשות	(ליתא)
ג׳	וכשמעריכין בהמה וכיוצא בה משאר מטלטלין שמין אותה בשלשה	(ליתא)

ספר זרעים

הלכות כלאים

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	והוא כעשר אמות וחומש אמה על עשר אמות וחומש אמה מרובע בין מן האמצע בין מן הצד	והוא כעשר אמות וחצי אמה על עשר אמות וחצי אמה מרובע בין מין האמצע בין מן הצד (עיין בכסף משנה)
י׳	ששה טפחים על ששה טפחים מרובע	ששה טפחים מרובע
י״ג וי״ג	אבל אם היתה שדהו זרועה ירק ורצה	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג	לזרוע בצדה שורה של ירק ממין אחר דיו לעשות בין השדה ובין השורה תלם אחד ארכו ו' טפחים בלבד ורחבו כעומקו היתה שדהו זרועה תבואה ורצה לזרוע וכו'	

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט	הארוס והקיסוס	הארוס והקצוץ
י"ט	הקנבס והקנרס וצמר גפן	והקנדץ וצמר הגפן

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	שאויר י' טפחים סמוך לכרם או לגפן יחידית אסור לזרוע בו זרעים ואם היתה העליונה עשויה כרם הרי זה זורע את התחתונה עד שהוא מגיע למטה וכו'	שאויר י' טפחים סמוך לכרם או לגפן יחידית עד שמגיע למטה

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט'	שתים כנגד שלש	ב' כנגד ב'
י"ח	ואם השוה את קרויו	לפיכך אם השוה קריו
כ"ג	אם היה יתר משלשה טפחים על שלשה טפחים עד ארבעה זורעין וכו'	אם היה יתר מג' טפחים על ג' טפחים זורעין וכו'
כ"ד	אעפ"י שהרחיק ששה	אעפ"י שהרחיק

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	נמשכין (בגליון ס"א נסמכין)	נסמכין עליה
ו'	חור ובנה הגדר חור ערים	זרע ובנה הגדר חור הערים

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכן הקנבס והפשתן שטרפן זה בזה	וכן הקנבס והפשתן שתפרן זה עם זה
י״א	ובלבד שלא יכרוך את המשיחה	ובלבד שלא יטרוף המשיחה
י״ג	אבל עליה שאין דרך לבישה כגון אהל שהוא כלאים	אבל אהל שהוא כלאים

הלכות מתנות עניים

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הקוצר את שדהו לא יקצור את כל השדה כולה אלא יניח מעט קמה לעניים בסוף השדה	הקוצר שדהו לא יקצור שדהו כלה אלא יניח מהקמה מעט לעניים בסוף שדיהו
ח׳	שנאמר לא תכלה פאת שדך בקצרך אחד הקוצר ואחד התולש וזה שמניח הוא הנקרא פאה	(ליתא)
ז׳	וג׳ מתנות בתבואה הלקט והשכחה והפאה ושתים באילנות השכחה והפאה	(ליתא)

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אבל אסטם ופואה	אבל חטים וקוצה ופואה
ו׳	ואם היה בוצר לשוק מרוח אחת	ואם היה בוצר לגת מרוח אחת
י״א	ונותן להם מן הפירות	ואחר כך נותן להן מן הפרות
י״ז	כדי שיהיה עת קבוע	כדי שיהיה עת ידוע
כ׳	לעניים אלו העומדים לפניו	לעניים אלא העומדים לפניו
כ׳	ובא עני אחר מאחוריו ונטלה	ובא עני אחר ונטלה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	שינית בכל אחת ואחת פאה הראויה לה	אלא בכל אחת מהן פאה הראויה לה
ב׳	משדה על חברתה	משדה זו על חברתה
ד׳	כשלשה תלמים של פתיח	כשלשה תלמים של שדה
ו׳	היה פחות מי׳ אעפ״י שאין ראשי השורות מעורבין נותן מאחת על הכל	(ליתא)
י״ג	(ליתא)	שהשוק והגורן כשני מינין הן
י״ז	(ליתא) (עיין בהגהות בגליון ד״א בשם ס״א)	אבל לא מן הראשון כשני מינין הן
כ״ב	כגון זיתים שיש במערב העיר	כגון שהיו במערב העיר
כ״ג	עד שימצאו שאר האשכולות ריוח ויוסיפו	עד שימצאו שאר האשכולות רווח

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ״א	אפילו קלח אחד הרי זו מצלת את השכוחה ויהיה מותר לקחתה	אפילו היתה זו שאינה שכוחה קלח אחד הרי זו מצלת השכוחה ויהיה מותר לקחתה
כ״ה	אעפ״י שאין בכל שורה מהן אלא ב׳ זיתים שכח את האמצעי אינו שכחה	אעפ״י שאין בכל שורה מהן אלא ג׳ זיתים ושכח את השכחה

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	יש לעניים בורע הארץ	ושל עניים היה בורע הארץ
ב׳	לא ראשון ולא שני ולא מעשר עני	(ליתא)
ה׳	והוא המשה ושלשים דינר	והוא ל״ה סלעים

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	אעפ״י שלא נשתקע שם בעליה מעליה אלא אוסרי׳	אעפ״י שלא נשתקע שם בעליה מעליה מותר לשנותה אפילו

	בדפוס	בכתב יד
	זו המנורה או נר של פלוני ואם נשתקע שם הבעלים מעליה מותר לשנותה אפילו לדבר הרשות	לדבר הרשות
הלכה י"ח	אבל אם היה כהן גדול עם הארץ	אבל אם היה כהן עם הארץ

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	אבל אם אחרו המעות או החטים אינן כשופכי דמים	אבל אם היו גובין מעות או חטים ולא חלקום אינם כשופכי דמים

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	סימן לצדיק זרע אברהם אבינו	סימן לצדיק שהוא מזרע אברהם אבינו

הלכות תרומות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	וארץ ישראל נחלקת לשנים	וא״ץ ישראל נחלקת לג'
כ"ג	פטורין מן החלה ומן התרומות ומן המעשרות	פטורין מן החלה ומן המעשר
כ"ה	והיה עקרו בארץ.	והיה נקבו בארץ

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	מן הזרע ומן הירק ומן הזרין	(ליתא)
י"ז	ולא תחזור לחוצה לארץ שמא יאמרו	ולא תחזור למקומה שלא יאמרו

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	המתכון לתרום אחת מי'	המתכון לתרום אחת מנ'

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט"ו	הנכרי שהפריש תרומה	(ליתא)
ט"ו	ויתלה אותו בגוי	ויתננו לגוי
כ"א	התורם את היקב צריך שיכון את לבו לתרום על מה שבחרצנין ועל מה שבזגים התורם את הבור שליין צריך שיכין את לבו לתרום על מה שבגפת וכו'	התורם את היקב צריך שיכון לבו לתרום על מה שבגפת וכו'

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	מפני שאינן אוכל אדם	מפני שאין הזונין מאכל אדם
ד'	בנוסחא אחרת	והוא הדין מדבר שלא נגמרה מלאכתו על דבר שנגמרה מלאכתו שנאמר וכו'
י"ח	וזתים על שמן	וזתים על הזתים
י"ח	מגרוגרות על התאנים במדה אבל לא תאנים על גרוגרות במדה ולא גרוגרות על התאנים במנין	(ליתא)
י"ח	לפי חשבון	אלא לפי חשבון
כ"ג	ואין אחת משתיהן מדמעת בפני עצמה והאוכל אחת משתיהן אינו חייב חומש	ואין אחת משתיהן חייב חומש

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	אבל אסרו חכמים שתאכל	אבל אסרו חכמים
ז'	הרי היא אסורה לאכול בתרומות לעולם כדין כל חלל שהחלל מזר לכל דבר ואם תנשא לישראל הרי היא אסורה לאכול וכו' (הפרק ז' ח' וט' מסורסין בכתב יד)	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ויצאו שלשה כוכבים אחר שקיעת החמה (עיין בכסף משנה ובההגהות שבגליון ד״א)	ויצא כוכבים בינונים וזה העת כמו שליש שעה אחר שקיעת החמה

פרק שמיני (בכת״י פרק תשיעי)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אין חוששין	חוששין לה
ט׳	שהרי קונה כתקנת חכמים שתקנו לו נשואין ובת ישראל שנשאת לכהן חרש לא תאכל שאינו קונה מן התורה שאינו בן דעת ונתארסה לכהן פקח ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש אינה אוכלת	שהרי קונה מן התורה שאינו בן דעת לכהן פקח נתארסה ולא הספיק לכנסה עד שנתחרש אינה אוכלת

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	משלם קרן וחומש	משלם קרן וחומש ואשם
י״ג	או מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו	או מעשר שלא נטלה תרומתו

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	ואינה נאכלת עם הזר על השלחן גוירה שמא יאכל ממנה ותרומת חוצה לארץ נאכלת עם הזר על השלחן ואינה צריכה נ״י כחולין וכו׳	ואינה נאכלת עם הזר על השלחן ואינה צריכה נטילת ידים כחולין וכו׳
י׳	והכליסין	ועוקצי הכלוסין
י״ח	גרעיני אתרוג מותרין	(ליתא)
י״ג	ואם לא נתן עליהם מים אלא מסנן היין מעל השמרים בלבד אף השלישי אסור לזרים	ואם לא נתן מים אלא שמסר היין מן השמרים בלבד כלן אסורין

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ז	ומדליק לילך בה	ומדליקה והולך לו
כ"ז	ועניי ישראל מוכרין את שלהם לכהנים בדמי תרומה והדמים של עניים וכן בן לוי מוכר המעשר שלו לכהנים	ועניי ישראל״ מוכרין את שלהן לכהנים (בגליון״ ועניי כהנים נוטלין ממנה אלו עניי כהנים אוכלין את שלהן לעניי ישראל)

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ח	היוצא מהן מותר בשתייה לכהנים ואפילו לנסכים היה ראוי	היוצא מהן מותר לכהנים בשתיה ואפילו לנסכים הוא ראוי
י"ג	וחטים שנטמאו שולקין ומניחם בכלי מאום כדי שלא יהיו ראוין לאכילה ואחר כך יסיק בהן תנור וריכים ומשקין וכו'	זיתים שנטמאו שולקן ומניחן בכלי מאום שלא יהיו ראוין לאכילה ואחר כך יסיק בו תנור וכירים ירקות שנטמאו שולקן ומניחן בכלי מאום כדי שלא יהיו ראוין לאכילה ואחר כך יסיק בהן תנור וכירים ומשקין וכו'
ט"ו	אסור לכהן ליטול תרומה	אסור לכהן ליתן תרומה

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	מפריש מן הכל	(ליתא)
ד'	אבל דרכו להבלל	אבל דבר שדרכו לבלבל
ז'	למאה סאה חטים רעות של חולין	למאה רעות של חולין
ז'	הרי זה עולה ומשערין וכו'	הרי זה חולין ומשערין וכו'
ז'	לפחות ממאה סאה חטים יפות של חולין	לפחות ממאה של חולין יפות

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז'	ולא אי זו עיגול הוא	ולא ידע אי זו עיגול הוא
ט'	נפלה אחת מחמישים	נפלה אחת לתוך חמישים

פרק חמשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	כיצד חבית סתומה של תרומה שנתערבה וכו'	כיצד חבית שנתערבה וכו'

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	נוטל ממנה כדי דימועה ושותה המאה השאר	נוטל ממנה אחד ממאה ושותה השאר (ובכל ההלכה נוסחתה כנוסחת הספרים המדוייקים שהעתיקם הכסף משנה שם ע״ש)
ג׳	כולן מדומע	כולן מצטרפות
י״ח	נפל השמן על גבי יין יקפה אותו והיין מותר לזרים נפל על גבי הציר יקפה אותו ויטול קליפה מעל הציר כדי שיסיר כל הציר שבו טעם השמן	וכל שמן על גבי יין יקפה אותו ויטול ויטול קלפה מעל הצר כדי שיסיר כל הציר שבו טעם השמן

הלכות מעשרות

פרק שני

הלכה ה׳	התותים והאוג משיאדימו	האוג והתפוחים משיאדימו

פרק שלישי

הלכה ח׳	ומשתגמר מלאכתן אסור לאכול מהן עראי	ומשתגמר אסור
ג׳	אחד משׁשה דברים קובע הפירות למעשרות החצר והמקח והאש וכו׳	ואחד מששה דברים קובעת מעשר ואלו הן הבית והמקח והאש וכו׳
י׳	משיחפה הפירות שבה בעלים ובהוצים	משיחפה הפירות שבעלין והוצין
י׳	משימלא את הכלי	משיחפה הכלי
ט״ו	אעפ״י שירד נוטל מן העקל ומן המטל	אעפ״י שירד נוטל מן העקר ומן הממל
כ״ג	מצא כלכלה מחופה חייבת במעשרות	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה ד׳	וכן סוכות שעושין בני הכרמים	וכן שורות שעושין בני הכרמים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ז	אלא פורט את הרמון	אלא פוטרו (בגליון פורכות את הרמון)
י"ז	וכן באבטיח כופתו בקרקע	וכן באבטיח שופת אותו בקרקע

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ו	אם מכרו מבחובר הרי התרומה או המעשר שלהם ואם מכרו אחר גמר מלאכה הרי התרומה והמעשר של לוקח ומפריש ונותן לכל כהן או לוי שירצה	אם מכרו במחובר הרי התרומה והמעשר של לוקח ומפריש ונותן לכל כהן או לוי שירצה

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	מפריש תרומה או מעשר ראשון או מעשר שני מפרותיו	מפריש את התרומה או מעשר עני מפירותיו

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	ואם הפריש מהן שאר מעשרותיהן הן הנקראין חולין מתוקנים בכל מקום	(ליתא)
ז'	וה' נוטל שתי חביות באלכסון ומערב שתיהן ומפריש מהן קבעה בחצי שורה החיצונה ואין ידוע אי זו חצי שורה היא נוטל ארבע חביות מד' זויות	ואין ידוע אי זו היא חצי שורה היא נוטל ד' חביות מד' זויות

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	שני תאנים שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה ועשר שאני מפריש	שני תאנים שאני עתיד להפריש אחריהן מעשר ראשון ותשע שאני מפריש אחריהן מעשר שני ולמחר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
	אחריהן מעשר ראשון תשע שאני מפריש אחריהן מעשר שני ולמחר מפריש ואוכל	מפריש ואוכל
הלכה ט׳	ואוכל את השאר	ואוכל בצד אחר

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ונמלך להחזיר לבעל החנות	ונמלך להעשיר לבעל החנות

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכן אם אמר לו אחד שאינו נאמן מעושרין הן אוכל על פיו באותה שבת	(ליתא)
י״ד	נאמנין על השעורה של אורז ואין נאמנין עליו בין חי בין מבושל	ואין נאמנין על השעורה ולא על של אורז בין חי בין מבושל

הלכות מעשר שני ונטע רבעי

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שנאמר ראש השנה	שנאמר ראש השנה סתם

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	אם אכלן באנינות של תורה לוקה ובאנינות של דבריהן מכין אותו מכת מרדות	אם אכלן באנינות של תורה ובשל דבריהם מכין אותו מכת מרדות
ט׳	אלא מוליכו כל שהוא או מוליך דמיו	אבל מוליכו כל שהוא בעצמו או דמיו
י״ז	ואין מרהינין אותו	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ד	מי שהיה עומד בטבריא	מי שהיה עומד בטבריא ויש לו

	ברפוס	בכתב יד
	ויש לו מעות [בבל] בבבל אינו מחלל עליהם (עיין בכסף משנה ובהגהות שבגליון דפוס אמשטרדם)	מעות ממטבע בבל אינו מחלל עליהן
הלכה כ׳	או בעל המעשר אפילו איש ושתי נשיו פודין על פיהם	או בעל המעות ואפילו איש ואשתו פודין על פיהן

פרק אחד עשר

	ברפוס	בכתב יד
הלכה י״ז	הרי הוא אומר ואת האדמה אשר נתת לנו כהנים וכו׳	הרי הוא אומר אשר נשבע לאבותינו ארץ כהנים וכו׳

הלכות בכורים

פרק שלישי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	שאין הקריאה מעכבת אכילתן	שעדיין הקריאה מעכבת אכילתן

פרק רביעי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ט״ו	ואעפ״י שהבכורים אסורים לזרים אף בירושלם הרי הן אוסרין בכל שהן אפילו זרע הבכורים אחר שנכנסו לירושלם הרי הגדולים אסורין ואוסרין בכל שהן אם נתערבו בירושלם אבל הזורע בכורים קודם שיכנסו לירושלם הגידולין חולין	אע״פ שהבכורים אסורין לזרים אף בירושלם הרי הן בכל שהן אם נתערבו בירושלם אבל הזורע בכורים קודם כניסתן לירושלם הגדולים חולין

פרק ששי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	ואם הפריש החלה תחלה	ואם תחלה הפריש החלה לא

	לא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ותרומת מעשר ואם הפריש תחלה תרומה לא תאכל עד שיוציא עליה חלה	תאכל עד שיוצא עליה חלה
הלכה י"א	אפילו היה השאור חטים לתוך עיסת אורז אם יש בה טעם דגן חייבת בחלה ואם לאו פטורה	(ליתא)
ח'	וט' שלא היתה לה שעת חובה כשהיו גוים שהרי פחות מכשיעור היה ביד כל אחד מהן אבל שני ישראלים שעשו כך וחזר כל אחד אחר שחלקו והוסיף על חלקו עד שהשלימו לשיעור הרי זו פטורה שכבר היתה לה שעת חובה והן היו פטורין באותה שעה מפני שעשאוה לחלק	שלא היתה לה שעת חובה והיו פטורין אותה שעה מפני שעשאוה לחלק

הלכות שמיטה ויובל

פרק ראשון

הלכה ו'	ואין בודקין את הזרעים בעציץ מלא עפר אבל בודקין אותן בעציץ מלא גללים	ואין בודקין את הזרעים בעציץ מלא נקוב אלא במלא גללים
י"א	דברים שצריכין להם עבדי המלך בלבד וכן מי שכפאו אנס לעשות בשביעית בחנם כמו	דברים שצריכים להם עבדי המלך וכיוצא בה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
	עבודת המלך וכיוצא בהן הרי זה עושה	
הלכה י"ו	אסרו ליטול אדם משדהו אלא מתוך שדה חברו והוא שלא ילקט בטובה שלא יאמר לו ראה כמה טובה עשיתי לך שהרי נקיתי שדך	אסור ליטול כלו' אלא משדה חברו ובלא טובה שלא יאמר ראה כמה טובה עשיתי לך

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	וראויין לעשות ששים מנה	וראוין לעשות ה' מנה

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט"ו	אם זרעו לזרע בין זרעו בין ירקו אסור במוצאי שביעית כשאר הספיחים ואם זרעו לירק הואיל ונלקט בשמינית בין ירק בין זרעו מותר	אם זרעו לזרע בין ירקו בין זרעו מותר
י"ח	אין מחייבין אותו לשרש את הלוף אלא מניחו בארץ כמות שהוא אם צמח למוצאי שביעית מותר ואין מחויבין אותו לשרש את הקונדם אלא גוזז בעלין ואם צמח למוצאי שביעית מותר	ואין מחייבין אותו לשרש את הקנבום והקנבס אבל גוזז בעלים אם צמח למוצאי שביעית מותר

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט'	על צבעי בהמה	על צרכי בהמה
י"ו	הכניסו חצי לוג כותש וסך בשדה	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	ומוכר לחשוד פרה חורשת בשביעית שהרי אפשר לשוחטה	מותר למכור פרה חורשת שהרי איפשר לשחטה

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ וה׳	וכשתשקע חמה בלילי ראש השנה של מוצאי שביעית אבד החוב שחט את הפרה וחלקה על דעת שהיום ראש השנה של מוצאי שביעית ונתעבר אלול ונמצא אותו היום סוף שביעית אבדו הדמים שהרי עברה שביעית על החוב	וכשתשקע החמה בליל ראש השנה של מוצאי שביעית ונתעבר אלול ונמצא אותו יום סוף שביעית אבדו הדמים שהרי עברה השנה של שביעית על החוב
ח׳	המלוה את חבירו וקבע לו זמן לעשר שנים אינו משמט אע״פ שהוא בא לידי לא יגוש הרי הוא עתה אינו יכול לנגוש	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ואלפים ליצירה מראש השנה	אלפים מראש השנה
ד׳	ואלף וארבע מאות למנין שטרות	ואלף למנין שטרות

ספר עבודה
הלכות בית הבחירה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	ועושין במקדש כלים וכו׳ עד „שהוא שמאל הנכנס למקדש"	(ליתא)
י״ח	הרי זה מצוה	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג	אלא בנין אבנים גזית וזה שנאמר	אלא בנין אבנים זה שנאמר (וכן הוא בדפוס קושטנטינא רע"ז ובדפוסי וויניציאה ש"י ובכסף משנה וכצ"ל שהרי בפירוש אמרה תורה בסוף פ' יתרו לא תבנה אתהן גזית אך כבר נמצא הטעות הזה מדפוס וויניציאה של"ד והלאה)

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו'	ומהן באמה בת ה' טפחים ומהן באמה בת ששה טפחים	ומהן באמה בת ששה טפחים
ז'	על רוחב שלשים אמה ושני טפחיב	(ליתא)
ז'	נמצא רוחבו שמונה ועשרים אמה וארבעה טפחים על שמונה ועשרים אמה וארבעה טפחים עלה י"ח טפחים וכונס לקרן זוית של הי"ח בנין חלול מרובע לכל ארבע קרנות ומקום הקרנות אמה מזה וכו'	נמצא רחבו שמנה ועשרים אמה וארבעה ועשרים ומקום הקרבנות אמה מזה וכו'

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	שלשה פתחים וכו' עד „לתא שעל גביו", ובקרן מזרחית וכו' עד „לתא שעל גביו" ואחד למסיבה וכו'	ובקרן מזרחית צפונית בתא שבדיוטא האמצעית הכל היו חמשה פתחים אחת לתא מימין ואחת לתא על גביו שלשה פתחים היו לכל אחד ואחד מן התאים אחד לתא מן הימין ואחד לתא מן השמאל ואחד לתא שעל גביו ואחת למסבה וכו'
י"ג	וראשי פספסין היו וכו'	פסיפסין היו וכו'

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג	ולולין היו פתוחין בעלייה לבית קדש הקדשים	(ליתא)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט'	גזוזטרא	כצצטרה
י'	מלכי יון צפונית	מלכי צפונית
י"ב	והוא הנקרא עזרת ישראל	והוא הנקרא רגלי ישראל
י"ג	ורוחב העזרה מן הצפון לדרום מאה ושלשים וחמשה ווהו חשבונן מכותל צפוני עד בית המטבחים שמונה אמות	ורוחב העזרה מן המטבחיים שמנה אמות

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח'	אבל אין שוחטין שם קדשים קלים	אבל אין שוחטין שם קדשים

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י'	שלחן בצורת שלחן	שלחן כנגד שלחן

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	בית המוקד כיפה ובית גדול היה מוקף רובדין של אבן	בית המוקד בארץ
ו'	כדרך כל שומרי חצרות	כנגד כל שומרי חצרות

הלכות כלי המקדש והעובדים בו

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	והקנמון הוא העץ שבא מאיי הודו שריחו טוב ומיתגמרים בו בני האדם והקדה הוא הקושט וקנה בושם הם הקנים הדקים	והקינמון הוא העץ הבא מאיי הודו ומתגמרין בו בני האדם והקדה הוא הקשט וקנה בשם הם הקנים הדקין כתבין האלטים הבאין מאיי הודו

הלכה	בדפוס	בכתב יד
	כתבן האדומים הבאים	
	מאיי הודו	
הלכה ד׳ וה׳	והוא שיעשה אותו	(ליתא)
	להמשח בו עד „ואין	
	חייבין אלא על סיכת	
	שמן המשחה" (הלכה ה׳)	
ט׳	במין כי יונית כזה X	במין כי יוני כזה ⊏

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ואצפאר	ואטביאר
ד׳	אלנטורין	אלנראבין
י׳	ומשל הקדש	ומול הקדש
ח׳	(ליתא)	פטמה לחצאין כשרה

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	וליטול מנה יפה ראשון	ולטול מנה ראשון
י״ז	ועוד ממנין קתיקולין	ועוד מעמידין קתיקולין

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אין לו ממון כל הכהנים נותנין לו משלהן	ואם אין לו משלו אחיו הכהנים נותנים לו משלהם
ה׳	ואומרין לו אנו כפרתך	ואומרין לו הרי זו כפרתך
י״ג	בקדשי המקדש כולן כיצד וכו׳	בקדשי הקדשים בלבד כיצד וכו׳

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ובתפילה זו היתרה	ובמנחה שמוסיפין
ט׳	ויום שיגיע לבני משפחה	(ליתא)
ז	ולהביא עצים היו מקריבין	
ט׳	ודבר זה מנהג	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	על מעשה בגדי כהונה	על מעשה בגדי כהונה גדולה
ג׳	ברשותו	(ליתא)
ט׳	ואם הוקרו	ואם הוקל
י״ז	ואחד על פתח ההיכל	(ליתא)

הלכה י"ז	לדביר	להבדיל
י"ז	(ליתא)	להבדיל

פרק שמיני

הלכה ג'	ומעיל ואפוד וחושן וציץ ואבנט של כהן גדול	(ליתא)
ג'	לאבנט כהן הדיוט	לאבנט כהן
ג'	צונף בה	לופף בה
ד'	או שסלקן באבנט	או שחלקם באבנט
י"ז	עד למעלה מן העקב	עד העקב

פרק עשירי

הלכה ד'	כור ששימש	(ליתא)
ד'	כהן שלקה באצבעו וכו' עד „ועובד“	(ליתא)
ד'	באותיות שבולטות מן החשן כנגד פניו והכהן משיבו ואומר לו עלה או לא תעלה	(ליתא)

הלכות ביאת מקדש

פרק ראשון

הלכה ג'	משקה המשכרין	משאר המשכרין
י"ד	דין קרועי בגדים ודין פרועי ראש אחד הוא	בין קרועי בגדים בין פרועי ראש אחד הוא
י"ו	חייב מיתה	לוקה

פרק שני

הלכה ז' וח'	שנאמר וכו' עד „שנאמר“ (הלכה ח')	(ליתא)
י"ג	אין מקריבין עליו קרבן כלל	אין שוחטין ואין מקריבין עליו כלל

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	זה המחנה האמור כאן הוא מחנה שכינה שהוא מפתח עזרת ישראל ולפנים	והמחנה שאסור כאן מחנה שהוא מפתח עזרת ישראל
ב׳	אף כל שטומאתו חמורה חמור שלוחו משלוח חבירו	(ליתא)
ג׳	ומשלחין זבים וכו׳ עד „מה שאין המת מטמא"	(ליתא)
ח׳	עובר בלא תעשה	עובר בלא תעשה ולוקה
ט״ו	וכן הנוגע בכלים עד „על ביאת מקדש"	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	אבל אינו מרצה על טומאת הנאכלין ולא על טומאת האדם שנטמא בטומאה ידועה אלא אם כן היתה הטומאה הדחויה בצבור	אבל אין נאכלין על טומאת אדם שנטמא בטומאה ידועה אלא אם כן היתה הטומאה ידועה בצבור
י״ו	את הטומאה	את השבת ואת הטומאה

הלכות אסורי מזבח

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	ולא ימכר בשוק	ואינו עובר בשוק

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	אם הוא אתנן הואיל ובא עליה קודם שתקריבנו או אינו אתנן שהרי הקדישתו קודם ביאה	ואם הוא אתנן שהרי הקדישתו קודם ביאה

בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג בא עליה ולא נתן לה וכו' עד „בטלה סתם"	(ליתא)

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח' וכן העצים והלבונה אע"פ שאינן אוכלין הרי הן מתטמאין כאוכל לעניין הקרבנות ויפסלו העצים והלבונה בטומאה זו למזבח ואין מקריבין אותן	וכן העצים והלבונה בטומאה זו למזבח ואין מקרבין אותן

פרק שביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג' ומביאין יין מקרחיין וחלוטין	מקרחיין וחוטיין

הלכות מעשה קרבנות

פרק ראשון

בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ח השלמים באים מן הכבשים	השלמים באים מן הקטנים
י"ו ושלש לצבור	ואחד לצבור

פרק שני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח' הם הנקראין נסכים	הם נסכים
ד' בשישית ההין שמן ויין לנסך שלישית ההין	וחצי ההין שמן ויין לנסך חצי ההין
ד' ונסכי הפר או העגל בין זכרים בין נקבות שלשה עשרונים סלת בלול בחצי ההין שמן ויין לנסך חצי ההין	(ליתא)
ה' הנסכים	חצי ההין
ו' עם כל כבש בלול	עם כל בלול

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שנים שרצו להביא שלמים או עולה בשותפות מביאין בין בנדר בין בנדבה ואפילו עוף יביא בשותפות	שנים שרצו להביא שלמים רצו עולות בשותפות
ג׳	מביאין כל הקרבנות אבל הגוים אין מקבלין מהן אלא עולות בלבד	מביאין קרבנות מיד אלא עולות בלבד
י׳	חוץ מן הבכור והמעשר והפסח	חוץ מן המעשר והפסה

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ביום חביבה מצוה וכו׳	ביום הזביחה שחביבה מצוה וכו׳
ט׳	(ליתא)	ואחר כך הגיע הדם לאויר המזרק

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	על ארבע קרנות מזבח הזהב שבהיכל ושבע הזיות וכו׳	(ליתא)
י״ד	וכל הדמים	וכן על הדמים
כ׳	אין עורותיהן לכהנים לאחר הפשטן עורן לכהנים	עורותיהן לכהנים

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ומשלים את ההפשט וקורע את הלב ומוציאו את דמו וחותך את הידים ונותנן לאחר (ועיין בכסף משנה)	(ליתא)
ז׳	ונותנו למי שזכה בראש	ונותנו לאחר
י׳	לא ביין	לא בטים
ו׳	בבית [המדיחין]	בבית המרחץ

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״א	וכלי מתכות שנתבשלה בו טעון מריקה ושטיפה במים בעזרה	(ליתא)
י״ח	וטעון הכלי מריקה ושטיפה כחמור שבהן	(ליתא)
כ״א	נטמא בחוץ נוקבו בכדי שורש קטן כדי שיטהר ומכניסו ושוברו בפנים	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	הם הנקראין טורם מתודה והזרוע בשלה עם החזה והשוק עם הלחם שמניף	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	לשאר הקדשם שאוכלין אותן הכהנים	לשאר הכהנים
ה׳	וכן הבכור	(ליתא)
ט׳	אבל האנדרוגינוס יראה לי שאוכל בקדשים קלים	אבל האנדרוגינוס מאכיל שהוא אוכל בקדשים כלים
י״א	היתה להם אכילה מועטת אוכלין עמה חולין ותרומות כדי שתהיה נאכלת על השבע	(ליתא)
כ״ג	עם הטהורים	עם הטמאים

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	שאינו אוכל	(ליתא)

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	(ליתא)	בגליון: מכלי שרת ואם מנחת כהנים הי׳ אינו קומץ אלא נותן מלח על כולה ומשליך הכל על גבי האי[שים]

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	חייב באחריותו	אינו חייב באחריותו עד שיקריב כמו שנדר
ו׳	האומר דמי שור זה עלי עולה	(ליתא)
י״ו	אעפ״י שנאמר לרצונו כופין אותו עד שיאמר רוצה אני בין שנדר ולא הפריש בין שהפריש ולא הקריב כופין אותו עד שיקריב	אעפ״י שיאמר רוצה אני בין שנדר ולא הפריש בין הפריש ולא הקריב כופין אותו עד שיקריב
י״ז	ממשכנין אותו	ממשכנין אותה עליה

פרק שבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	לא יביא מאפה כופח ולא מאפה רעפים ולא מאפה יורות הערביים	לא יביא מנחת יורת הערביים

פרק תשעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	או מנחת כהנים	(ליתא)
י״ב	שנים ששחטו פטורים	(ליתא)
י״ג	שנאמר איש איש אשר יעלה עולה	שנאמר אשר יעלה עולה

הלכות תמידין ומוספין

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	יהיו פחותין מן הבגדים	לא יהי׳ פחותין מן הכלים

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכיצד היו עושין	(ליתא)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	ואחר כך יקטיר הבזכין לשבת הבאה אחר השבת שעברה עליה והן מסודרין	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה י״ו	וכל החלבים של הקרבנות עד „בין קרבנות יחיד"	(ליתא)
י״ו	אין מערבין	אין מעכבין

הלכות פסולי המקדשין

פרק שלישי

הלכה י״ג	הפריש שני אשמות שני אשמות שהביא לאחריות לאחריות	

פרק רביעי

הלכה ט״ו	וכל אשם שנתק לרעיה וכו׳ עד סופו	(כל ההלכה כולה ליתא)

פרק אחד עשר

הלכה כ״ז	שיריו נאכלין	שיריו וראשון נאכלין

פרק שמונה עשר

הלכה כ״ג וכ״ד	כאוכל משאר בשר הזבח וכו׳ עד ונותר וטמא (הלכה כ״ד)	(ליתא)

פרק תשעה עשר

הלכה י׳	או נותר	(ליתא)
י׳	או נפסל	או נפסל פסול

הלכות עבודת יום הכפורים

פרק ראשון

הלכה ז׳	ושליח בית דין	(ליתא)

פרק שני

הלכה ז׳	ובטהרה	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	מן המתכת	מן הכותבות
ג׳	הסגן אומר אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם בשמאל עלה ראש בית אב אומר לו אישי כהן גדול הגבה שמאלך	הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה שמאלך
ז׳	ודרביות	ודוכתואות

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	קודם שיגמור עבודתו	(ליתא)
ה׳ וו׳	יביא דם וכו׳ עד „שבקדש הקדשים" (הלכה ו׳)	(ליתא)
ט׳	שבו נגמרה הכפרה	שבו עמדה הכפרה
י"ג	דם הפר	הפר
י"ו	ירעו עד שיסתאבו	עד שיטמאו
י"ו	וכן אם נמצאו הראשונים	וכן אם הראשונים

הלכות מעילה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	וכן אם יצא הדם אעפ"י שהחזירו וזרקו אין מועלין באימוריהן	(ליתא)
ט׳	לא על הלן	(ליתא)
י׳	מאימורי קדשים קלים לאחר זריקה	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	שקרבנות המזבח מעילתן לקרבנות המזבח וקדשי בדק הבית מעילתן לבדק הבית	שקרבנות המזבח מעילתן לבדק הבית

הלכה ז׳	וליך המעילה וחומשה לים המלח נודע לו שמעל אחר שקרבה חטאתו יפלו מעות המעילה וחומשה לנדבה	יוליך המעילה וחומשה לנדבה

פרק ששי

הלכה ה׳	וכן אם נתנה לחבירו וחבירו לחבירו כלן מעלו	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה ח׳	בעל הבית מעל שהרי נעשה דברו וכו׳ עד „אם אמר להם השליח"	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה ו׳	בחולין שלהן	בחולין

ספר הקרבנות

הלכות קרבן פסח

פרק ראשון

הלכה ג׳	בנוסחא אחרת (עיין בהגהות שבגליון ד"א)	אין הפסח בבמת יחיד אלא בבמת צבור ומי שהיה מקרבו בבמה יחיד לוקה כאלו הקריבו בשוק
י"ח	[ואם שחטו כשר] ואם שחטו כולן בבת אחת כשר	ואם שחטו כשר בבת אחד כשר (עיין בהגהות שבגליון ד"א)

פרק שני

הלכה ד׳	וכן אין עושין חבורה כולה גרים וכו׳ עד סוף ההלכה	(ליתא)

ברפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ ולא על ידי אשתו	(ליתא)
ט׳ וי׳ יוצתין כשל רבן וכו׳ עד „ושחטו הן לעצמן״ (הלכה י׳)	(ליתא)
י״ג שלא יגנבו (עיין בכסף משנה)	(ליתא)

פרק רביעי

ברפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ אם קרב פסחו	(ליתא)

פרק עשירי

ברפוס	בכתב יד
הלכה ו׳ וז׳ בד״א וכו׳ עד סוף הלכה ז׳	(ליתא)

הלכות חגיגה

פרק ראשון

ברפוס	בכתב יד
הלכה י׳ הכל קריבין במועד ואין קריבין ביו״ט	הכל קריבין ביום טוב

פרק שני

ברפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ מחרש	חוץ מחרש שומע ולא מדבר
ד׳ חשו״ק מפני שאינן בני חיוב הרי הן פטורין מכל מצוות האמורות בתורה וערל וטמא וכו׳	(ליתא)

הלכות בכורות

פרק ראשון

ברפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ מצות בהמה טהורה נוהגת בארץ ובחוצה לארץ	מצות בכור בהמה טהורה אינה נוהגת אלא בארץ (עיין בכסף משנה)

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	אי אתה מביא בכור בקר וצאן אלא הרי הוא כחולין ויאכל במומו ואם הביא וכו׳	אין אתה מביא בכור צאן ובקר ואם הביא וכו׳
ה׳	ולא יקרב אלא יאכל במומו ומצוה זו וכו׳	ולא יקרב אלא הרי הוא כחולין מצוה זו וכו׳

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ובדקו המומחה והושיבוהו על הרגוזו ומעכו ולא יצאת ביצה שנייה והתרו המומחה ונשחט	ובדקו המומחה ונשחט

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ו	ויקבר היוצא יצא חצי העובר והוא רובו של אבר היוצא הרי זה ספק אם נפטרה מן הבכורה	(ליתא)

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכן אם ילדה וכו׳ עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ששה עשר מיל	שלשה עשר מיל
ח׳	ביום ט״ו קודם הפסח ביום ט״ו קודם עצרת	(ליתא)

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אבל העושה שליח לעשר לו וטעה בין בט׳ בין בי״א	אבל העושה שליח תמורה מפני שהוא עצמו בתמורה

הלכות שגגות

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	איסור אשת אחיו	איסור אשת איש

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אשת אחי אביו	אשת איש
ג׳	אשת אביו	אשת איש

פרק ששי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	מפני שאין בידו להחזירה	מפני שאין ידיעה לכתחלה

פרק שביעי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ ד׳ וה׳	מביא תשעה ושלשים חטאות וכו׳ עד „בהעלם אחד" (בהלכה ה׳)	(ליתא)

פרק שמיני

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ואין ידוע איזה מהן בעל שבת וחול יעשה ועשה מלאכות באחת מהן	(ליתא)
ד׳	או שאכל גוי או כלב את הראשונה ובא ישראל ואכל השנייה	(ליתא)
ט׳	חתיכה של שומן	חתיכה של חולין

פרק תשיעי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה י׳	וכל חטא וכו׳ עד סוף ההלכה	(ליתא)
י״ג	אכל את השנייה וכו׳ עד „אכל אחת מהן מביא חטאת"	(ליתא)

פרק עשירי

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ואם אין ידו משגת מביא שתי תורים או שני בני יונה אחד עולה ואחד חטאת	(ליתא)
ט׳	של חטאתו וצריך להן	על חטאתו צריך
ט׳	וכן אם הפריש לשעירה ולקח כשבה יהנה בהן	(ליתא)

פרק אחד עשר

	ברפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ושכח שנטמא ונכנס	(ליתא)

למקדש או אכל קודש
והוא יודע שזה מקדש
ושזה קודש או ששגג
הלכה ח׳ או ששגג או שכח שנטמא (ליתא)
ושכח שזה בשר קודש
ושזה מקדש ונכנס

פרק שנים עשר

הלכה ח׳ מפני שדמם נכנס לפנים (ליתא)

פרק שלשה עשר

הלכה ח׳ כיצד אם חסר וכו׳ עד (ליתא)
„העושים"
ט׳ בד"א וכו׳ עד „השיוגים (ליתא)
על פיהם"

פרק ארבעה עשר

הלכה ג׳ וכן אם טעו ואמרו הבא (ליתא)
על שומרת יום וכו׳ עד
„כשהוא מתקשה הרי אלו
חייבים"

הלכות מחוסרי כפרה

פרק ראשון

הלכה י׳ ואין השאר עליה חובה (ליתא)
וכו׳ עד „קרבן אחד
ואוכלת בזבחים"

פרק שני

הלכה ז׳ שנאמר כי יזוב זוב דמה (ליתא)
ימים רבים והזב לא תלה
אותו בימים
ח׳ וכן אם ראה שלש ראיות (ליתא)

בשלשה לילות זה אחר
זה הרי אלו מצטרפות

הלכה י׳ י״ב, י״ג, שבדפוס י״ב, י׳, י״ג בכתב יד

פרק שלישי

הלכה ג׳ הרי זה בחוקת טהרה הרי זה ספק בחוקת טהרה

ספר טהרה
הלכות טומאת מת

פרק ראשון

הלכה ג׳ ולא נגעה בלשונו או שהכניסה לתוך מעי של אשה מלמטה (ליתא)

ד׳ לענין מגע טומאות וכשות שעל הקטן אינה כעור הבשר (ליתא)

ד׳ מדברים שאין חוצצין על הגוף וכן גלדי צואה (ליתא)

ה׳ [ואין אדם וכלים מקבלין טומאה אלא מאב הטומאה] (ליתא)

ו׳ שבקצה השני טמא משום נושא ואין צ״ל אם משך את הקצה השני כנגד הארץ עד שהגביה הטומאה (ליתא)

פרק שני

הלכה ג׳ ובאהל, ואם לאו מטמא במגע ובמשא (ליתא)

ג׳ וכן עצם בלא בשר הפורש מן החי טהור (ליתא)

ד׳ וס׳ ואם לאו הרי הוא כשאר עצמות עד „כדי לעלות ארוכה" (הלכה ה׳) (ליתא)

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	(ליתא) (עיין בכסף משנה)	טהורים, מת האדם
ז׳	מג׳ אברים	מד׳ אברים
י׳	היה עצם אחד אפילו יש בו רובע הרי זה מטמא במגע ובמשא ואינו מטמא באהל	(ליתא)
י״ג	וכמה יצא אחר המיתה אפילו חצי רביעית מחיים	(ליתא)
י״ד	אחר מותו, ויורד לאותה גומא	(ליתא)
י״ד	וספק כולה מחיים	(ליתא)

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	ולא נשאר בשר וכו׳ עד „שיש עליו בשר כדי להעלות ארוכה"	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	וכזית נצל משני מתים	(ליתא)
ג׳	וכן כחצי כזית בשר וכחצי זית נצל מצטרפין זה עם זה	(ליתא)
ג׳	ושאר כל הטומאות שבמת אין מצטרפין	ושאר כל הטומאות שבמת מצטרפין
י״א	רביעית דם שנבלעה בתוך הבית הבית טהור להבא וכן שהיה בו בעת שנבלעה הרביעית בארץ טמא	רביעית דם שנבלע בארץ הרי זה טמא
י״ב	ובוקש ולא נמצא הבית	(ליתא)

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	ואפשר שיהיה הרביעי מן המת ראשון לטומאה	(ליתא)
י״א	וכן בגדים המתטמאין	(ליתא)

בדפוס	בכתב יד
מחמת אלו טומאת שבעה כולן אבות הטומאה של דברי סופרים	

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	בית סתום שהמת בתוכו או שהיה לו פתח ופרץ את פצימיו וסתמו מטמא מכל סביביו והנוגע בו מאחוריו או מגגו טמא שבעה	בית סתום שהמת בתוכו מטמא סביביו וגם הנוגע בו מאחוריו ומגבו טמא טומאת שבעה
ב׳	אפילו סתמו אם לא פרץ פצימיו	(ליתא)
ג׳	היה שם פתח סתום וחשב להוציאו והתחיל לפותחו משיתחיל לפתוח הציל על הפתחים כולן	(ליתא)
ד׳	היו שניהן מתאימין המאהיל על גבי שניהן טמא	היו שניהן טמאין
ה׳	וחשב להוציא בצפוני ואחר כך באו אחיו או קרוביו ואמרו אין מוציאין אותו אלא בדרומי טהר דרומי את הצפוני ובלבד וכו׳	וחשב להוציאו באחד מהן טהר את חברו ובלבד וכו׳

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ומותר בהנייה	ואסור בהנאה (עיין בהשגות הראב״ד]
י׳	וי״א ואינו ידוע מה טיבה עד „מצא אבן מצויינת" (הלכה י״א)	(ליתא)

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א.	ומוציא הכל עד „ג׳ אצבעות"	(ליתא)

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הוא הנקרא תבוסת המת	והוא הנקרא תפיסת המת
ט׳	ומתים הנמצאים עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	חרש קבר בשדה שלו ושל חבירו עד סוף ההלכה	(ליתא)]

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	מתחילת ההלכה עד „כפיקה גדולה של סקאין"	(ליתא)

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	טהורין, טומאה על גביו	(ליתא)
ד׳	ועודף מחוצה לתנור זה ומחוצה לתנור זה והיתה טומאה תחתיו בין שני התנורים	ועודף מכל צדדיו בפותח טפח והיתה טומאה תחת הנסר כלים שעל גביו בין שני תנורים

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	וכל כיוצא בהן	(ליתא)
ג׳	אלו מביאין וחוצצין כלי עץ הבא במדה	(ליתא)
ג׳	ופשוטי כלי עור	ופשוטי כלי עץ

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	או סתמה עד שנשאר בה פחות מטפח אם בדבר החוצץ בפני הטומאה סתם הרי זה חוצץ	או מקקתה הרי זה חוצץ והוא
ג׳	מבשר המת, בפחות מכזית	(ליתא)

פרק ששה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ככלים המאהלים	ככלים המאהלים על הטומאה
ד׳	היתה טומאה בתוכה או על גבה	אין הטומאה בתוכה
ד׳	הבית כולו טהור	(ליתא)

פרק שבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בניין היוצא לפני החלון	(ליתא)
ג׳	היה בו זיז רואין את הבניין כאלו אינו והזיז העליון מביא את הטומאה	(ליתא)
ד׳	היתה על גב העליון כנגדו עד הרקיע טמא היה העליון עודף על התחתון פותח טפח וטומאה תחת התחתון או ביניהן תחתיהן וביניהן טמא היתה על גב העליון כנגדו ועד הרקיע טמא	היתה על גב העליון כנגדו על לרקיע (ועיין בהשגות הראב״ד ובכסף משנה)
ד׳	או ביניהן	(ליתא)
ה׳	והנוגע בלוח זו השנייה כנוגע בכלים שנגעו באהל המת	והנוגע בלוח זה השנייה טהור לפי שאינה נוגעת בחברתה בפותח טפח כנוגע בכלים שנגעו באהל המת

פרק עשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	ונכנס לבית הבית טהור בלע טבעת אפילו אדם שבלע טבעת ונכנס	(ליתא)

פרק עשרים ושנים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	באהל המת קרסמן ושפן ועשאן כלים מצילין בצמיד פתיל	(ליתא)
ג׳	שנפחת חציו	שנפחת רובו (עיין בכסף משנה)
ה׳	סתמו בשני קסמים עד שימרח מן הצדדין	(ליתא)
ה׳	[הציל . היו ב׳ נסרים עד שימרח מן הצדדין ובין]	(ליתא)

פרק עשרים ושלשה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	מציל על הכל	מציל על עצמו
ח׳	ולפיכך חשו וגזרו	ולפיכך השוו וגזרו (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
ח׳	בכלי חרש שלו	בכלי חרש שהרי הן שלו
ד׳	וכל בעלייה טהור	וכל שבתוך עליה זו טהורה
ד׳	כאלו הוא תחת צמיד פתיל	כאלו הוא צמיד פתיל

פרק עשרים וארבעה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	מחצה למחצה הבית טמא והעומד מלמעלה כנגד הטומאה טמא	(ליתא)
ה׳	נטל מבחוץ או שהוסיף בעובי הכותל מבפנים עד שנמצאת הטומאה מחצי הכותל	(ליתא)
ו׳	היתה טומאה בכותל זה וכלים בבתים אם יש עליהן כקליפת השום טהורים	(ליתא)

הלכות פרה אדומה

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	והן מונחות	והן מוכיחות (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
ז׳	אף עול האמור בפרה יפסול בה שאר עבודות בעול	(ליתא)
ז׳	בין שלא בשעת עבודה	(ליתא)
ט׳	נשחטה לשם חולין תפדה ואינה מכפרת בין שעשאה כהן גדול	(ליתא)

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	הכהן השורף אותה מפרישין אותו	(ליתא)
ד׳	לפי שאי אפשר וכו׳ עד „שאינו צריך הזאה"	(ליתא)
ה׳	והרביעי אינו צריך הויה	(ליתא)
ה׳	על הכהן השורף	(ליתא)
ה׳	על גביהן דלתות	על גביהן דלתות מפני קבר

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ובית טבילה היה שם	(ליתא)
ג׳	והפרה	(ליתא)
ג׳	בפואה ויש שצובעין אותו	(ליתא)
ג׳	בלבא	בליכא
ג׳	שיצית האור ברובה ולא אחר וכו׳ עד „שהשליך זה אחר זה"	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	למקדש, אבל אם עמד בין מזרח ומערב ופניו	(ליתא)
ו׳	כנגד ההיכל בדקדוק כשירה	כנגד פתח ההיכל בדקדוק (עיין בהשגות הראב"ד ובכסף משנה)
ז׳	חסר אחת מן המתנות פסולה, טבל שנים	(ליתא)
י"א	שרפה חוץ ממערכה	שמטה חוץ ממערכה
י"א וי"ב	ואם אחר שנעשית אפר עד „מפרשה פסולה" (הלכה י"ב)	(ליתא)
י"ז		ונאמר ושרף את הפרה (עיין בכסף משנה שכצ"ל)
י"ח	כשרה שהרי לא נתכוון למלאכה אף על פי שהבהמה שנשחט עמה	(ליתא)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	מטמאין בגדים	טעונין כבוס בגדים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	והרי הן ראשון לטומאה וכן זה הנושא הרי הוא ראשון	אבל אחר שיפרש מטמאיו אין מטמא בגדים. הרי הוא ראשון
ד׳	השלים	התחיל

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אין ממלאין ומקדשין בו	אין מקדשין

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	חמשה קידושין אעפ"י שחזור	קדוש אחד
ה׳	אין כשר אלא אחרון מלאן לקדשן קידוש אחר ונמלך לקדשן חמשה קידושין	(ליתא)
ה׳	אין כשר אלא זו שנתקדשה מהן בתחלה	הרי זו שנתקדשה מהן בתחלה
ט׳	מתחילת ההלכה עד „החבל על ידו פסלתן"	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	בשני קדושין כשר	בשני קדושין פסולין
ה׳	בקידוש אחד כשר בשני קידושין פסולין	בין בקדוש אחד בין בשני קדושין כשרים
ה׳	לעצמו, שניהן פסולין	בין בקדוש אחד בין בשני קידושין כשרים
ה׳	מילא לאחר בשתי ידיו עד „והקידוש כשר"	(ליתא)

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	טבל את האזוב בלילה והזה ביום או שטבל את האזוב ביום והזה בלילה הזאתו פסולה	טבל את האזוב בלילה הזיתו פסולה (ועיין בכסף משנה)
ד׳	או אם לקח	ואם לקח (עיין בכסף משנה)

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	שמחוברין	שאינן מחוברין
ד׳	לא נטמא חבירו ואם נטמאו שניהן והיזה על אחת מהן שלא בשעת מלאכה	(ליתא)
ד׳	גזירה משום שעת מלאכה	(ליתא)
ד׳	גזירה משום שלא בשעת מלאכה	(ליתא)
ו׳	והן עומדין להתירן	הואיל והן עובדי׳ לתפירה

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ויתטמא זה המקדש בנגיעתו בסנדל ונמצאו מי חטאת טמאים	(ליתא)
י״ג	ההלכה י״ב שבדפוס	הוא תחלת פרק ארבעה עשר בכת״י

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ואין זה מקום טהור	(ליתא)
ז׳	והגביה בנייר ולא נגע בו והגביה החטאת בידו שנייה	ונגע בו והגביה החטאת בידו שניה
ט׳	והרפפות	(ליתא)
י׳	(ליתא) (ועיין בהגהות שבגליון ד״א)	והוא כבר נטמא במי חטאת

פרק חמשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳		חסר כולו בכתב יד

הלכות טומאת צרעת

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ולובן שהוא דיהא	ולובן שהיא כהה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אינה קרויה נגע ולא מטמאה עד שיהיה מראה הנגע עמוק מעור הבשר	(ליתא)
ו׳	לא עמוק במשישתו	לא עמוק במשיחתו (עיין כסף משנה)

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	בצרעת אין פחות משתי שערות	(ליתא)
ד׳	או מחיית השחין עד „או הבוהק“	(ליתא)
ד׳	שאין בה שיער לבן	(ליתא)
ח׳	וטיהר. ונשארו שתי השערות בחצי גרים הנשאר וחזר כחצי גרים	(ליתא)
ט׳	ובה שיער אחד עד „בהרת כחצי גרים	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	מכל צד והוא יתירה על המחיה רוחב שתי שערות או יותר	מכל צד או יתר
ס׳	וכן אם רבתה המחיה	וכן אם לא רבתה המחיה

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	וד׳ ונתרפא ריפוי (הלכה ג׳) עד ונעשית עליהן (הלכה ד׳)	(ליתא)
ד׳	זו היא צרבת השחין האמורה בתורה ומחיית המכוה האמורה שם	הוא צרבת השחין והמכוה האמורות שם
ד׳	יחליט לא היו בה שיער לבן עד „אם נולד בה שיער“	(ליתא)
ה׳	לפיכך חלקן הכתוב	(ליתא)

לומר שאין מצטרפין זה
עם זה

הלכה ה׳ שחן אחר בצדה ותפשה (ליתא)
לתוכו

ט׳ יחליט, לא נולד בה (ליתא)
כלום יפטור ואם פשת
או נולד בה מחיה

פרק שישי

הלכה ה׳ והסגידרן ובסוף שבוע (ליתא)
היה בזה בסלע ובזה כסלע

ו׳ ואינו ידוע זה שקדם מזה (ליתא)
שנהפך עד „שהלך שיער
אחד מהן"

פרק שביעי

הלכה ד׳ נהפך כולו למראה צרעת (ליתא)
עד „הרי זה טמא מוחלט"

ו׳ מעכב אינו מעכב

ו׳ או שנשאר פחות מכעדשה (ליתא)
בשר חי סמוך לשחין
ולמכוה המורדין

פרק שמיני

הלכה ו׳ ומצילות מיד הפשיון (ליתא)
ומיד השיער הצהוב בין
שצמחו באמצע הנתק

ח׳ וי׳ הרי זה טהור עד (ליתא)
שיולד בו שיער צהוב
אחר (הלכה ח׳) עד
„ונפרץ השיער השחור"
(הלכה י׳)

י״א ממקום אחד טמא שהנתק (ליתא)
חפנימי לא ניצל שהרי
השיער השחור בצדו לא
בתוכו נפרץ השיער

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י'	וראה זה וחזור וראה וכו' עד „שני נגעים כאחת"	(ליתא)
י"א	ורואה את השני	ורואה את השני כמו כן

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א'	כיצד היתה בו וכו' עד „ונשאר ממנה כעדשה"	(ליתא)
ד'	והלך כעדשה הרי זה טהור כוה בעדשה והלך המותר הרי זה טמא	והלך הכעדשה הרי זה טמא
ו'	ואין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט לענין טומאה	(ליתא)

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	ושאר כל מעשיו בין ביום וכו' עד „אלו בכהנים ושאר כל מעשיו"	ליתא)
ט'	ונמצאת שלא היתה דרור	(ליתא)

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	בין באדם בין בבגדים ובתים	בין באדם בין בבהמה בין בבתים

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט'	ונראה הנגע באחד מהן השני טהור אעפ"י שחוט אחד מחבר ביניהן נראה הנגע	(ליתא)
ט'	נראה באריג לבדו השתי העומד טהור	(ליתא)

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג'	הרי זה ינתץ ואם נראה בו נגע אחר שטהרו בציפורים	(ליתא)

ברפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ שנאמר ולקחו אבנים עד „לצד זה"	(ליתא)
ו׳ נותן את הקורות עד „עליה על גביו"	(ליתא)

פרק ששה עשר

ברפוס	בכתב יד
הלכה ז׳ וח׳ וסנדלו וטבעתו בכפיו (הלכה ז׳) עד „וטבעותיו בידיו" (הלכה ח׳)	(ליתא)
י׳ משתנין הבגדים עד „עד שישרפו"	(ליתא)

הלכות מטמאי משכב ומושב

פרק שני

ברפוס	בכתב יד
הלכה ז׳ כלי מי רגלים	מי רגלים (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
ח׳ מימי רגלים	מימי רגלים הראשווים
ט׳ וזבה היתה עד „אם אחר עקירה הולכין"	(ליתא)

פרק שלישי

ברפוס	בכתב יד
הלכה ח״ שהוא אב מאבות הטומאה של תורה	שהיא מאבות של תורה
ה׳ בשעת ווסתה	בשעת דם
ח׳ לטמא אדם ובגדים וכן רוקן ומימי רגליהן טמאין למפרע	(ליתא)
ח׳ אבל הרואה כתם	וכל הרואה כתם (עיין בכסף משנה שכצ״ל)

פרק רביעי

ברפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ מעוברת וכו׳ עד „מטמאות למפרע"	(ליתא)

פרק חמישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ לשמש עד לערב	לשמש לערב (עיין בהשגות הראב״ד ובכסף משנה)

פרק שישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ וטפיטן הסוס	וטפיסו של סוס

פרק שמיני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ נבוב ככדור	נבוב כדוד (עיין בכסף משנה ובשרשי לה״ק ערך כדר ודור)
ד׳ וה׳ הואיל ולא נגע (הלכה ד׳) עד „אדם או כלי" (הלכה ה׳)	(ליתא)
ז׳ מחגירין . . . . מחגירין	מרעידין . . . . . מרעידין

פרק תשיעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ מכח הכאתו עד „אוכלין ומשקין"	(ליתא)

פרק עשירי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ ועבדיו הרי הן כחבר וחבר שמת אשתו ובניו ובני ביתו	(ליתא)

פרק אחד עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳ ופעמים כלפנים	(ליתא)

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ וי׳ שבדפוס	הלכה ה׳ ח׳ ו׳ ז׳ ט׳ וי׳ בכתב יד

פרק שלשה עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳ או שמא לא היזה עליהן בשביעי כל עיקר	או שמא עדין לא הזה עליהן כל עיקר (עיין בהשגות הראב״ד ובהגהות שבגליון ד״א)

הלכות שאר אבות הטומאה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	כל זמן שלא טענה הגיע זמנה לטעון ולא טענה או שטענה קודם שיגיע זמנה הרי זה ספק	כל זמן שטענה קודם שיגיע זמנה הרי זה ספק
י״ד	עד שתהיה תחילתה ראויה לגר	עד שתהיה לגר

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	עד שיתיז את ראשה	עד שתמות או עד שיתיז ראשה
ס׳	וזה וזה שוין לשיעור	וזו אין לו שיעור (עיין בכסף משנה)
ו׳	לפי שאין למין שחיטה	לפי שאין למינו נבלה (עיין בכסף משנה)
ז׳	ולא טומאת נבלות	ולא טומאת משקין
ט׳	ושאר בשר העובר מגע טריפה שחוטה שהיא מטמאה את הקודש אבל לא את התרומה	ושא׳ בשר העובר טהור שחט את אמו ואחר כך חתכה אבל לא את התרומה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ושעירי הנשרפין אינן כן	ושעירי הנשרפין
י״ו	ואם היתה נבלת עוף טמא מטמא טומאת אוכלין אם חשב עליו והוכשר	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	כל זמן שהוא מחובר בבשר	כל זמן שהוא מחובר
ח׳	לא עיבדו ולא הלך בו	לא עבדו בו כדי עבודה
י״ב	או שנשרף ושלדו קיים	(ליתא)
י״ג	שצמקו וחסרו טהורין פחות מכעדשה מן השרץ	(ליתא)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	היו לבנים ונמשכין טמא	היו המים שהטיל כלן חלקים טמא
י״ג וי״ד	והפורש ממנה טמא (הלכה י״ג) עד אלא כשהיא לחה (הלכה י״ד)	(ליתא)
י״ט	שנאמר ואשה אשר ישכב איש אותה	שנאמר ואיש אשר ישכב את אשה (עיין בכסף משנה)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	עד שיטבול טבל	טבל
ח׳	וטבל אינו צריך הערב שמש	(ליתא)
ט׳	נפלו על ראשו אבל לא על רובו או שנפלו על רובו ולא על ראשו או שנפלו על ראשו בלבד מלמעלה ועל רובו נפלו מן הצד	נפלו על ראשו אבל לא על רובו או שנפלו על ראשו בלבד מלמעלה ונפלו על רובן מן הצד (עיין בכסף משנה)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אלא המשקין תחילה לעולם	אלא שהמשקין תחילה ודין מחוסר כפורי׳ או טבול יום בנגיעת הקודש אחד הוא לעולם
ז׳	ראשון לטומאה מדברי תורה	ראשון לטומאה מדברי סופרים

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	כגוף אחד למנות בהן ראשון ושני ושלישי או חשובין זה האוכל	(ליתא)
ח׳ וט׳	ואם נגע במשקה הקודש (הלכה ח׳) עד „ואם נגע בקודש" (הלכה ט׳)	(ליתא)
י״ח	לאכול מאותו תבשיל כדרך שמותר	(ליתא)

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	כמדרם טמאה עד „ולא גזרו אלא"	(ליתא)
ט״ו	(ליתא)	מחוסר כפורים שנגע בקדש פסלו כמו שבארנו

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	מצא סכין	מצא קפיץ

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	בין לטהרות ידים מטומאתן	(ליתא)

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ספק אוכלין טמאין	אוכלין טמאין
ח׳	תרומה תלויה	תרומה טמאה
ט׳	ודבר טהור ברשות הרבים או שהיה הדבר להפך	(ליתא)

פרק שבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אעפ״י שאין עליה משקה טופח	אף על פי שאין עליה משקה רותח (עיין כסף משנה)
ו׳	או מחמת הרתיחה ונשארה גרעינתו נמצאת הגרעינה על גבי הככר	(ליתא)

פרק שמונה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	יש בה כשיעור ספק	(ליתא)
ה׳	וכן אם היה אחד מהן לה ונתלה בו הרוק הלה תולין עליו שהרי אינו מונח ברשות הרבים	(ליתא)

פרק תשעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ונאכלו והיוה שלישי	(ליתא)

	ושביעי וטבל וטיהר והלך בשני ועשה טהרות הרי אלו טהורות	
ח׳	ואם לא טבל בנתיים	ואם טבל בנתים
ג׳	ובאו חמשה בני אדם ואכלו חמשה ככרות	(ליתא)

פרק עשרים

הלכה ג׳	וכן הכרמלית כגון הים והאצטוונית הרי הן כרשות הרבים לטומאה	(ליתא)
ט׳	חנות שהוא טומאה	חנות שהוא ספק טומאה

הלכות טומאת אוכלין

פרק ראשון

הלכה י״ח	דבש בכוורתו מטמא	דבש בכוורתו אינו מתטמא (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
י״ט	וכן הדם קרוש וכו׳ עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק שני

הלכה ח׳	במים המחוברין שבקרקע	למים שבקרקע
י״ד	וכן משקה שנסרח ונפסד ואינו ראוי לשתיית אדם אינו מקבל טומאה	(ליתא)
ט״ז	בפני עצמו מפני ששלקו או אינו מתטמא	(ליתא)
כ״ה	אעפ״י שהיה בתוך המקוה	שהן במקוה
כ״ה	אף על פי שהיא בתוך המקוה	אעפ״י שהיו בתוך המקוה
כ״ה	אף על פי שהיו בתוך המקוה	שהרי המשקין שבה חוצצין

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה כ"ה	שאין המקוה מטהר כלי חרם	שהרי המים חוצצין בתוכה (עיין בהשגות הראב"ד ובכסף משנה ובההגהות שבגליון ד"א)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב'	מתחילת ההלכה עד „ואינו מיוחד לאדם"	(ליתא)
ג'	כגון הבצלים	כגון שמרקיעי' והבצלים
ג'	ומן הטלפיים והכנפיים	והטלפיים
ה'	וכל המטמא טומאה חמורה	(ליתא)
ו'	אין הכל צריך הכשר	הכל צריך הכשר
ו'	והניחה בבצק	וחפה אותו בבצק (עיין בהגהות שבגליון ד"א)
י'	חשב עליו כשהעלהו להאכילו לנכרי הרי זה מטמא שהרי חשב עליו למאכל אדם חשב עליו להאכילו לכלב	חשב עליו כשהעלהו להאכילו לכלב

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד' וה'	או לכחצי פרס (הלכה ד') עד „וכן כזית מן המת" (הלכה ה')	(ליתא)
ה' ו'	טהורין (הלכה ה') עד „בחמה ונתמעטו" (הלכה ו')	(ליתא)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	שלש קלפות בבצל פנימית	שיש קליפות בבצל הפנימת
י"ג	מתטמאות ומטמאות	מתטמאין
י"ד	ישעל גרעינת היבש' מצטרפ'	(ליתא)
י"ז	אין מתטמאין	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
כ"ב	אין הנשאר חיבור לאותו שנימוק	(ליתא)

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
י"ט	במשקין טמאין כולן שניות אף על פי שפירשו אחר מכאן נטמאת אחת מהן	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ב'	ונטמא הכלי שמערה טמנו	הכלי שמערה טמנו
ב'	הכלי שהעשן	ומטמא הכל שהענן
ד'	נחיל דבש	דבש

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ג'	שמן שצף	שהוא צף
ד'	וביצה טרופה	וביצה תרומה
י"ב	וי"ג פסל את כולן (הלכה י"ב) עד „טבול יום במקצתן (הלכה י"ג)	(ליתא)
י"ח	הרי זו תרומה טהורה לפי שאינו נעשית תרומת מעשר עד שתחשך	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ב'	שהזב שנשא אוכלין וכו' עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ז'	מפני שלא טהרו ביציאתן	מפני שנטמאו במגען (עיין בכסף משנה ובהשגות הראב"ד)
ז'	[או שנסרחו ואח"כ הקיאו]	(ליתא)(ועיין בכסף משנה ובההגהות שבגליון ד"א)
י"ב	בבית אחת טמאה ואחת טהורה	בבית אחת טמאה

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ וכאלו הן עדיין בקרקע	וכאלו הן בקרקע

פרק שלשה עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב לעשותו פרום	לעשות פחם (עיין בכסף משנה)

פרק ששה עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ ואם היה רובו מלח של דגים	ואם היה רובו מלחה של דגים (עיין בכסף משנה ובההגהות שבגליון ד״א)

הלכות כלים

פרק רביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ ובית הנגר והמנעול	ובית המנעול
ח׳ ונקליטי המטה	(ליתא)

פרק חמישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב מקל הבלשין	מקל

פרק שישי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ (ליתא)	שאינו מקבל משקה הואיל ומקבל את הרעי
ט׳ ואינו טהור לשאר הבתים	ואינו חבור לשאר בתים

פרק שביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳ סקרוטיה	בקורטיה
ח׳ עד שיעשנו לו הסנדל משיקמיע המנעל משיגוב [על] האימום ואם עתיד לכרכם ולשרטט עד שיכרכם וישרטט	עד שיעשה לו טבור
ב׳ על כפותיהן	על שפתותיהן
ב׳ קוץ	הקור

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	בגדיהן מעליהן	בגדיהן מעל ידן (עיין בהגהות שבגליון ד"א)
ה׳	לזורע של זורעי גינות	ולזורע של זורי גרנות (עיין בכסף משנה ובהגהות שבגליון ד"א)
ט׳	במהרה להכנים	להכנים
י"ג	וכאלו זו תפילין אחרונות	וכלו הן תפילין אחרות (עיין בהגהות שבגליון ד"א)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	הרי אלו מקבלין טומאה לפי שאינם גולמים אבל מסמרות שאין ידוע אם נעשו מן הכלים	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	מקבל טומאה כיצד מסמר שהתקינו להיות פותח	(ליתא)
ה׳	והטסין והצפוין	והמסיר הצפוים
ו׳	עקרב .	עקל בית הבד
י"ה	טהור	(ליתא)
י"ג וי"ד	פיקה על מתכת טהורה לפי שהיא משמשת את העץ הכוש והפימא והמקל וסמפוניא וחליל של מתכת מקבלת טומאה היו של עץ ומצופין מתכת טהור חוץ מן הסמפוניא	פיקה של מתכת טמאה ואם היתה של עץ ומצופה מתכת טהורה לפי שהיא משמשת את העץ הכוש והעימה והמקל וסמפוניה וחלול של מתכת מקבלין טומאה היו של עץ ומצופין מתכת טהורי׳ חוץ מסמפוניה

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	מגריפה שניטלה כפה אף על פי שהיא כקורנס טהורה שאינה עושה מעין מלאכתה	(ליתא)
ט׳	מספריים	מספרת (עיין הגהות שבגליון ד"א)

י׳ ראשונה טמא מאימתי טהרהו משיבלה ואינו משמש מעין מלאכתו	(ליתא)
י״ג או שנשטשטשה	(ליתא)

פרק שנים עשר

הלכה ג׳ כך אם הטבילו אף על פי שהוא כשהיה הרי הוא טהור בו ביום	(ליתא)
ה׳ ויבואו לומר	ויבא ויאמר

פרק ארבעה עשר

הלכה ט׳ ואם היו אוכלין או משקין לתוכן ושלשלן לאויר כלי חרס הטמא נטמאו	(ליתא)

פרק חמשה עשר

הלכה ג׳ מקבל טומאה ואם היה קטן משיתחיל בו טפח ויסיקנו	(ליתא)
י״ח הרי הן נטירה	הרי הן כבירה
י״ז נטמאו שתי החיצונות	נטמאו שתי הכירות

פרק ששה עשר

הלכה ז׳ וח׳ מבית ומבחוץ (הלכה ז׳) עד „ועשאוהו תנור" (הלכה ח׳)	(ליתא)

פרק שבעה עשר

הלכה ה׳ כדי שלא ישרפו על מגען עד „היכר זה"	(ליתא)

פרק שמונה עשר

הלכה ה׳ את היד	את הירק

פרק עשרים ושנים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שלשה טפחים על שלשה טפחים	שלשה טפחים
ח׳	וג׳ אצבעות על ג׳ אצבעות מכוונות	וג׳ אצבעות
י״ז	מצואר של בגד	מצדו של בגד (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
כ׳	בריא הרי זו מקבלת טומאה אין שפתותיה קיימות אם יש בה שלש על שלש	(ליתא)
כ״ב	את הרחים עד „או הניחו אחורי“	(ליתא)
כ״ה		(כל ההלכה ליתא)

פרק עשרים ושלשה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	כל הבגד טמא מגע מדרס עד „הכל טהור ולמה יהיה הכל טהור“	(ליתא)
ח׳	והפרישה בטלה	והפרישה
ח׳	הפרישה הרי הבגד או השק ראשון שהרי נגע במדרס והמטלית אב הטומאה	(ליתא)

פרק עשרים וארבעה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	(ליתא)	ועור שחוגר החמור
ח׳	ועור שחונר החמר עליו	(ליתא)
י״ח	כל זמן שהן שלימין עד „אין מתטמאין במדרס“	(ליתא)

פרק עשרים וחמשה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	אבל הטרקסל טהור מכלום שהרי נעשה כשברי כלים	(ליתא)
י״ד	כמין כי	כטין גם

פרק עשרים וששה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	או שנתן עליו את המעזיבה	(ליתא)
א׳	ולא קבעו מתטמא במדרס	ולא קבעו עדיין הוא מתטמא הוא במדרס
ה׳	מפני העליון. ניטלו שתיהן הרי הדפין טהורין	מפני התחתון והעליון הרי הדפין טהורין
ז׳	את הגפסים	את הגבסים

פרק עשרים ושבעה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ודיצת הערביים	והערביים
	י״ח שבדפוס	הוא הלכה ז׳ בכתב יד

פרק שמונה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	קופות ומשפלות	קופות ומשקלות
ד׳	יש להם אחוריים ותוך	יש להן לשני קצותיו אחורים ותוך

הלכות מקוואות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	בין שנטמאו טומאה חמורה של תורה	בין כל הטמאים
ה׳	אבל הזבה	אבל הנדה והזבה
י״ג	וכל דבר החוצץ אם היה חופה עד „המקפיד עליו"	(ליתא)

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	והתאנה והשקטה והחרוב	ושרף התאנה ושרף השקמה ושרף חרובין
ג׳	לחין אין חוצצין עד סוף ההלכה	(ליתא)
ו׳	אבל חבקים עד „חונקת עצמה בהן"	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״א	אבל הצוננין מקלקלין ומקבצין את השיער ומתקשר	אבל הצונן מקבצין את השער ומבלבלין אותו ומתקשר
כ״א	עיניה פורחות (נ״א פתוחות) אף על גב העין אינו חוצץ	עיניה פתוחות אינו חוצץ
כ״ג	עד שיאמר יודע אני בוודאי עד „העמד טומאה על טומאתו"	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳ וב׳	הזפת שבתמחוי (הלכה א׳) עד „מאחוריהן חוצצין" (הלכה ב׳)	(ליתא)
ט׳	שעל יד המגריפה [אינן חוצצין הגלידו] חוצצין	ושעל יד המגריפה חוצצין (עיין כסף משנה)
י׳	שאינן חוצצין בכלים עד „וכיוצא בהן"	(ליתא)
י״ד וט״ו	עד שיטנה על צדה (הלכה י״ד) קלמדין אינה טהורה (הלכה ט״ו)	(ליתא)
כ״א	עם הרצועה שבה	עם הרצועה בבית הרצועה שבה
כ״ו	עד שיהיה פיו רחב כשפופרת הנוד	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ונתמלאו אעפ״י שהיא עונת הגשמים	(ליתא)
ד׳	כמו שמניחן בראש הגג עד „לנגבן הרי אלו כשרין"	(ליתא)
ה׳	אעפ״י שלא נשאר עד „ונתמלאו מים"	(ליתא)
ה׳	הרי זה ישבר את הקנקנים	(ליתא)
ו׳	פחות ממ׳ סאה פסול (עיין בההגהות שבגליון ד״א)	פחות ממ׳ סאה ונפלו בו שלשת לוגין והשלימוהו למ׳ סאה הרי זה פסול

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	והמים נמשכין ויורדין למקוה בין שהיו נמשכין על הקרקע או בתוך הסילון	והמים נמשכים על הקרקע בתוך הסלון
ח׳	(ליתא)	וכן כל כיוצא בזה
ט׳	הורו מקצת חכמי מערב ואמרו הואיל ואמרו חכמים	הורה אחד מחכמי מערב ואמרו חכמים
י׳	אם רוב מן הכשר כשר	(ליתא)
י׳	לתוך המקוה	לתוך המים

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	את השאובין או שנפלו שתיהן כאחת	את הפסולין או שהיו השאובין והכשרים נופלין למקוה כאחת
ט׳	הרי זה כשר	הרי זה פסול לחלה ולתרומה
ט׳	ירדו הגשמים ורבו עליהן הרי הן כשרין לחלה ולתרומה וליטול מהן לידים ופסולין להקיות עליהן	(ליתא)
ט׳	שנעשו כולן כשאובין שהשלימו כשר	שיצאו כולן כשאובין להשליטו

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	וכן אם פקק את הנקב בסיד ובבנין אינו פוסל והמים הנקוין בתוכו מקוה כשר סתמו	(ליתא)
ו׳	ואפילו שקבעו	והוא שקבעו
ז׳	ונכבס	ונכבש (עיין בהגהות שבגליון ד״א)
ח׳	אלא אם כן היו נקובין כשפופרת הנוד ואם היה שק או קופה מטבילין בהן	(ליתא)
ט׳	והטביל בה הכלים טהרו מטומאתן עד „והוזר ומטמא אותן"	(ליתא)

הלכה י"ד	שהרי נעשה הכל ששים סאה עד „כמו שבארנו"	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה י'	אלא אם שינו את מראיו	(ליתא),
י"ח	מתחלת ההלכה עד „לא פסלוהו"	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה ח'	התחתונה והעליונה	התחתונה

פרק עשירי

הלכה ז'	שזה ספק מים שאובין הוא שמא בשאוב טבל כשהקר ונטמא	שזה ספק מים שאו' טמא הוא כשאוב לכל טבל כשהקר ונטמא ספקו טהור
י"ג	השם ברחמיו הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן	(ליתא)

נזקי ממון

נזיקין

פרק ראשון

הלכה ח'	להניח בה פירות	להניח

פרק שני

הלכה ג'	מן היפה	דרסה על הכלי משלם מן היפה

פרק רביעי

הלכה ד'	„שמירה מעולה" עד „המיתה את האדם"	(ליתא)
י'	והבעלים חייבין	והבעלים משלמין חצי נוק

פרק חמישי

הלכה ג'	מתוכו של אילן	מסוכו של אילן (עיין בכסף משנה ובהגהות שבגליון ד"א)

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ח׳	הרי זה אינו מועד לשאינו מינו	הרי זה מועד לשאינו מינו.

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ח׳	אם המזיק מועד או חצי הפחת אם היה תם	אם היה המזיק תם
י״א	ואילולי הנגיחה שהפחיתו	ואלו לא היה החובל שהפחיתו

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ח׳	פטור	(ליתא)
ח׳	(ליתא)	ולא שור קדשים
ט׳	בין עמד בדין	בין עד שעמד בדין

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
י״ב	„הניזק נוטל מאה" עד „האחרון נוטל מאה"	(ליתא)
י״ב	והניזק שלפניו עם הבעלים נוטלין חמישים חמישים	והנזק שלפניו נוטל חמישים והנזק הראשון עם הבעלים נוטלים חמישים חמישים
י״ב	וכן על דרך זה חולקים והולכים	(ליתא)
י״ד	שניהן מועדין (או מועד ואדם) שחבלו זה בזה משלמין במותר נזק שלם	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ה׳	משלם כופר שלם	משלם נזק שלם
י׳	ליפול בבורות על בני אדם או להפיל עליהם הכותלים	לנפול על בורות ולהפיל הכותלים
י׳	כשנתחכך לאחר שהפיל	כשנתחכך אף לאחר שהפיל
י״ד	או חצי דמי השפחה	או דמי השפחה

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ז׳	„ומועד שהמית" עד סוף ההלכה	(ליתא)

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ב	קודם גמר דין ולדה	(ליתא)

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	שנאמר בעל הבור ישלם	(ליתא)
י״ה	או שהיה עומקו שבעה ומהן שלשה טפחים מים	(ליתא)
כ״ה	וכן שור של הדיוט	שור של הדיוט
כ״ה	כל שאוכל להוציא מזה אוציא והשאר ממך	כל שאינו יכול להוציא מזה אפלו מוציא והשאר ממך

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	והרי החרסים והמים	והמים
י״ג	בימות החמה אבל בימות הגשמים	(ליתא)
כ״ז	בתוך שדהו	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	חייב לשלם נזק שלם. הרחיק כראוי ועברה והזיקה	(ליתא)
י״ג	מפני שהניח נרו מרחוץ	הניח ידו מבחוץ

הלכות גניבה

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	משלם תשלומי ארבעה וחמשה ואם מת אביו	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	שהוא ברשותו וחזר וטען בו טענת גנב ונשבע ואחר כך באו עדים	(ליתא)
ח׳	ותבע השומר את הגנב	ותבע בעל את הגנב

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ס׳	עמדה על פחות ממחצה או על יתר ממחצה יקוץ עד שיעמידנה על מחצה	ממחצה יקוץ על עמדה על פחות ממחצה יקוץ על יתר עד שיעמידנה על מחצה
ה׳	אבל לא למשקל	אבל לא במשקל (עיין כסף משנה והשגות הראב"ד)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	ארכן ט׳ טפחים	ששה טפחים
י׳	וגבוהין מן הארץ טפח	וגבוהין מן הארץ חצי טפח
כ׳	כשער השוק	כשער העיר והשוק

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	חייב בתשלומין אבל מי שאין לו דמים ששבר כלים	(ליתא)

הלכות גזלה ואבדה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	או אשתו וכליו של חברו	או אשתו או ולדיו של חברו או כליו

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	(ליתא) (עיין בכסף משנה בשם הטור)	או שגזל עבדים והזקינו או כחשן כחש שאינו יכול כגון חלאים וכו׳
ד׳	אבל אם גזל בהמות וכחשו כחש שאפשר לחזור או שגזל עבדים והזקינו או שגזל וכו׳	אבל אם גזל בהמות ועבדים וכחשו כחש שיכול לחזור או שגזל וכו׳ (עיין בכסף משנה בשם הטור)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ויצאה גזילה מתחת ידו ונפטר	ויצאה מתחת ידו

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	הכל מלוה	במלוה
ז׳	לחקור ולחזור עליו אם יש לו יורשים או אם אין לו	לחזור עליו אבל אם יש לו יורשין או אין לו
ח׳	(ליתא)	הכהנים בגזול הגר צריך לחזור עליו אלא חזקתו שאין לו יורשין

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	במטלטלין	במטלטלין או בעבדים
י׳	אם תבע הלוקח את הגזלן	אם תבע הגזלן

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט״ו	בד״א בדבר שאין בו רוח חיים	(ליתא)
ט״ו	אבל בבעלי חיים	אלא בבעלי חיים

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אבידת חבירו	אבידת אביו
ח׳	הציל לעצמו ואם יכולין הן להציל מידם וקדם אחד מהן והציל	(ליתא)
ט׳	הרי זה מציל לעצמו שכיון ששמעוהו אומר לעצמי אני מציל	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הרי הוא בחזקת שיש לה תובעין	הרי לו תובעין
י״ח	זכה המוצא בדבר שאין בו סימן	(ליתא)

פרק ששה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	או שהי׳ אחד מיכן ואחד מיכן ואחד על גביהן	(ליתא)
ו׳	או מבעל הבית שלקחן מן התגר	(ליתא)
ז׳	של גוים הקדמונים	של גוים

	בדפוס	בכתב יד
ח׳	„ומה אבידה של אדם״ עד סוף ההלכה	(ליתא)

פרק שמונה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	„הוא אומר בחמת הי׳ מונח״ עד סוף ההלכה	(ליתא)

הלכות חובל ומזיק

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ומגדף לעם	ומגדף לעם ומבייש
ג׳	מישראל בדברים	מישראל ברבים
ג׳	במקצת מצוות	במקצת
ט׳	אינו מתכפר לו ולא נמחל עונו	לא נמחל עונו
י״א	הרי זה פטור ואם לא אמר לו על מנת שאתה פטור	(ליתא)

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	על גבי שור	על גבי חבירו
ו׳	בין שהיה תם בין שהיה מועד ובא בעל התחתון	(ליתא)
ז׳	אם היה יכול לשומטו ולא שמטו הרי זה חייב. ואם לא היה יכול לשומטו הרי זה פטור	אם היה לו לשומטו הרי זה פטור
ח׳	לבעל החבית שהוא טרוד בדרכו	(ליתא)
ט״ו	אלו לא נסמכת	אלו לא ישבת

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	וי״ד שהרי הפקיען (הלכה י״ג) עד „כמו שיראו הדיינים (הלכה י״ד)	(ליתא)

בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ט (ליתא)	והוא שיהיה אמיד שהרי זה המזיק מחוייב שבועה

פרק שמיני

בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳ הרי יש לפלוני אוצר יין או תבן במקום פלוני	הרי יש יין או תבן בבית פלוני
ג׳ ממון שהוא במקום פלוני	ממון חבירו

הלכות רוצח ושמירת נפש

פרק רביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ פטור	הרי זה כיוצא בו בודאי בלא שום ספק פטור
ב׳ על מתניו והלכה לה האבן עד „כדי להמית על מתניו"	(ליתא)

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ט"ו (ליתא)	נשמט הברזל מקתו והרג הרי זה גולה
ט"ו כמו אונס	דאינו אונס
ט"ו מפני שנפלו מכח כוחו	מפני שהן באין

פרק שביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳ בעלה חייב לזונה	אין בעלה חייב לזונה
ז׳ אמרו לו אף על פי כן יקבל מהן	ואעפ"י יקבל מהן

פרק תשיעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ ואין מקרדין בה	ואין מהדרין בה
י"ח לא טמון בגל נופל לא תלוי באילן	ולא טמון ולא תלוי באילן

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳ אסור לעבור (נ"א לעמוד) במקומן	אסור לעמוד במקומן

הלכות מכירה

פרק ראשון

הלכה ב׳	ואין אחד מהן	ואין עדים מהן

פרק שלישי

הלכה ט״ו	לבעל העציץ	לבעל הזרעים

פרק רביעי

הלכה ג׳	אלא ברשות הרבים ובחצר	לא ברשות הרבים ולא בחצר
י״ג	אפילו היה הלוקח הוא המודד או שפסק הדמים	(ליתא)
י״ג	שניהם	אין שניהן
י״ג	אם פסק הדמים	ומדד עד שלא פסק הדמים
י״ג	שהרי סמכה	שהרי לא סמכה

פרק חמישי

הלכה ג׳	אכסרה	בצרורה
י״ח	או המבטל מודעא	(ליתא)

פרק שישי

הלכה ג׳	או עבדים וקרקעות אבל הדינרין של זהב לגבי מטבעות	(ליתא)
ג׳	כמו פרות	כמו שירות

פרק שביעי

הלכה ח׳	מעשה ישראל	מעשה מוכרי ישראל

פרק שמיני

הלכה ב׳ וג׳	קנה הלוקח את כולה (הלכה ב׳) עד „שאר הדמים" (הלכה ג׳)	(ליתא)
ה׳	ואינו תובע עד „מפני רעתה"	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה ג׳	וכן אם מכר חפץ של הקדש עד „מכח הקדש"	(ליתא)

פרק עשירי

הלכה ח׳	(ליתא)	ואם אמר לעדי המודעה היו יודעין שכל קנין שאני לוקח לבטל המודעה בטלה

פרק אחד עשר

הלכה ט׳	שהרי לא פירש	(ליתא)
ט״ו	או שאמר לו בפני עדים עד „אתם עדי"	(ליתא)
ט״ו	(ליתא)	וגמר ושעבד עצמו
ט״ו	הערב	העבד

פרק שלשה עשר

הלכה ח׳	מחט בשרין	מחט בסכין
ו׳	אם לקח כלים עד „הרעה באמונה"	(ליתא)
י״ח	מנה במאתים עד „מכח היתומים"	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

הלכה י״ח	לפי שהדבר מסור ללב הא למדת כל דבר שהוא מסור ללב נאמר בו ויראת מאלדיך	(ליתא)

פרק חמשה עשר

הלכה ט׳	נראין	אין נראין

פרק ששה עשר

הלכה ג׳	ושעורים	וזרעים
ג׳	קונין אותה	אוצרין אותו
ג׳	והמוכר מטפל עד „או נגנב אחר"	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	במומו	(ליתא)
ד׳	מתחילת ההלכה עד „המקח למוכר"	(ליתא)
ו׳	טריפה כשלקחה	(ליתא)
ו׳	מחזיר לו	מוכר לו
י׳	[כיצד] המוכר שור	המוכר שור (עיין בההגהות שבגליון ד"א)
י"ב	והנשאר מן הבשר ביד הלקוחות יקבל ויחזור להם את הדמים	(ליתא)
י"ב	ונודע שהיא טריפה	(ליתא)
י"ג	של טריפה	(ליתא)
י"ג	דין מכירה כלל	דין הניה כלל

פרק שבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ונמצאו	ונעשו
ח׳	רעות ונמצאו יפות המוכר יכול לחזור בו ולא הלוקח	(ליתא)

פרק שמונה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג	עפר או תבן	מחצה עפר או תבן

פרק תשעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	עושה ואין יכול לוי לומר לו	(ליתא)

פרק עשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	המבקש לקנות מחבירו מקח	המבקש לחבירו לקנות לו מקח
ג׳	והוא אומר אינו יודע	(ליתא)
ה׳	או מכרתי	(ליתא)
ז׳	היה נשבע היסת	היה נשבע שבועת התורה

פרק אחד ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	מרתף זה של יין אני מוכר לך בכך וכך	(ליתא)
ז׳	בסילון	קילון
ט"ו	רכב של דקלים	רכב

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ט"ו	לא קנה:	(ליתא)
ט"ו	היה מובלע ויש עליו רכב דקלים או שיש בו ט' קבים	(ליתא)
כ"א	אלא כך היא קרויה עד „שהיתה של ראובן“	(ליתא)

פרק עשרים ושנים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ט'	והרי הוא בחזקת שהוא קיים	והרי הוא בחזקת מלוה והואיל והוא קים.

פרק עשרים ושלשה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ב'	דבריו קיימין	קיימין
ג'	מכר עבדו לקנס שאם יוגח ויומת	שכר עבדו לקנס שאם יומת
ד'	ואין לאחר כלום עד "מקום הפירות"	(ליתא)
ז'	(ליתא)	שלא קנה כמו שבארנו
ט'	שהוא נהנה	שהוא נקנה
י"א	הגוזלות	הנחלות

פרק עשרים וארבעה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
א'	שלש נטיעות	נטיעות
ב'	וחוצה להם	(ליתא)
ב'	שהיא מלא האורה וסלו	(ליתא)
ג'	ששופתין	שסומכין
ו'	שמא יצמחו	שמא יסמכו:
ז'	כל העצים שקוצץ בעל שתי האילנות מהן העולה מן גזעים	כל האילנות מהן העולה מן הגזע
ח'	וכן אם שייר עד סוף ההלכה	(ליתא)
ט'	עם חצי הקרקע	עד חצי הקרקע
י"ב	אילנות וגפנים עד „שייר אילנות“	(ליתא)

	בדפוס	בכתב יד
י"ד	נויי השטר הם	כנוי השטר הן
ט"ו	שבעובי הקרקע והמעזיבות	שבעובי הקרקע למטה
י"ז	משום פגם משפחה	(ליתא)
י"ז	דמי הקבר	הקבר
י"ז	שקברו בו	(ליתא)

פרק עשרים וחמשה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	לא מכר את התשמישין עד „מכר את הבית"	(ליתא)
ו׳	החול והחנויות	החיל והחלונות
ח׳	כולן מכורין	(ליתא)

פרק עשרים וששה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	המוקפין לה	המוקצין לה
א׳	ולא את החלק שיש לה בים	(ליתא)
ג׳	התבואה המחוברת לקרקע אעפ"י שהגיע להקצר	(ליתא)
ה׳	בד"א במוכר	בד"א

פרק עשרים ושבעה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ואת הכבש והאסכלה	ואת הפרש ואת האסכלא
א׳	הבוצית והיא הספינה הקטנה שהולכין בה על המים הקרובים ליבשה ולא מכר את	(ליתא)
א׳	הדוגית והיא הספינה הקטנה שצדין בה המלחים	הדוגית והיא הספינה שהולכין בה על המים הקרובים ליבשה וצדין בה המלחים
ה׳	בכדי שאין הדעת נוטה	בכדי שהדעת נוטה
ו׳	כלים שעליה	דמים שעליה
ו׳	מאה מנה	מנה

פרק שמונה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	התוספת פחותה עד „ואם היתה"	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	בין חסר בין יתר עד „מדה בחבל"	(ליתא)
י"ג	וזה שהזכיר לו החשיבות	וזה שהזכיר לו החשבון (עיין בהגהות שבגליון ד"א)

פרק תשעה ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	בסוף שטותו או בתחילת שטותו	בסוף שפיותו או בסוף שטותו
ח'	ואני אומר	בד"א

פרק שלושים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה'	בעל שמכר מטלטלין של נכסי צאן ברזל	בעל שמכר בנכסי אשתו מטלטלין של נכסי צאן ברזל
ה'	טורפת	אינה טורפת
ו'	בית דין	בד"א

הלכות זכיה ומתנה

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"א	עד הנחל	הנהל

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	הנך את השדה בנכסי הגר קנה	(ליתא)
ו'	לקט הגם	הגם הגם
ט'	קנה האחרון	קנה
י"ח	כל המחזיק בשני' הקנה ובראשונה לא הקנה	בשנייה בראשונה קנה

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד'	כך במחילות ומתנות	בין במחילי' ובמתנה
ה'	כך הנותן	כך הכותב
י"א	(ליתא)	כלומר לא יהי' זה עני פחות מגר תושב שהוא חי עמך
י"ד	או על מנת שתשתי בהם	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ד	או על מנת שתעשה בהם כל מה שתרצה בלא רשות אדון שלך	(ליתא)
ט"ו	לעבדו	לעבדו מתנה

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב'	וכתבו לו	יתנו לו
ג'	הראשונה מסותרת עד „ואפילו היתה הראשונה"	(ליתא)
ה'	וכאנוס בדבר הוא	וכאנוס ביצרו הוא
ח'	ואין זמנם שוה	ואם אין זמנם שוה
ח'	שאחריות טעות סופר הוא	טעות סופר הוא

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב'	כאחד מאחיו	כאחד מבניו
י"א	בחיי אביו	(ליתא)
ט"ו	ולא השיא האב בן אחר קודם לו	ולא לאב בן אחר קודם לו
כ'	אדם יודע עד סוף ההלכה	(ליתא)
כ"ג	חזרה היא בה חוזרת	חזרה היא חיזר
כ"ג וכ"ד	שאם הי' דמי מאכל (הלכה כ"ג) עד „הורו רבותי" (הלכה כ"ד)	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א'	ברוב המדינות	בכל המדינות
ב'	וישתה בזה	וישתה בזוז
ז'	ואם יתר על הדינר עד סלע מנכה לו מחצה	ואם יתר מדינר עד כסלע שלח לו מנכה לו מחצה
ז' וח'	מסלע ולמעלה (הלכה ז') עד מנכה לו מחצה (הלכה ח')	(ליתא)
י"א		כל ההלכה ליתא בכת"י

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י"ג		כל ההלכה ליתא בכת"י

פרק תשיעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳ שצוה ואמר לא תגלו מתנה זו	שצוה אל תגלו מתנה
ג׳ כל נכסי או מקצת נכסי	נכסי
ז׳ יורש את אביו	כאלו יורש את אביו
י׳ מתנה	מחצה
י״ח או שאמר עשיתי אותו בן חורין או הרי הוא בן חורין	(ליתא)
י״ט או חלקן לעניים	או חלקן לעמים
כ״ב שהיה בריא	(ליתא)

פרק עשירי

בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳ לפלוני	לפלוני בידי
י״ב שנתן לו השכיב מרע	שאמר לו השכיב מרע
י״ג ואם יצא עליו שטר חוב עד „כפי מה שנתן להן"	(ליתא)
י״ג נותן מאתים	נוטל מאתים

פרק אחד עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳ או בן ובן הבן	ובן הבן
ג׳ כמו שיראה להם	(ליתא)
ו׳ והשנים הראשונים מחצה	והשניים האחרונים מחצה

פרק שנים עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ ואעפ״י שאמר ואחריו לפלוני	ואעפ״י שאחריך לפלוני
ט׳ מעשיו קיימין	דבריו קיימין
י׳ בשמכר הראשון	בשמכר
י״ב ואם אמר לה כשהיא נשואה עד „מוציא מיד הבעל"	(ליתא)

הלכות שכנים

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	יכול לכוף את חבירו לחלוק	יכול לחלוק
ב׳	אמר כל אחד מהן איני קונה אלא הריני מוכר חלקי מוכרין אותה לאחרים	(ליתא)
ב׳	להשתמש בו מיד	להשתמש תמיד בכל יום
ב׳	יום ואני יום	היום, ואני יום אחר
ד׳	שאין בה כדי זריעת	שאין זורעין בה

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	אם יש בה שמונה אמות	אם יש בה שמונה אמות חולקין
י״ח	בגזית עד „וזה נותן טפחיים"	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	הרי בעל העלייה בונה את הבית	הרי בעל הבית בונה את העליה בונה את הבית

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	אפילו ביום השוק	(ליתא)

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אעפ״י שאין ראשו נכנסת ממנה	(ליתא)

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	שבונה כנגדו ד׳ אמות	שבונה כנגדו:

פרק עשירי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	שמוענין אותו	שאין שומעין לו

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	(ליתא)	העשן
ד׳	ושתק עד „שסייע עמו מיד"	(ליתא)
ד׳	מארבע מיני נזיקין	ממיני נזיקין

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	עד שינהוג הגוי	עד שיקבל עליו שינהוג בו הגוי
ז׳	בכל, ואם אנסו שלא כדין ישראל	(ליתא)
ט׳	או שמכר רע עד „או הבנות"	(ליתא)
ט׳	אין באחר מאלו	אין בו

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	או תוצא עתה זוזים או בטלה זכותך	או תוציא עתה זוזים וזכה בהן או בטלה זכותך (עיין בההגהות שבגליון ד"א)

הלכות שלוחין ושותפין

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ה"ז לוקח וקונה לו	ה"ז מוכר ולוקח
א׳	אלא באמירה בלבד בינו לבין חבירו ואין צריכין עדים	(ליתא)
ג״	והאחריות על השליח	(ליתא)
ה׳	או מין ממיני סחורה עד „ליקח בהם חטים"	(ליתא)
ו׳	בין שאמר לו קח השטר ותן לו המעות	(ליתא)
ו׳	ולא לקח השטר	(ליתא)
ז׳	שנתן, בעל חוב או הפוסל נשבע שבועת התורה	(ליתא)
ט׳	הרי ראובן נשבע עד „הביא לו"	(ליתא)

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	מדבורים שהראייה מצויה בהן	(ליתא)
ט׳	ישבע עליו	ישבע השליח

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	ודן עמו ומוציאן	ודן עמו ומביאן

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כל אחד	אחד

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ולא יפקיד ביד אחרים	(ליתא)
ז׳	אפילו אין יכולים חבריו להציל דלא פלג כיון דלא אמר כלום	(ליתא)
ז׳	אם יכולין להציל עד „אין יכולין להציל".	(ליתא)

פרק שישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אעפ"י שהממון משל שניהם הרי זו השותפות	(ליתא)
ח׳	ומתעסק שהרי הוא לבדו מתעסק במשא ובמתן ושותפו שאינו נושא ונותן נקרא	(ליתא)
ג׳	שני שלישי הריוח	שני שלישי הריוח בשכר שנתעסק בפקדון נמצא הכל שני שלישי הריוח
ד׳	וכן אם התנו שיפסיד המתעסק מחצה ואם יהיה שם שכר יטול שני שלישי הריוח הרי זה מותר	(ליתא)
ה׳	אם פחת לא ישלם המתעסק כלום	ואם (ופי׳ כמו „או אם") פחתו לא יטול המתעסק כלום (ועיין בהשגות הראב"ד ובמגדל עוז)
ה׳	שמא המתעסק אפשר שיפחות ויטול שכר כיצד כגון שהתנה עמו שיטול המתעסק אחד משבע בשכר ופחתו נמצא נוטל המתעסק	נמצא המתעסק אחד משבעה בשכר ופחות נוטל. המתעסק (עיין בההגהות שבגליון ד"א)

פרק שביעי

הלכה ה׳	שנה המקבל	המקבל
ה׳	אם כן היה בהם ריוח הרי חלק הריוח של מת של יורשיו ויטול	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה ח׳	שכר עמלו ומזונו	שכרו כפועל (עיין בההגהות שבגליון ד״א)
ח׳	עגלים	תרנגולים

הלכות עבדים

פרק שני

הלכה נ׳	לעשר שנים	(היתא)

פרק שלישי

הלכה ז׳	נמצאת למד שהנרצע אינו קונה את עצמו אלא ביובל ובמיתת האדון	(ליתא)
ט׳	אבל הרציעה בדלת	אבל הרציעה

פרק חמישי

הלכה ג׳	אעפ״י שהעידו עליו עדים בב״ד	(ליתא)
ה׳	אלא עבדים שמלו עד „בראשי איברים"	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה ח׳	וכותב לו גט שחרור ויוצא	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה ג׳	(ליתא)	וכן גר תושב או הגוי שהוא כבוש תחת ידינו

ספר משפטים

הלכות שכירות

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳		כל ההלכה ליתא בכת״י
י״ב	וזה אומר השאלתיך	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ואמרו שוק זה שטענת שנשברה בו חבית בני אדם מצויין שם או תביא ראייה שלא פשעת אלא נתקלת ונפלת או תשלם דמיה	ואמרו שוה שטען שנשברה לו החבית בני אדם מצוין שם או תביא עדים שלא פשעת אלא נתקל היית או תשלם דמיה

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	שוה באל תמנע טוב מבעליו עד „ויתן שכרו עד סוף זמנו"	(ליתא)

פרק שישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אין פחות משני ימים לנשואין	(ליתא)
ח׳	וכן בחנות בין בכרכים בין בעירות צריך להודיע שנים עשר חודש מקודם	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בין שהיתה בעדים	בין שהיתה בלא עדים (עיין בההגהות שבגליון ד״א)
ד׳	לעשר שנים ואין בו זמן השוכר אומר עדיין וכו׳	בשנים עשר חודש ואין זמן בשטר או עדיין וכו׳
ו׳	או המלוה	או הלוה

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	וכל דבר כל שהוא שמירה יתירה	ודבר שהוא שמירה
ב׳	על המקבל	על המקבל לעשות
ג׳	שכרה או קבלה שבוע אחד שביעית מן המניין	(ליתא)
ה׳	אינו מנכה לו מחכירו ועד מתי וכו׳	אינו מנכה לו מחכירו (ובגליון) ומטפל לזרעה ועד מתי וכו׳
ז׳	ואחר כך חרשה וזרעה אספסתא נלקתה, או שזרעה בתחלה אספסתא וחרשה	(ליתא)
י״ד	משלם לו המקבל עד „מן השומשמין“	(ליתא)

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שלא להשכים ושלא להעריב	להשכים ולעריב
ג׳	שהם קבלו	שהם לא קבלו

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	בקמה שלו שלא מדעתו	אין בקמת רעהו אלא מדעתו
ב׳	ואינן מבטלין	ובטלין
י״ג	המבטל ממלאכתו ואכל או שאכל שלא בשעת גמר מלאכה	המטל מלאכתו ואוכל בשעת מלאכה

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	החוסם את הפועל	החוסם את הפרה
ג׳	(ליתא)	וגוי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום בל תחסום
ג׳	קוץ בפיה	קוץ
ג׳	הרביץ לה ארי	הרביץ פרה
ג׳	הרי שצמאה	או שצמאה

הלכות שאלה ופקדון

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	לעשות בו מלאכה זו והרי לא שנה	לעשות בו מלאכה
ד׳	ואם כחש בשרה חייב לשלם מה שפחתה בדמיה	(ליתא)
ה׳	בדמים שנתן והשואל קנה הגוף לפירות עד זמן קצר	(ליתא)
ו׳	עד שילך בה לשם ויחזור	עד שיחזור משם
ז׳	פרדסים הרבה שלו עודר בו כל הפרדסים שלו	פרדסים יש לו עודר כלם

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	פשע בה	פשע בה השומר

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי או ביד עבדך העברי או ביד שלוחיך	ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי ביד בנך או ביד עבדך העברי
ז׳	הריני	הרי
ז׳	מרשות המשאיל	מרשות הבעלים
ב׳	הרי זה פטור אם מתה בדרך שאחר ימי שאלתה	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ואם ת"ח הוא אינו חייב עד שישהה	ואם תלמיד חכם הוא המופקד אינו חייב עד שישהה (עיין בהשגות הראב"ד ובכסף משנה)
ז׳	או באיזה מקום קברתי הכספים	או באי זה מקום הנחתיו
ח׳	או לאחד מקרוביו שאינן שרויין עמו בבית ואין סומכין על שלחנו	או לאחר עמו בבית והן סמוכין על שולחנו

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	שיוזלו בזמן פלוני	שיוזלו במקום פלוני (עיין בההגהות שבגליון ד״א)
ד׳	אעפ״י שאבד	מפני שהוא אבד

הלכות מלוה ולוה

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	מת הלוה אינו מחויב לבניו	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	והלוה עובר בשנים לא תשיך ולפני עור לא תתן מכשול	(ליתא)
ז׳	שכפר בהשם עד „בינן לבין עצמן"	(ליתא)

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	ואין שמין עגלין וסייחין לפטמן למחצית שכר	(ליתא)
ט״ו	ולוקח מנה	ולקח מאה

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	או ששכר ממנו עד „שיחזיר לו הלואתו"	(ליתא)

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	ואין צריך לפרש עד „הרי זה כמו שפירש"	(ליתא)
י״ב	ונתן לו השכר עד „בדינר בכל יום"	(ליתא)

פרק שמיני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ואם עד זמן פלוני הרי הם שלך	ואם מכאן עד י״ב חדש הרי הן שלך

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	מצויין כפירות	מצויין בעיירות
י׳	מדבר שאין בו הפסד ולא חסרון על המוכר	מדבר שאין בו הפסד על המוכר

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שמותר למוכר	שמותר ללוקח

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	בין במלוה על פה	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	שאפילו היה בשטר שני עדים ואמר ישבע לי שלא פרעתיו הרי זה נשבע	(ליתא)

פרק שבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	שלא פקדנו אבא ושלא אמר לנו אבא ולא מצינו בין שטרותיו של אבא	שלא פקדך אביך ושלא אמר לך ושלא מצאת בין שטרותיו
ג׳	נשבע ונוטל	נשבע ונוטל כשיגדל
ו׳	וכן מלוה שבא להפרע מיורשי לוה עד סוף ההלכה	(ליתא)
ז׳	בשטר שיש בו נאמנות ללוה כל זמן שיאמר פרעתי הרי הלוה	(ליתא)

פרק שמונה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	אין עליהן אחריות	אין עליהן שעבוד
ה׳	הרי בעל חיב גובה ממנו עד „שורו אפותיקי ומכרו"	(ליתא)

פרק תשעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	היו לו עדית וזבורית עד „בבינונית"	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	מכרן לאחד זה אחר זה חרי הלוקח נכנס תחת חבעלים	(ליתא)

פרק עשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	כשיעור חובו	כשיעור חובו אם יש מותר
ד׳	חולקים מכל הממון כדי שיגיע לפחות שבהם כשיעור חובו	(ליתא)

פרק אחד ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	הורו חכמים גדולים עד „וכך ראוי לדון"	(ליתא)

פרק עשרים ושנים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	כל אדרכתא שאין כתוב בהקרענוה לשטר ההלואה אינה אדרכתא	(ליתא)
י״ד	ואחד אומר בשמונים	ואחד אומר במאתים
י״ד	נידון במאה	נידון במאה ועשר

פרק עשרים ושלשה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה י׳	מחמת אביו	מחמת הלוקח
י״ח	על שטר של מאה	על שובר של מאה

פרק עשרים וארבעה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכן כותבין שטר למוכר	ואין כותבין שטר למוכר
ח׳	וכן כותבין שובר למלוה אעפ״י שאין הלוה עמו	(ליתא)
ז׳	נותן שכר	נותן שכר הלוה

פרק חמשה ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	תן לו ואני פורע תן לו ואני חייב	(ליתא)
י״ג	או הלוהו ואני ערב	(ליתא)

פרק ששה ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	דינו יכול להפרע	אינו יכול להפרע

	בדפוס	בכתב יד
	ג׳ מתחלת ההלכה עד „ביד הלוה כלום"	(ליתא)
	ו׳ שהודה בו קודם	שהודה בו
	ו׳ חוזר וגובה	גובה
	ז׳ מיורשי לוה	מנכסי לוה
	י׳ שאין מיד קטן כלום	שאין קנין מיד קטן כלום
	י״א וזה שנתן את מעותיו על פי הקטן אבד מעותיו	לוה שנתן מעותיו

פרק שבעה ועשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה	ג׳ וד׳ מגופו של שטר (הלכה ג׳) עד שהיו מרוחקין (הלכה ד׳)	(ליתא)
	ח׳ כל המחקין כולן	כל המחקין
	ט׳ מי שנמחק	נמחק
	ט׳ ואחר שכתב השטר עד „הכל שתי פעמים"	(ליתא)
	י״א מתחלת ההלכה עד „על המחק"	(ליתא)
	י״ג בגופו של שטר	בסופו שטר
	י״ז אין פחות משוה שני דינרין של זהב	אין פחות ששני דינרין זהב
	י״ז משוה שני דינרין של כסף מן הזהב	משני דינרין של כסף
	י״ז מן הזה	(ליתא)

הלכות טוען ונטען

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה	א׳ ומפי השמועה למדו שכל מקום ששנים מחייבין אותו ממון אחד מחייבו שבועה	(ליתא)

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	כגון שכיר ונחבל	כגון שכיר ונגזל ונחבל
ג׳	ודרך שבועת היסת	ודרך היסת
ח׳	כור חטים יש לי בידך	מנה יש לי בידך
י׳	על מי שהוא חייב לי ולא יתן לי	על מי שהוא חייב לו ולא יתן לו (עיין בההגהות שבגליון ר״א)
ט״ו	אין משביעין אותו היסת עד „לא היו דברים מעולם"	(ליתא)

פרק שני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ואפילו רצה	ואפילו צוה
ב׳	או שבועות עדות	(ליתא)
ב׳	וגזלנות, בין פסלנות	(ליתא)

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	עשר מחטין	מחטין
ט׳	הרי זה נשבע מפני שיכול לחתכה ולהעמידה על עשר	חייב

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	לא מסרת לי אלא חמשים, מאה דינרין מסרתי לך	(ליתא)
ו׳	אין בידי	והוא אומר אין בידי
ו׳	הרי זה מודה וישבע אין המשכון	הרי זה מודה במקצת, ואם אין המשכון
ח׳	ומשלם, ומפני מה אינו יכול לשבע	(ליתא)

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	גזלתו או לא גזלתו שכרתו או לא שכרתו	גזלת או גזלת שכרת אותו או לא שכרת
ד׳	ובאו עדים ואמרו	ואמרו
ד׳	לפיכך לא הוחזק כפרן וישבע הלוה היסת ויפטר	לפיכך ישבע היסת ונפטר
ה׳	אומרין ללוה הביאם והפטר	אמ׳ המלוה הבא אותם והפטר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳	עדים אחורי הגדר ואמר לו מנה לי בידך אמר לו הן רצונך שיעידו בך פלוני ופלוני אמר לו לא	(ליתא)

פרק שביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	וחתמו ותנו לו ה"ז כשר	ותנו הרי אלו כותבין ונותנין
ד׳	לא היו נותנין	לא היו כותבין
ח׳	ויש במשמעה	כמשמעה

פרק תשיעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ביד האומן והרי האומן מודה לו שהיה שלו ומכרו לו נאמן	והרי הוא אומן נאמן
ח׳	ידוע לו	שלו ידוע לו
ז׳	מתוך שיכול לומר לא היו דברים מעולם עד „האומן נאמן"	(ליתא)

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ואם לא הביא ראיה מסלקין אותו ממנה ומחזיקין אותה לשמעון	(ליתא)

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	זה לזה בשטר שלשתן מצטרפין והרי זו חזקה מפני שלא מיחה ואם מכרו שלא בשטר	(ליתא)
י"ב		כל ההלכה ליתא בכת"י
י"ג	ואם לא נהנה	אם נהנה
י"ג	בדבר הראוי לו לא החזיק	בדבר לו ראוי החזיק
י"ד	מסויים	הצואה
י"ט	אבל אם הוציאו שאר האילנות פירות	(ליתא)

פרק שלשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	מפני שהן בעלי זרוע עד סוף ההלכה	(ליתא)
ג׳	לא הביא שמעון	הביא שמעון
ג׳	ואמר הן הוא שותפי ומכר לי הואיל ואכל שני חזקה ויכול לומר לא היה שותפי מעולם	ואומר כן היה שותפי
ד׳	אם אכלו אותן שלש שנים מאחר שירדו מאומנתן	(ליתא)
ה׳	כגון שהיה ארים אביו	כגון שהיה אביו
י״ח	או מי שהוחזקו אבותיו שהן הורגין נפשות	או מי שהוחזק שהוא הורג נפשות

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	ואין לו כלום עד „כך וכך מוציאין את השדה"	(ליתא)

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	והביא האחד עדים שאכלה שני חזקה והרי היא תחת ידו	(ליתא)
ו׳	ויחזיר הפירות שאכל	ויחזיר זה כל הפירות שאכל
ו׳	האחרת	לעקר האחרת
ז׳	שאין לך מחאה	שאין לך מחאה מלוי

פרק ששה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	בין שלא היו עדים שאכל כלל	בין שלא היו עדים שלא אכל

הלכות נחלות

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כך הוא	הוא

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	לא נמצא לו זרע בן חוזרין אצל הבת היתה לו בת תירש את הכל	(ליתא)
ג״	לא נמצא לו בת בעולם	לא נמצא לו זרע בעולם
ג׳	ולא זרע אחות	(ליתא)
ג׳	מעיינין על זרע של אבי האב	(ליתא)
ה׳	השני בנים	הניח בנים
ו׳	ואחין מן האב יורשין זה את זה	(ליתא)
ו׳	בין נכסים שלא הכניסה לו	בין נכסים אחרים
י״א	אם היה לה זרע	(ליתא)

פרק שני

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	כחלק הבכורה	(ליתא)
ד׳	בלבד, וחצי ורביע הנשאר חולקין אותו שני הפשוטין	(ליתא)
ז׳	אבי אחד מן היורשין	אבי אחד מן האחין
ח׳	(ליתא)	בין שלא היה פטר רחם
י״ז		כל ההלכה ליתא בכת״י

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	אבל אם מיחה באחיו ואמר בפני שנים ענבים אלו	אבל מחה באחיו ואמ׳ ענינים אלו
ו׳	ואפילו מיחה בענבים כשהן מחוברים ובצרום וחלקום בשוה לא ויתר בשאר נכסים	(ליתא)
ו׳	ביין ולא מיחה בהן עד „וחלק עמהם בשוה"	(ליתא)
ח׳	בשני מקומות	מקומות
ט׳	ויורשי הבעל יורשין כתובתה עם חצי נכסי צאן ברזל	(ליתא)

פרק רביעי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בני אעפ״י עד „כלומר שהוא"	(ליתא)
ד׳		כל ההלכה ליתא בכת״י
ח׳	ויחלוקו בהן, ואם עדיין לא הגיע להבצר הרי הן של ראובן לבדו	(ליתא)

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	הרי הבן יורש את הכל שהטומטום והאנדרוגינוס	(ליתא)
א׳	יורשות בשוה והרי הוא כאחת מן הבנות	הבן יורש את הכל שהטומטום והאנדרוגינוס יורשין בשוה והרי הן כאחת מן הבנות
ד׳	וילדה בן	(ליתא)
ד׳	וכן דין זה הספק נוטל מחצה ובני היבם מחצה	וכן בני הספק ספק מחצה ובני הודאים מחצה
ד׳	הראויין	הודאים
ה׳	חצי, ואם הוא בן היבם אין לו כלום לפיכך היבם יורש	(ליתא)
ה׳	(מת היבם וכו׳ עד „חולקין בשוה")	(ליתא)
ז׳	בן בתו ירשנו עד „מת תחלה"	(ליתא)

פרק ששי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בין שאמר על פה עד „דבריו קיימין"	(ליתא)
ו׳	בין באמצע	(ליתא)
ז׳	וירשום ואם היה לשון מתנה עד סוף ההלכה	(ליתא)
י״ג	שהמיר	שנשתמד
י״ג	ואם ראו ב״ד	ואם בא ב״ד

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	כדי לעבוד את הקרקעות ולהתעסק בהן עד שיודע שמתו או עד שיבואו	(ליתא)

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	ואמר נעמיד תחתיו בנו	והעמיד בנו תחתיו
ז׳	הלוה לאחרים והיה שטר החוב בשמו לבדו	(ליתא)
ז׳	שלי לבדי	שלי
ח׳	כאחים	בארים.
ח׳	חלוקין	עסוקין
י״ג	השיא האב את בנו	השיא האב את בנו משל אב (עיין בההגהות שבגליון ד״א)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	וכן אם מנה המוריש אפוטרופוס על הקטנים קטן או אשה או עבד הרשות בידו	(ליתא)

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	בב״ד ואם היה השוק קרוב למדינה מוליכין אותן לשוק ומוכרין אותן	(ליתא)
ה׳	והוא שיהיה ליתומים הנאה בנכסיהן בהיות דבריו נשמעין	(ליתא)

ספר שופטים
הלכות סנהדרין

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	ולהכות (נ״א ולתקן)	ולתקן
י׳	ולמה אין סנהדרין	ולמה אין מעמידין

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	ושלא יהיה אב ב״ד סומך אלא אם כן היה הנשיא עמו	(ליתא)
ו׳	בארץ והנסמך חוצה לארץ אין סומכין ואין צריך לומר אם היו הסומכין	(ליתא)
י״ג	והוא שיהיו סמוכין	והוא שיהיו סמוכין בארץ

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אבל דיני ממונות [דכ״ג] בשלשה	אבל דיני ממונות בשלשה (עיין בכסף משנה)
י״ג	אבל אין גובין את הכפל	אבל התוספת אין גובין אותה

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אם נשא ונתן ביד	(ליתא)

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	מפני שיכול לטעון ולומר זה שאמרתי אין לי עדים אין לי ראיה	(ליתא)

פרק אחד עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	דיני נפשות פותחין לזכות כמו שבארנו ואין פותחין לחובה דיני ממונות מטין על פי אחד לזכות בין לחובה	(ליתא)
ג׳	מדבריהם למדו שאין דנין	מדבריהם שאין דנין (עיין כסף משנה ובההגהות שבגליון ד״א)
ד׳	דיני גלו׳ הדינים	דיני גלות כל הדרכים האלו (עיין כסף משנה ובהגהות שבגליון ד״א)

פרק ארבעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	וכן אנשי עיר הנדחת מיתתן בסייף	(ליתא)

פרק חמשה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אינו עובר עליו	(ליתא)
ט׳	אין תולין על אילן המחובר לקרקע אלא על התלוש	(ליתא)

פרק ששה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	על רשעו	יתר על רשעו

פרק שבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כיצד מלקין	כמה מלקין (עיין בההגהות שבגליון ד״א)
ס׳	מן הפחד מקודם ההכאה אפילו נתקלקל	(ליתא)

פרק שמונה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כל העובר לא תעשה שחייבין עליו כרת ואין בו מיתת ב״ד כגון אוכל חלב ודם וחמץ בפסח, וכן	(ליתא)

פרק תשעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ס׳	הבא על אשת אביו	(ליתא)
ח׳	אליל	צלם
ג׳	אליל	צורה לנוי
כ״ח	בבגדים טמאים	(ליתא)
סוף הפרק	ר״ז	מאתים ושבעה וחמשים

פרק עשרים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ס׳	שאינו משנה בדבורו	שאינו משקר בדיבורו
ו׳	עול	מעות
י׳	הוצאת ממון הרבה מזה	ממון הרבה

פרק עשרים ושנים

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	מכניסין בעלי דינין ושומעין דבריהם וטענותיהן	(ליתא)

פרק עשרים וארבעה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	ולפי תומם העידו וזה הטעם	לפי תומם

פרק עשרים וחמשה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	אסור לאדם	אסור לדיין (עיין במגדל עוז ובהגהות שבגליון ד״א)

פרק עשרים וששה

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שהוא אינו שומע	שהוא חרש
ח׳	הקטן הנכלם	הקטן (עיין בכסף משנה ובהגהות שבגליון ד״א)

הלכות עדות

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ובשבע חקירות בודקין אותן	בשעת החקירות בודקין העדים
ו׳	שהן בכוונת הזמן וכוונת המקום	(ליתא)

פרק רביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אעפ״י שלא ראו אלו את אלו	אעפ״י שראו זה אחר זה
ג׳	וג׳ ואמר העד השני (הלכה ב׳) עד סוף הלכה ג׳	(ליתא)

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	שאין חוששין לב״ד	שאין נתקים לב״ד

פרק שביעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
ו׳	שהעדים נעשים דיינים עד „מעידין בפניו וחותם"	(ליתא)

פרק שמיני

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	אחד הזוכר את העדות ואחד שראה	אחד הזוכר את העדות מעצמו אחר שראה (עיין בהגהות שבגליון ד״א)

פרק עשירי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	והחמסנין	והגזלנין (עיין כסף משנה ובהגהות שבגליון ד״א)
ד׳	המשחקים בבהמה	הממרים בבהמה (עיין בהגהות שבגליון ד״א)

פרק שנים עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	כיצד	(ליתא)
ג׳	שמשלם על פי	(ליתא)
ו׳	משישברו את פסיפסיהם	משישברו את פסיפסין מעצמן

פרק שלשה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	שהבעל כאשתו	חוץ מעעל אם אבין
ו׳	שאתה פסול לו	שאתה קרוב לו

פרק תשעה עשר

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	שנים שהעידו	(ליתא)
ח׳	ביותר	בסתר

פרק אחד ועשרים

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	העידו על שורו של זה שנגח ונמצאו	העידו על זה שהוא חייב לפלוני אלף זוז
ה׳	קנוי וסתירה	הקנוי וסתירה
ה׳	[ונמצא וכו׳ עד „והטומאה״]	(ליתא)
ה׳	ולמה לא יהרגו	ולמה אין לוקין

הלכות ממרים

פרק ראשון

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	או עד שלא היה הדבר ברור להן	או שלא הגיע הדבר להן

פרק שלישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	כצדוק וביתוס וכן כל התועים אחריו	וכן כל התועים
ג׳	אבל בני התועים האלה	אבל כל התועים
ג׳	ונולדו בין הקראים	ונולדו במינות
ג׳	עליו שנשבה ביניהם וגדלוהו	על דעתם שנשבה בין הגוים על דתן
ג׳	ואינו זריז לאחוז בדרכי המצות שהרי	(ליתא)
ג׳	הקראים	(ליתא)
סוף הלכה ג׳	(ליתא)	ימהר אדם להרגו (עיין בהגהות שבגליון ד״א)

פרק חמישי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ב׳	אבל אם קללם	אם קללם
ח׳	אזהרה של מכה אביו ואמו	אזהרה של מכה אביו
ח׳	עונש שמענו	עונש שמענו בפירוש
י׳	שנאמר ומקלל אביו ואמו עד „על אמו וזה"	(ליתא)
י״א	אלא הרי אביו	הרי אביו
י״א	אעפ״י שנשתחררו	(ליתא)
י״ב	אעפ״י שהרי הן יוצאין למיתה	(ליתא)
י״ד	חוץ ממסית ומדיח	חוץ ממסית

הלכות אבל

פרק ששי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳	רצה ממעט בעסקו	ממעט בעסקו

פרק תשיעי

הלכה	בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳	כל הקרעים	כל הקרובים
י׳	ולעשות דבר	ולא לעשות מלאכה

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ו׳	משלים כל	מפסיק
ז׳	ויש לו לגלחו בכל עת שירצה	(ליתא)

פרק אחד עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ה׳	בד״א בשאר העם שמתו אבל תלמיד חכם שמת	בד״א בשאר מתים אבל תלמיד

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	שאינן בני אבל אומרין לפניהם	שאין אומרין
ו׳	בן שלשים יום גמורות עד „ותנחומי אבלים"	(ליתא)

פרק ארבעה עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה י״ג	ואין עושין בהן מלאכה ולא קורין בהן ולא שונין בהן	ואין שותין בהן
י״ט	ושם בו המת	ורמה בו את המת
כ״ג	ואם הגיעו	ואם תצילו

הלכות מלכים ומלחמותיהן

פרק ראשון

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	של ע׳	של ע״א
ד׳	מקהל גרים	מקהל גוים
ו׳	לא קצב ולא ספר	לא גדע
ו׳	(ליתא)	מאלו
ז׳	לא אפיר מעמו	לא אסיר מעמו

פרק שלישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳	ולא ירבה לו	(ליתא)
ז׳	אבל מלכי ישראל	אבל מלכי אמות העולם

פרק חמישי

	בדפוס	בכתב יד
הלכה א׳	ועזרת ישראל מיד צר שבא עליהם	(ליתא)

בדפוס	בכתב יד
הלכה ז׳ עד המערב	המערב
ח׳ ארצות אחרות	האחרות
י״ג שרובה ישראל	שכולה ישראל

פרק ששי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ח׳ למטה	(ליתא)
י״ד באותו דרך	באותו דרך המיוחדת

פרק שביעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ט׳ [בית התבן]	(ליתא)

פרק שמיני

בדפוס	בכתב יד
הלכה י״א ולא מחכמיהם	אלא מחכמיהם

פרק תשיעי

בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ וכן אם הרג רודף	וכן אם רדף
ו׳ ואין הורגין	שאין הורגין
ז׳ ולא נבעלה	ועדיין לא נבעלה
י״ד בשש מצות אלו ולהזהיר את העם	בשבע מצות אלו ולהזכיר
י״ד (ליתא)	כיצד אחד העובד ע״ז או שברך את השם או ששפך דם או שבא על אחת משש עריות שלהן או שגזל אחת משוה פרוטה או שאכל כל שהו מאבר מן החי או בשר מן החי או שראה אחר שעבר על אחת מאלו ולא דנוהו הרי זה בסייף

פרק אחד עשר

בדפוס	בכתב יד
הלכה ד׳ אף אותו שדמה עד „מבלעדי ה׳“	(ליתא)
ד׳ וכל הדברים האלו ושל זה שעמד אחריו	וכל האמונות שבעולם
ד׳ ששקר היה	ששקר נחלו אבותיהם ונביאיהם ואבותיהם הטעום

פרק שנים עשר

	בדפוס	בכתב יד
הלכה ג׳	לישר ישראל	ליישר אותם
ד׳	לא כדי שישלטו על כל העולם ולא כדי שירדו בגוים	(ליתא)
ד׳	ולא כדי שינשאו אותם העמים	כדי שיתנשאו אותם הגוים
ד׳	כל העולם	כל ישראל
	על הכותב והמכתב והקורא חזק	(ליתא)

Druck von M. Slobotzky, Frankfurt a. M.

ABWEICHUNGEN

des gedruckten Textes der

JAD HACHASAKA

(Amsterdamer Ausgabe 1702),

von einer Handschrift aus Anfang des XIV. Jahrhunderts,

die aus der Sammlung des

Marchese Carlo Trivulzio

in Mailand

in den Besitz von **Julius Hamburger** in Frankfurt a. M.

übergegangen ist.

(Nebst **Facsimile** einer Seite des M. S. S. in 1/3 Grösse).

Frankfurt a. M.

Verlag von J. Kauffmann

1889.